EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.3.2022
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke in razveljavitvi Direktive 2009/125/ES

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} - {SWD(2022) 83 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Glavna cilja te uredbe sta zmanjšati negativne vplive izdelkov v življenjskem ciklu na okolje in izboljšati delovanje notranjega trga. Njun namen je obravnavati težave in njihove vzroke, analizirane v oceni učinka. Kažeta na dejstvo, da so na notranjem trgu na voljo izdelki, ki nepotrebno škodljivo vplivajo na okolje. Ta uredba prispeva tudi k ciljem industrijske politike EU, in sicer povečati oskrbo s trajnostnim blagom in povpraševanje po njem, uresničiti trajnostno proizvodnjo ter zagotoviti enake konkurenčne pogoje za izdelke, ki se prodajajo na notranjem trgu. Za industrijo so potrebne splošno veljavne usklajene zahteve, učinkoviti načini za izpolnjevanje teh zahtev, ustrezno izvrševanje, okrepljen nadzor trga in carinske kontrole, ki temeljijo na analizi tveganja[1].

Izdelki imajo ključno vlogo v življenjih državljanov EU, pri čemer se število, razpon in raznolikost izdelkov, ki so nam na voljo, stalno povečujejo. S tehnološkimi preskoki v zadnjih desetletjih se je povečala tudi naša odvisnost od njih: od izdelkov IKT, ki so nam omogočili, da smo ostali povezani med krizo zaradi COVID-19, do pohištva in naprav, ki jih vsak dan uporabljamo v svojih domovih. Prosti pretok izdelkov je nujen za zagotavljanje delovanja notranjega trga, ki ostaja temelj konkurenčnosti podjetij EU in izbire za potrošnike.

Z uporabo pristopa na podlagi okoljsko primerne zasnove za zelo širok nabor izdelkov in z možnostjo določitve širokega sklopa ciljno usmerjenih zahtev glede izdelkov si ta uredba prizadeva obravnavati najbolj škodljive vplive izdelkov na okolje. Zato vzpostavlja okvir za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo na podlagi vidikov trajnostnosti in krožnosti iz akcijskega načrta za krožno gospodarstvo[2], kot so trajnost, možnost ponovne uporabe, možnost nadgradnje in popravljivosti izdelkov, prisotnost snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelkih, energijska učinkovitost in učinkovita raba virov izdelkov, vsebnost recikliranih materialov v izdelkih, ponovna izdelava in visokokakovostno recikliranje izdelkov, ter za zmanjšanje ogljičnega in okoljskega odtisa izdelkov.

Tako bo prispevala k doseganju splošnih podnebnih, okoljskih in energetskih ciljev EU, hkrati pa podprla gospodarsko rast, ustvarjanje delovnih mest in socialno vključenost. S podaljšanjem trajnosti materialov, zagotavljanjem, da se njihova vrednost ohrani čim dlje, in povečanjem vsebnosti recikliranih materialov v izdelkih bo spodbudila ločitev gospodarskega razvoja od rabe naravnih virov in zmanjšanje odvisnosti od materialov, s čimer bo spodbudila odprto strateško avtonomijo in odpornost EU. Več nedavnih dogodkov nas je opozorilo na morebitne ranljivosti svetovnih dobavnih verig.

Ta uredba je del svežnja pobud, ki jih je Komisija predložila v zvezi s trajnostnimi izdelki in spodbujanjem izbire trajnostnih izdelkov. Sveženj vključuje ciljno usmerjeni sektorski pobudi za tekstilne izdelke[3] in gradbene proizvode[4], ki obravnavata izdelke z največjimi vplivi na okolje in podnebje, ter pobudo za krepitev vloge potrošnikov pri prehodu na zeleno gospodarstvo z boljšim varstvom pred nepoštenimi praksami in boljšim obveščanjem[5]. Nazadnje, Komisija bo do začetka veljavnosti te uredbe zagotavljala nadaljevanje prizadevanj

[1] Kot je določeno v členu 46 Uredbe (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije.
[2] COM(2020) 98 final.
[3] COM(2022) 141 final.
[4] COM(2022) 144 final.
[5] COM(2022) 143 final.

v okviru obstoječe direktive o okoljsko primerni zasnovi, tudi s sprejetjem novega delovnega načrta za okoljsko primerno zasnovo in označevanje energijske učinkovitosti za obdobje 2022–2024, obravnavanjem novih izdelkov, povezanih z energijo, ter posodobitvijo in povečanjem ambicij tistih, ki so že zakonsko urejeni.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

S to uredbo se bo razširilo področje uporabe **direktive o okoljsko primerni zasnovi** z vidika izdelkov in novih vrst zahtev. Zaradi pravne jasnosti bi bilo torej treba navedeno direktivo razveljaviti. Glede na široko področje uporabe predlagane uredbe je treba, kolikor je mogoče, opredeliti, kako je povezana z obstoječo zakonodajo, ki se uporablja za zajete izdelke, in z drugimi pobudami, povezanimi z njenimi cilji ali pomembnimi zanje. Cilj je preprečiti podvajanje, da bi se zmanjšalo upravno breme za podjetja in organe.

Splošen pristop je, da bodo v tej uredbi določene zahteve za področja, za katera jih obstoječa zakonodaja ne določa ali na katerih nezadostno obravnava vidike okoljske trajnostnosti. Zato se bo uporabljalo splošno pravno načelo *lex specialis derogat legi generali* (posebna pravila imajo prednost pred splošnimi pravili). Natančneje, pristop zajema dve kategoriji: zakonodajo za posamezne izdelke in zakonodajo, ki obravnava horizontalne vidike.

Zakonodaja za posamezne izdelke se nanaša na zakonodajo, osredotočeno na določen izdelek ali natančno opredeljeno skupino izdelkov, in pogosto ureja predvsem varnostne vidike (npr. **baterije, igrače, detergenti in embalaža**). Na splošni ravni te uredbe ni mogoče zagotoviti specifikacij za vsak del obstoječe zakonodaje za posamezne izdelke. Vendar bo Komisija, preden se bodo z ukrepi v okviru te uredbe določile konkretne zahteve na ravni posameznih izdelkov, podrobno ocenila vsa morebitna prekrivanja ali nasprotja z obstoječo zakonodajo, da bi se preprečila podvajanje zahtev in čezmerna obremenitev podjetij. Ta uredba se bo načeloma uporabljala le za izdelke, ki jih obstoječa zakonodaja ne zajema, ali v primerih, ko zakonodaja ne obravnava zadostno trajnostnosti zadevnih izdelkov. Poleg tega bodo zahteve za posamezne izdelke, določene v tej uredbi, vključene v delegirane akte in kot take ne morejo nadomestiti zahtev, določenih v zakonodajnih aktih, kot so direktive ali uredbe (čeprav so lahko bolj specifične), kar je v skladu z načelom hierarhije predpisov.

Zlasti kar zadeva gradbene proizvode, čeprav bodo ti zajeti v področje uporabe te uredbe, bodo zahteve za okoljsko primerno zasnovo zaradi potrebe po obvladovanju tesnih medsebojnih povezav med njihovimi okoljskimi in strukturnimi lastnostmi, vključno z zdravjem in varnostjo, določene v okviru revidirane Uredbe (EU) št. 305/2011[6] (v nadaljnjem besedilu: uredba o gradbenih proizvodih), razen za izdelke, povezane z energijo, ki so že urejeni z obstoječo direktivo o okoljsko primerni zasnovi.

Zakonodaja, ki ureja horizontalne vidike, se nanaša na zakonodajo, ki obravnava ali lahko obravnava horizontalne vidike v okviru te uredbe za širok nabor izdelkov, na primer pravila iz **uredbe REACH**, ki urejajo kemikalije in podeljujejo pooblastila v zvezi s kemičnimi snovmi v izdelkih. Kadar zakonodaja že bolj horizontalno obravnava ali bi lahko obravnavala specifične vidike, zajete s to uredbo, je jasno, da je treba in da je mogoče opredeliti, kako je to povezano s to uredbo na bolj splošni ravni. Podobno bo ta uredba tudi temeljila na splošnem okviru, ki je za nadzor trga določen v **uredbi o nadzoru trga**, hkrati pa po potrebi prilagodila določbe specifičnim ciljem pobude.

---

[6] Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L 88, 4.4.2011, str. 5).

Glej **oddelek 7.9** in **Prilogo 14** k oceni učinka, v katerih je podrobno navedeno, kako je pobuda povezana in skladna z obstoječo in nastajajočo zakonodajo.

Nazadnje, **uredba o označevanju z energijskimi nalepkami** se bo za izdelke, povezane z energijo, še naprej uporabljala hkrati s predlagano uredbo. Zagotovila se bo skladnost, kar na primer pomeni, da morajo biti taki izdelki načeloma opremljeni le z energijsko nalepko, določeno v uredbi o označevanju z energijskimi nalepkami.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta uredba temelji na več politikah Unije.

Podlaga te pobude je **evropski zeleni dogovor**[7], tj. strategija za rast, katere cilj je preobraziti EU v pravično in uspešno družbo s sodobnim, konkurenčnim in z viri gospodarnim gospodarstvom, ki v letu 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo rast ločena od rabe virov. V okviru evropskega zelenega dogovora sta bila napovedana tudi nova industrijska strategija za Evropo in akcijski načrt za krožno gospodarstvo, ki sta bila skupaj objavljena marca 2020.

V **industrijski strategiji za Evropo, ki jo je Evropska komisija pripravila leta 2020**[8], je določen krovni cilj EU, da se spodbudi dvojni prehod na podnebno nevtralnost in na vodilni položaj na digitalnem področju. V skladu z evropskim zelenim dogovorom poudarja vodilno vlogo, ki jo mora pri tem imeti industrija Evrope, pri čemer mora zmanjšati svoj ogljični in materialni odtis ter vključiti krožnost v celotno gospodarstvo. Opozarja na potrebo po odmiku od tradicionalnih modelov ter po koreniti spremembi načina zasnove, izdelave, uporabe in odstranjevanja izdelkov. Komisija je leta 2021 objavila **posodobitev industrijske strategije**[9], v kateri je okrepila glavno sporočilo strategije iz leta 2020 in zagotovila vrsto dodatnih orodij za izvajanje.

Cilj **akcijskega načrta za krožno gospodarstvo** je med drugim spodbuditi razvoj vodilnih trgov za podnebno nevtralne in trajnostne **izdelke** v EU in zunaj nje. Za uresničitev tega cilja vzpostavlja okvir politike za trajnostne izdelke, vključno z ukrepi na treh širokih področjih: spodbujanje trajnostne zasnove izdelkov; krepitev vloge potrošnikov in javnih kupcev ter spodbujanje krožnosti v proizvodnih procesih[10].

Čeprav so navedena tri področja okvira politike za trajnostne izdelke medsebojno sinergijska, je ta uredba osredotočena predvsem na ukrepe s prvega področja (trajnostna zasnova izdelkov), katerih cilj je zagotoviti, da bodo izdelki primerni za podnebno nevtralno, z viri gospodarno krožno gospodarstvo, zmanjšati količino odpadkov in zagotoviti, da bo uspešnost vodilnih na področju trajnostnosti postopoma postala pravilo. Kot je bilo napovedano v akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo, je jedro te zakonodajne pobude razširiti področje uporabe **direktive o okoljsko primerni zasnovi**, tako da ne bo zajemala le izdelkov, povezanih z energijo, ampak čim širši nabor izdelkov in da bo pomagala doseči krožno gospodarstvo.

---

7 COM(2019) 640 final.

8 COM(2020) 102 final.

9 COM(2021) 350 final.

10 To je tudi v skladu z ukrepi v okviru akcijskega načrta za ničelno onesnaževanje (COM(2021) 400 final).

Zahteve glede izdelkov, določene v tej zakonodaji, bi morale dopolnjevati in krepiti zahteve v okviru pobud akcijskega načrta za krožno gospodarstvo. Zahteve glede izdelkov, določene v tej zakonodaji, bi morale zlasti prispevati k doseganju ciljev ter biti usklajene z drugimi ukrepi v zvezi s ključnimi vrednostnimi verigami, ki so določeni v okviru izvajanja akcijskega načrta za krožno gospodarstvo, kot je **strategija EU za trajnostne in krožne tekstilne izdelke**. Poleg tega se bo s **pobudo o krepitvi vloge potrošnikov za zeleni prehod** izboljšalo obveščanje o izdelkih ob prodaji, zlasti o njihovi trajnosti in popravljivosti, ter prispevalo k preprečevanju zelenega zavajanja in prezgodnje zastarelosti. Prihodnja pobuda Komisije o **trditvah o prijaznosti do okolja** bo prav tako dopolnjevala ukrepe, določene v tej zakonodaji, tako da bo povečala zanesljivost, primerljivost in preverljivost trditev o prijaznosti izdelkov do okolja, in sicer na podlagi zahtev, da se take trditve utemeljijo in preverijo z metodo analize življenjskega cikla, vključno z metodo okoljskega odtisa izdelka[11]. Poleg tega bo cilje te zakonodaje dodatno podpirala zakonodaja o **skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti**[12], zlasti pravila o primerni skrbnosti glede okolja, ki so določena za podjetja.

Nazadnje, zahteve bodo tudi **prispevale k doseganju podnebnih ciljev EU**: uskladile se bodo z instrumenti, ki so bolj neposredno osredotočeni na podnebje, in jih dopolnjevale[13], pri čemer ne bodo zadevale le proizvodnje osnovnih materialov/sestavnih delov osnovnih materialov, ampak bodo zajele same končne izdelke. To bo omogočilo ukrepanje v zvezi z negativnimi vplivi vzdolž celotne vrednostne verige (vključno z vgrajenimi emisijami izdelka v celotnem življenjskem ciklu ali drugimi negativnimi posledicami), kar neposredno podpira cilje zelenega dogovora in je v skladu z načelom, da se ne škoduje bistveno.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki ga je treba uporabiti za ukrepe, namenjene vzpostavitvi in delovanju notranjega trga. Tudi direktiva o okoljsko primerni zasnovi (ki naj bi se na predlog Komisije razveljavila s to uredbo) je temeljila na členu 95 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (zdaj člen 114 PDEU).

Vprašanja, obravnavana s to pobudo, se nanašajo na notranji trg, vključno z neenakimi konkurenčnimi pogoji za podjetja, ki si prizadevajo uporabljati bolj trajnostne pristope, ali dejstvom, da trenutna pravila EU le delno zajemajo vidike trajnostnosti izdelkov. To pomeni, da ni celovitega sklopa zahtev, ki bi zagotavljale, da bi vsi izdelki, dani na trg EU, postajali vse bolj trajnostni. Posledično so države članice začele sprejemati več pristopov na nacionalni ravni (kar je povzročilo razdrobitev notranjega trga), izvrševanje trenutnih pravil o okoljsko primerni zasnovi pa je nezadostno in neenako.

Zaradi pomanjkanja ustreznih in celovitih pravil notranjega trga lahko države članice ali industrije razvijajo pobude, ki poslabšajo delovanje notranjega trga, saj povzročajo morebitne ovire, razdrobljenost in neusklajene pristope. Ker ni celovitega sklopa zahtev za opredelitev okoljske trajnostnosti izdelkov ali zahtev za okoljsko primerno zasnovo, je mogoče tudi, da se izdelek, ki se šteje za trajnostnega v eni državi članici, morda ne bo štel za trajnostnega v

---

[11] Določena v Priporočilu Komisije (EU) 2021/2279 z dne 15. decembra 2021 o uporabi metod okoljskega odtisa za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu.

[12] COM(2022) 71 final.

[13] Na primer sveženj „Pripravljeni na 55“: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/IP_21_3541.

drugi državi članici. Poleg tega bodo proizvajalci (in trgovci na drobno), ki poslujejo prek meja EU, v skladu z nedavno sprejeto nacionalno zakonodajo verjetno morali izpolnjevati vrsto različnih nacionalnih obveznosti, ki se med državami članicami razlikujejo.

Te nove nacionalne obveznosti, in sicer od zahtev glede informacij o tehničnih delih, opravljenih v zvezi z obnovljenimi elektronskimi napravami, in o trajanju združljivosti programske opreme v Franciji do obveznosti poročanja o ravnanju z neprodanim trajnim blagom v Nemčiji, jasno kažejo trend sprejemanja regulativnih ukrepov z določanjem zahtev za okoljsko primerno zasnovo za blago. Zato se bosta brez ukrepanja na ravni EU neizogibno povečala obseg nacionalnih obveznosti in razdrobljenost trga.

Opisane težave utemeljujejo odločitev, da se ta predlog oblikuje na podlagi člena 114 PDEU.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Preskus nujnosti obravnava, ali se lahko cilji predloga zadostno dosežejo le z ukrepi držav članic. Glede na ta preskus je nujno določiti usklajen sklop pravil, da bi se vzpostavil usklajen in dobro delujoč notranji trg za trajnostne izdelke v vseh državah članicah ter zagotovili enaki konkurenčni pogoji za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu. To vključuje zahteve glede izdelkov in obveznost zagotavljanja zanesljivih informacij uporabnikom.

Države članice same ne bi mogle izvajati ukrepov takega obsega, ne da bi ustvarile razlike v zahtevah za podjetja in ovire za prosti pretok izdelkov, regulativno breme in čezmerne stroške poslovanja. Poleg tega bi se zaradi ukrepanja le na ravni držav članic neizogibno izoblikovala različna orodja, zaradi katerih bi izbira potrošnikov postala bolj zapletena. V primeru individualnega ukrepanja držav članic je zelo visoko tveganje nastanka različnih konkurenčnih sistemov, ki temeljijo na različnih metodah in pristopih, zlasti za izdelke, s katerimi se trguje na celotnem notranjem trgu. To povzroča razdrobljenost trga in bo verjetno pripeljalo do različnih ravni ozaveščenosti in obveščenosti o okoljski učinkovitosti izdelkov po vsej EU ter dodatnih stroškov za podjetja, ki trgujejo v državah članicah EU.

Preskus učinkovitosti preverja, ali je ukrepanje na ravni EU učinkovitejše od ukrepanja na nacionalni ravni. Glede na ta preskus se lahko le z ukrepanjem na ravni EU določijo usklajene zahteve glede izdelkov in zahteve glede informacij o vidikih trajnostnosti, ki se uporabljajo po vsej EU, s čimer se zagotovi prosti pretok blaga, potrošnikom pa ustrezne in zanesljive informacije o trajnostnih in krožnih značilnostih izdelkov, ne glede na to, v kateri državi članici se kupijo. Določitev zahtev na ravni EU ima jasno dodano vrednost, saj se bo tako vzpostavil usklajen in dobro delujoč notranji trg v vseh državah članicah, s tem pa enaki konkurenčni pogoji za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu. Z usklajenimi minimalnimi zahtevami in zahtevami glede informacij, določenimi na ravni EU, se bodo v vseh državah članicah spodbujali trajnostni izdelki in krožne prakse, s čimer se bo ustvaril večji in učinkovitejši trg, kar bo še bolj spodbudilo industrijo, da razvija take izdelke in prakse. Nazadnje, velikost notranjega trga zagotavlja kritično maso, ki EU omogoča, da spodbuja trajnostnost izdelkov ter vpliva na zasnovo izdelkov in upravljanje vrednostnih verig po vsem svetu.

- **Sorazmernost**

Predlog ne presega tega, kar je potrebno za zagotovitev regulativnega okvira za razvoj zahtev za okoljsko primerno zasnovo, ki se nanašajo na čim širši nabor izdelkov.

Komisija bo še naprej uporabljala pristop, na katerem temelji direktiva o okoljsko primerni zasnovi, in sicer sprejemanje izvedbenih ukrepov na podlagi ocen učinka, izvedenih v skladu

s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje. Zato bo za vsak sklop zahtev izvedla analizo vplivov različnih možnosti na gospodarstvo in okolje. Tako se bo lahko ohranila sorazmernost.

Predlog je zasnovan kot prožen okvir za zagotavljanje sorazmernosti. Zato ne bo določal nobenih meril ali ciljev v zvezi z zahtevami, razen če so utemeljeni s predhodno oceno. Da bi se zagotovila sorazmernost, bo treba vsako zahtevo utemeljiti, preden se bo uporabila za katero koli skupino izdelkov. Določitev zahtev, meril ali ciljev na ravni natančno opredeljenih skupin izdelkov bo omogočila skrbno oceno učinkov. Komisiji bo omogočila upoštevanje dodane vrednosti in sorazmernosti določanja zahtev, meril ali ciljev na podlagi posebnih lastnosti izdelkov, njihovih proizvodnih procesov in položaja na trgu.

- **Izbira instrumenta**

Z uredbo se bodo določile neposredne zahteve za vse subjekte, s čimer se bosta zagotovili potrebni pravna varnost in možnost izvrševanja popolnoma povezanega trga po vsej EU. Poleg tega se z uredbo zagotovi sočasno in enako izvajanje obveznosti v vseh 27 državah članicah.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Komisija je marca 2019 objavila delovni dokument služb Komisije z naslovom *Sustainable Products in a Circular Economy – Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy*[14] (Trajnostni izdelki v krožnem gospodarstvu – k okviru EU za politiko izdelkov, ki bo prispeval h krožnemu gospodarstvu). Ta dokument je proučil, v kolikšnem obsegu politike EU, ki vplivajo na izdelke, prispevajo k prehodu na krožno gospodarstvo in kje bi se lahko prispevek povečal. Ugotovljeno je bilo, da **ni nobenega krovnega, povezanega instrumenta politike EU, ki zajema trajnostno proizvodnjo in potrošnjo vseh izdelkov in/ali razpoložljivost in zanesljivost informacij o teh izdelkih za potrošnike**.

Čeprav je bilo pri zaporednih ocenah[15] direktive o okoljsko primerni zasnovi potrjeno, da je direktiva očitno pomembna in učinkovita kot regulativno orodje, je bila ugotovljena možnost za izboljšanje izvajanja in izvrševanja. Pri teh ocenah je bilo na primer ugotovljeno, da čeprav je splošno priznano, da lahko direktiva o okoljsko primerni zasnovi in izvedbeni ukrepi koristijo vidikom energijske učinkovitosti akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko[16] ter politike EU za učinkovito rabo virov, so zastopniki nekaterih držav članic in okoljske nevladne organizacije tudi navedli, da so bile zamujene priložnosti, ker je vključevanje drugih okoljskih vidikov v izvedbene ukrepe omejeno[17]. Pri oceni je bil poudarjen tudi neizkoriščen potencial direktive za obravnavanje

---

14 SWD(2019) 92 final.

15 Evaluation of the Ecodesign Directive (2009/125/EC) (Ocena direktive o okoljsko primerni zasnovi), Center za strateške in ocenjevalne storitve (CSES), 2012; Evaluation of the Energy Labelling Directive and specific aspects of the Ecodesign Directive (Ocena direktive o označevanju z energijskimi nalepkami in posebnih vidikov direktive o okoljsko primerni zasnovi), Ecofys, junij 2014; Ukrepi EU v zvezi z okoljsko primerno zasnovo in označevanjem energijske učinkovitosti: pomemben prispevek k večji energijski učinkovitosti zmanjšujejo velike zamude in neskladnost, Evropsko računsko sodišče, posebno poročilo št. 1/2020.

16 Sporočilo o trajnostni potrošnji in proizvodnji ter akcijskem načrtu za trajnostno industrijsko politiko.

17 Evaluation of the Ecodesign Directive, str. 19.

drugih vidikov, razen energijske učinkovitosti, pri čemer je bilo ugotovljeno, da so bile morda dosežene neenergijske izboljšave, ki niso bile obravnavane zaradi obsega izdelkov, odločitev politike ali temeljne tehnične analize.

- **Posvetovanja z deležniki**

V skladu s smernicami za boljše pravno urejanje je bilo izvedenih več dejavnosti posvetovanja:

– posvetovanje o **začetni oceni učinka**, ki je potekalo od 14. septembra do 16. novembra 2020[18]. Prejetih je bilo 193 odgovorov;

– **odprto javno posvetovanje**, ki je potekalo od 17. marca do 9. junija 2021. Prejetih je bilo 626 odgovorov;

– več **delavnic** od aprila do julija 2021, na katerih so bile obravnavane različne teme v zvezi s pobudo za trajnostne izdelke in pri katerih je sodelovalo veliko udeležencev iz več skupin deležnikov;

– **raziskava o malih in srednjih podjetjih**, ki je potekala od 26. aprila do 15. junija 2021. Prejetih je bilo 332 odgovorov;

– **druga ciljno usmerjena raziskava** o malih in srednjih podjetjih (MSP), ki je potekala od 20. oktobra do 4. novembra 2021. Ta raziskava je temeljila predvsem na strokovnem znanju organizacij, ki zastopajo MSP. Prejetih je bilo 35 odgovorov;

– **prilagojeni vprašalniki**, ki so bili predloženi izbranim predstavnikom deležnikov od 20. maja do 9. junija 2021;

– številni **razgovori z deležniki**, opravljeni z izbranimi predstavniki deležnikov.

Na splošno so dejavnosti posvetovanja pokazale **močno splošno podporo** regulativni pobudi o trajnostnosti izdelkov. Večina deležnikov se je strinjala s tem, da bi morala pobuda zajeti širok obseg izdelkov in pri zakonski ureditvi izdelkov uporabiti pristop celotnega življenjskega cikla. Izražena je bila močna podpora razširitvi področja uporabe trenutne direktive o okoljsko primerni zasnovi s splošnim soglasjem, da bi bilo treba prednost dati sektorjem, opredeljenim v akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo iz leta 2020. Povratne informacije so pokazale naklonjenost (zlasti proizvajalcev/uvoznikov) pristopu, ki dosledno upošteva posebnosti izdelka. Na splošno vsi soglašajo, da neobstoj jasne, celostne in zavezujoče zakonodaje ter pomanjkanje zanesljivih informacij ovirata povečanje razpoložljivosti trajnostnih izdelkov na trgu EU, ravno tako kot neenotno izpolnjevanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Predlog uvedbe digitalnega potnega lista izdelka na splošno podpirajo nedvoumne večine vseh skupin deležnikov, ki podpirajo tudi spodbude in orodja za spodbujanje povpraševanja po trajnostnih izdelkih. Nujno je, da izvajanje te pobude spremljata okrepljeno izvrševanje in dejavnosti za nadzor trga (npr. inšpekcijski pregledi ali presoje).

Podrobne sklepne ugotovitve posvetovanj z deležniki so navedene v **Prilogi 2** k oceni učinka.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija je zunanjim strokovnjakom oddala naročilo za izvedbo **študije**, ki se bo upoštevala v oceni učinka, priloženi temu predlogu. S to študijo je bil zagotovljen del podatkov, na

[18] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Pobuda-za-trajnostne-proizvode_sl

katerih temelji analiza možnosti politike, navedenih v zadevnem dokumentu, in je tako prispevala k ukrepom, vključenim v ta predlog. Zunanji strokovnjaki so tesno sodelovali s Komisijo v različnih fazah študije.

- **Ocena učinka**

Predlog temelji na oceni učinka. Po rešitvi težav, opredeljenih v negativnem mnenju Odbora za regulativni nadzor, objavljenem 17. septembra 2021, je bilo v zvezi z oceno učinka 21. januarja 2022 predloženo pozitivno mnenje. Odbor je v končnem mnenju zaprosil za dodatne podrobnosti o izbiri možnosti, metodi, ki se bo uporabljala v okviru uredbe, in o tem, kako bodo pravila o digitalnih potnih listih izdelkov določena v praksi.

Glavni problem, ki si ga ta pobuda prizadeva odpraviti, z njim povezani podproblemi in opredeljene možnosti politike so natančno opisani v **oddelku 2** in **oddelku 5.2** ocene učinka. Prednostna kombinacija možnosti je natančno opisana v **oddelku 7** ocene učinka. **Priloga 10** k oceni učinka vključuje pregled stroškov in koristi vseh analiziranih podmožnosti, **Priloga 12** pa več informacij o stroških in koristih, verjetno povezanih s prednostno kombinacijo možnosti. Vsi ti vidiki so povzeti v **povzetku**, priloženem oceni učinka.

Zaradi predvidene okvirne strukture je težko natančno oceniti točne stroške, povezane z zahtevami. Večina stroškov bo nastala šele v drugi fazi po sprejetju sekundarne zakonodaje.

Pri namenski oceni učinka, ki bo v prihodnje izvedena za vsak delegirani akt, se bodo natančno ocenili pričakovani učinki, vključno z učinki na subjekte iz tretjih držav, tudi z vidika njihove priglasitve STO.

Opozoriti je treba, da se je zaradi predloga Komisije za direktivo o **skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti**[19], ki je bil sprejet med pripravo te pobude, štelo za ustrezno, da se s področja uporabe tega zakonodajnega predloga izključijo zahteve glede socialnih vidikov.

Kot je določeno v pravnem besedilu, bo ocena izvedena osem let od datuma začetka uporabe te uredbe. Med drugim se lahko v okviru te ocene prouči možnost vključitve zahtev glede socialnih vidikov v regulativni okvir.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Ta uredba naj bi vzpostavila enake konkurenčne pogoje za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu. Usklajene zahteve, predlagane na ravni EU, bodo verjetno zmanjšale skupne stroške izpolnjevanja obveznosti, saj bodo verjetno nadomestile več obstoječih ali načrtovanih zahtev na nacionalni ravni.

Pričakovati je mogoče, da bodo proizvajalci, ki uporabljajo bolj trajnostno proizvodnjo in pregledne dobavne verige, povečali tržni delež EU in postali konkurenčnejši od proizvajalcev, ki uporabljajo manj trajnostne metode.

Čeprav so MSP navedli, da lahko določeni negativni učinki izhajajo iz nekaterih ukrepov v okviru prednostne kombinacije možnosti politike, opredeljene v oceni učinka, jih je veliko tudi prepričanih, da je te mogoče izravnati in sčasoma zagotoviti dodano vrednost (z manjšimi izdatki za material, večjo zvestobo potrošnikov, boljšim dostopom do trga za okolju prijaznejše izdelke, koristmi za ugled itd.). Poleg tega je Komisija posebej proučila načine,

[19] COM(2022) 71 final.

kako ublažiti negativne učinke na MSP. Ti so natančno opisani v Prilogi 19 k priloženi oceni učinka in v posebnih določbah tega predloga.

Kot nadaljevanje uspešnega primera obstoječega posvetovalnega foruma v okviru direktive o okoljsko primerni zasnovi se s predlogom za namene posvetovanja vzpostavlja forum za okoljsko primerno zasnovo z uravnoteženo udeležbo predstavnikov držav članic in vseh zainteresiranih strani, kot so industrija, vključno z malimi in srednjimi podjetji ter obrtniki, sindikati, trgovci na debelo in drobno, uvozniki, okoljevarstvene skupine in organizacije potrošnikov. Naloga foruma za okoljsko primerno zasnovo je omejena na zagotavljanje strokovnih mnenj Komisiji o delovnem načrtu in pripravi zahtev za okoljsko primerno zasnovo, preden Komisija uradno izvede svoja prenesena pooblastila. Komisija lahko v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje[20] vzpostavi dodatno skupino strokovnjakov za posvetovanje z državami članicami o delegiranih aktih, ki bodo sprejeti v okviru te uredbe.

Predlog vključuje tudi oblikovanje digitalnega potnega lista izdelka, s katerim bi se informacije v zvezi z izdelki elektronsko evidentirale, obdelale in izmenjavale med podjetji v dobavni verigi, organi in potrošniki. To bo predvidoma povečalo preglednost za podjetja v dobavni verigi in tudi za splošno javnost ter učinkovitost z vidika prenosa informacij. Zlasti je verjetno, da bo prispevalo k olajšanju in poenostavitvi spremljanja in izvrševanja uredbe, za katera so pristojni organi EU in držav članic. Poleg tega se bo verjetno zagotovilo orodje za zbiranje informacij o trgu, ki bi se lahko uporabilo za spreminjanje in izpopolnjevanje obveznosti v prihodnje.

Mnenje platforme Pripravljeni na prihodnost o okoljsko primerni zasnovi[21] priznava potrebo po izboljšanju trajnostnosti izdelkov in uvedbi novih obveznosti ob čim manjšem bremenu za podjetja. Platforma je navedla devet predlogov, ki so se upoštevali pri zasnovi nove zakonodaje o digitalizaciji, pri čemer je upoštevala breme za MSP ter zagotovila skladnost in jasnost. Primeri so omogočanje boljšega dostopa potrošnikov do informacij ob zagotavljanju, da digitalni potni list izdelka omogoča učinkovit pretok informacij na podlagi dobrih praks; in možnost, da ukrepe v skladu s to uredbo spremljajo ukrepi za ublažitev, da bi lahko učinki na MSP ostali sorazmerni.

- **Temeljne pravice**

Zahteve za okoljsko primerno zasnovo so lahko koristne za varstvo in spodbujanje temeljnih pravic, kot so določene v Listini EU o temeljnih pravicah, vključno s svobodo gospodarske pobude (člen 16), pravico do varstva okolja (člen 37) in pravico do varstva potrošnikov (člen 38).

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Proračunske posledice predloga za Komisijo so omejene. Natančneje, da bi se uredba in povezani delegirani akti v celoti izvršili v obdobju 2022–2027 večletnega finančnega okvira EU, je potrebnih 54 ekvivalentov polnega delovnega časa. V obstoječih proračunskih vrsticah bi bile potrebne nove obveznosti, ki bi znašale 23,338 milijona EUR v razdelku 1 večletnega finančnega okvira (Enotni trg, inovacije in digitalno), 43,912 milijona EUR v razdelku 3

[20] UL L 123, 12.5.2016, str. 1.
[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf

(Naravni viri in okolje) in 38,621 milijona EUR v razdelku 7 (Upravni odhodki). Nove obveznosti se bodo krile iz obstoječih proračunskih ovojnic zadevnih programov.

Proračunske posledice izhajajo zlasti iz naslednjih prizadevanj:

– da bi se med letoma 2022 in 2026 pregledalo 33 uredb Komisije ter sprejelo pet novih ukrepov v okviru obstoječe direktive o okoljsko primerni zasnovi, česar ne morejo opraviti uslužbenci, ki trenutno opravljajo delo v zvezi z izvajanjem Direktive;

– da bi se med letoma 2024 in 2027 pripravilo ter sprejelo do 18 novih delegiranih aktov; 12 novih delegiranih aktov bi bilo sprejetih tudi med letoma 2028 in 2030 s posledicami za uslužbence in proračun v obdobju 2025–2027;

– da bi se pripravili izvedbeni akti (povprečno enkrat na leto od leta 2024), ko je to potrebno za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe, na primer v zvezi z nadzorom trga, razkritjem informacij o uničevanju neprodanega potrošniškega blaga ali priznavanjem ukrepov za samoregulacijo, in

– da bi se izvedle horizontalne naloge v zvezi z digitalnim potnim listom izdelka, podporo nadzoru trga in carinski kontroli ter vzpostavilo evropsko vozlišče za krožno poslovanje, s katerim bi se podprla izmenjava izkušenj med gospodarskimi subjekti pri vključevanju krožnosti v zasnovo in proizvodnjo izdelkov[22].

Kar zadeva kadrovske potrebe, je Komisija natančno proučila načine za razdelitev dela med vodilne generalne direktorate, premestitev uslužbencev, kadar je to mogoče, ter oddajo znanstvene in tehnične podpore za pripravo delegiranih in izvedbenih aktov ter tudi opravljanje medsektorskih nalog v zunanje izvajanje.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvajanje ter ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja

V skladu s smernicami za boljše pravno urejanje, objavljenimi novembra 2021, in zlasti orodjem 38 bo Komisija po tem, ko bosta sozakonodajalca sprejela zakonodajni predlog, pripravila izvedbeno strategijo. V njej bodo predstavljena različna orodja za spodbujanje skladnosti, ki se bodo uporabljala, in vključevala bo vidike v zvezi z uvajanjem digitalizacije.

• Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

Člen 1 določa predmet urejanja te uredbe, tj. okvir za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo, oblikovanje digitalnega potnega lista izdelka in prepoved uničenja neprodanih potrošniških izdelkov. Določa vidike izdelka, na katere se nanašajo zahteve glede okoljsko primerne zasnove, kot so trajnost in zanesljivost, možnost ponovne uporabe, možnost nadgradnje, popravljivost ter možnost vzdrževanja in prenovitve, prisotnost snovi, ki vzbujajo skrb, energijska učinkovitost in učinkovitost rabe virov, vsebnost recikliranih materialov. Nadalje določa področje uporabe Uredbe – izvzetih je le nekaj sektorjev, kot so živila, krma in zdravila.

[22] Vozlišče bo podpiralo uvajanje krožnih poslovnih modelov, posredovalo informacije in storitve, vključno z ozaveščanjem, sodelovanjem, usposabljanjem in izmenjavo dobrih praks. Temeljilo bo na strokovnem znanju in ponudbi storitev obstoječih ukrepov EU, zlasti evropske platforme deležnikov za krožno gospodarstvo, svetovalcev za trajnostnost evropske podjetniške mreže in mreže evropskih grozdov zelenih tehnologij.

Člen 2 določa opredelitve pojmov, potrebne za namene te uredbe. Veliko teh opredelitev pojmov je vzetih iz novega zakonodajnega okvira (Uredbe (ES) št. 765/2008 in Sklepa št. 768/2008/ES), razveljavljene direktive o okoljsko primerni zasnovi ali obstoječe okoljske zakonodaje Unije (npr. okvirne direktive o odpadkih). Uveden je sklop novih opredelitev pojmov, na primer o določbah o potnem listu izdelka in uničenju neprodanih potrošniških izdelkov.

Člen 3 določa splošno načelo v zvezi s prostim pretokom izdelkov, ki so v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi te uredbe.

Člen 4 pooblašča Komisijo, da sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe, tako da določi zahteve za okoljsko primerno zasnovo, zahteve v zvezi s postopki ugotavljanja skladnosti, zahteve glede merjenja porabe energije ali učinkovitosti v zvezi z drugimi parametri, zahteve za proizvajalce, pooblaščene zastopnike ali uvoznike glede obveščanja Komisije ali organov za nadzor trga, zahteve glede uporabe spletnih orodij za izračun učinkovitosti izdelkov, zahteve glede alternativnih pravil o izjavi o skladnosti ali oznakah ter nazadnje zahteve glede spodbud držav članic in meril javnega naročanja.

Člen 5 določa splošni okvir za sprejetje zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Določa vidike izdelka, ki se lahko izboljšajo s temi zahtevami. Pojasnjuje, da se te zahteve lahko uporabljajo za eno določeno skupino izdelkov ali horizontalno za več skupin izdelkov, kadar tehnične podobnosti omogočajo določitev skupnih zahtev. Določa, da zahteve za okoljsko primerno zasnovo vključujejo zahteve glede učinkovitosti in zahteve glede informacij. Nazadnje, določa številne pogoje, ki jih mora Komisija izpolnjevati, ko pripravlja zahteve za okoljsko primerno zasnovo, in številna merila, ki bi jih morale te zahteve upoštevati.

Poleg tega Komisiji omogoča, da od akterjev v dobavni verigi zahteva sodelovanje s proizvajalci, priglašenimi organi in pooblaščenimi nacionalnimi organi zaradi preverjanja, ali izdelki izpolnjujejo zahteve glede okoljsko primerne zasnove.

Člen 6 vsebuje več podrobnosti o zahtevah glede učinkovitosti, na primer da se lahko določijo v kvantitativni ali nekvantitativni obliki, pri čemer je namen izboljšati vidik izdelka na podlagi izbranega parametra ali parametrov izdelka (seznam parametrov je v Prilogi I).

Člen 7 obravnava zahteve glede informacij. Določa, da te zahteve vedno vključujejo zahteve v zvezi s potnim listom izdelka in zahteve v zvezi s snovmi, ki vzbujajo skrb. Člen natančneje določa druge vrste informacij, ki se lahko predložijo, na primer informacije o učinkovitosti izdelka ali informacije za potrošnike o tem, kako namestiti ali uporabljati izdelek. Te informacije se lahko navedejo kot razredi učinkovitosti, na primer od A do G, da se olajša primerjava izdelkov.

Nazadnje, člen določa različne načine, na katere se lahko predložijo informacije (npr. na potnem listu, spletišču, znaku itd.).

Člen 8 določa elemente, ki jih mora Komisija navesti v zahtevah glede informacij v okviru digitalnega potnega lista izdelka, na primer, katere informacije je treba vključiti in kdo ima dostop do katerih informacij. *Členi 9 do 11* določajo potrebne določbe o uporabi potnega lista izdelka. *Člen 9* določa splošne zahteve glede potnega lista izdelka. *Člen 10* določa bistvene zahteve glede tehnične zasnove in delovanja potnega lista izdelka. *Člen 11* določa pravila v zvezi z edinstveno identifikacijsko oznako subjekta in edinstveno identifikacijsko oznako obrata.

Člen 12 določa vzpostavitev registra za shranjevanje informacij iz potnega lista izdelka, pri čemer lahko Komisija navede, katere informacije je treba naložiti.

Člen 13 vključuje določbe o tem, kaj se pričakuje od carinskih organov v zvezi s potnim listom izdelka in do katerih informacij bi jim bilo treba omogočiti dostop, da bi se olajšalo njihovo delo.

Člen 14 natančno opredeljuje zahteve v zvezi z znaki, kadar se ti uporabijo za dano skupino izdelkov. Pojasnjuje, da je treba v takih primerih v delegiranih aktih določiti vsebino (vključno z razredi učinkovitosti) in obliko znaka ter kako je treba te znake prikazati potrošnikom. Če izdelek že ima znak v skladu z Uredbo (EU) 2017/1369 o označevanju z energijskimi nalepkami in vanj ni mogoče vključiti informacij o drugih parametrih, tudi o drugih razredih učinkovitosti, se te informacije lahko navedejo na ločenem znaku, če Komisija to šteje za ustrezno.

Člen 15 določa, da gospodarski subjekti ne smejo prikazovati znakov, ki posnemajo znake v skladu s to uredbo.

Člen 16 določa, da mora Komisija pripraviti delovni načrt, ki zajema vsaj tri leta, in navaja merila za prednostno razvrščanje izdelkov. Delovni načrt vključuje okvirni seznam skupin izdelkov, ki jih Komisija namerava obravnavati v prihodnjih letih.

Člen 17 vzpostavlja forum za okoljsko primerno zasnovo (skupina strokovnjakov). Temelji na obstoječem posvetovalnem forumu, vzpostavljenem v okviru Direktive 2009/125/ES.

Člen 18 se nanaša na ukrepe za samoregulacijo. Ti ukrepi so ukrepi na pobudo industrije in se lahko uporabijo kot alternative delegiranim aktom, s katerimi se določijo zahteve za okoljsko primerno zasnovo in ki so sprejeti v skladu s členom 5. Direktiva 2009/125/ES[23] že vsebuje člen o prostovoljnih sporazumih. Člen 18 te uredbe razširja prvotni člen Direktive 2009/125/ES. Določa zlasti, kaj bi moral ukrep za samoregulacijo vključevati, kakšen dokaz bi morala industrija predložiti Komisiji in kakšen je postopek, po katerem Komisija prizna ukrep za za samoregulacijo kot veljavno alternativo delegiranemu aktu.

Člen 19 določa številne ukrepe, ki jih morajo države članice in Komisija sprejeti, da bi pomagale MSP pri splošnem izvajanju te uredbe in prihodnjih delegiranih aktov. Ti ukrepi vključujejo smernice, finančno pomoč in usposabljanje.

Člen 20 najprej določa splošno obveznost preglednosti za gospodarske subjekte, ki zavržejo neprodane potrošniške izdelke. Poleg tega določa možnost sprejetja delegiranih aktov, ki bi gospodarskim subjektom prepovedali uničenje neprodanih potrošniških izdelkov. Ti delegirani akti lahko vključujejo tudi izvzetja iz splošne prepovedi, na primer zaradi zdravja in varnosti. Tudi v primeru uporabe takega izvzetja se za gospodarske subjekte uporablja obveznost preglednosti (tj. razkritje števila uničenih izdelkov, razlogi za uničenje itd.). Člen ne zadeva MSP, lahko pa delegirani akt, ki prepoveduje uničenje izdelkov, določa, da se nekatere obveznosti uporabljajo za določene kategorije MSP (mikro, mala ali srednja podjetja).

Členi 21, 22, 23 in 24 določajo obveznosti proizvajalcev, pooblaščenih zastopnikov, uvoznikov in distributerjev. Temeljijo na standardnih določbah iz Sklepa št. 768/2008/ES.

Člen 25 določa obveznosti trgovcev (ki so po navadi trgovci na drobno ali prodajalci), zlasti v zvezi s prikazom znakov in dostopom do potnega lista izdelka, tudi v primeru (spletne) prodaje na daljavo.

---

[23] Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (Besedilo velja za EGP) (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

V *členu 26* so zbrane različne obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati gospodarski subjekti, če delegirani akt določa, da je treba na izdelek namestiti znak (npr. zagotovitev znakov trgovcem).

Člen 27 se nanaša na obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč, ki morajo zagotoviti, da pri ravnanju z izdelki pogoji med skladiščenjem, pakiranjem, naslavljanjem ali odpremo ne vplivajo negativno na skladnost izdelkov z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo.

Člen 28 je standarden člen iz Sklepa št. 768/2008/ES, ki določa dva primera, v katerih se obveznosti proizvajalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje.

Člen 29 določa obveznosti spletnih tržnic in spletnih iskalnikov, zlasti v zvezi s sodelovanjem z organi za nadzor trga. Določa tudi, da bi morali imeti organi za nadzor trga pristojnost, da spletni tržnici naročijo odstranitev nezakonite vsebine.

Člen 30 določa možnost, da se v prihodnje delegirane akte vključi obveznost za gospodarske subjekte, da brez zahteve dajo tehnično dokumentacijo na voljo v digitalni obliki. Da bi se ocenil prodor izdelkov, za katere so bile določene zahteve za okoljsko primerno zasnovo, na trg, člen določa tudi, da morajo gospodarski subjekti zagotoviti informacije o dobavljenih izdelkih.

Člen 31 določa, da bi morali izdelki, če je ustrezno, vključevati zmožnost merjenja energije, ki jo porabijo med uporabo, ali učinkovitosti v zvezi z drugimi zadevnimi parametri in dajanja teh podatkov na voljo končnemu uporabniku. Kadar je tako določeno v delegiranem aktu, proizvajalci zberejo, anonimizirajo in sporočijo te podatke Komisiji.

Poglavje VIII o skladnosti izdelkov vključuje zlasti standardne določbe o tem, kako ugotoviti skladnost izdelkov. Nanaša se na:

– uporabo zanesljivih, natančnih in ponovljivih preskusnih, merilnih in računskih metod (*člen 32*);

– usklajene standarde, ki zagotavljajo domnevo o skladnosti (*člen 34*);

– možnost, da Komisija sprejme skupne specifikacije, ko usklajeni standardi niso na voljo (*člen 35*);

– postopke za ugotavljanje skladnosti (*člen 36*);

– izjavo EU o skladnosti (*člen 37*) ter

– oznako CE (*člena 38 in 39*) in možnost uporabe drugih oznak (*člen 40*).

V tem standardnem poglavju sta pomembni domneva o skladnosti izdelkov z znakom EU za okolje z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo (*člen 34*) in možnost, da se v delegiranem aktu spremeni ustrezni modul za ugotavljanje skladnosti glede na zadevni izdelek (*člen 36*).

Člen 33 se nanaša na preprečevanje izogibanja. Na trgu na primer ne bodo dovoljeni izdelki, ki so zasnovani tako, da lahko odkrijejo, da so predmet preskušanja, in samodejno spremenijo svojo učinkovitost tako, da zagotovijo ugodnejši rezultat.

Poglavje IX (*členi 41* do *56*) se nanaša na priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti in vsebuje standardne določbe na podlagi Sklepa št. 768/2008/ES v kombinaciji s ciljnimi izboljšavami teh določb, da bi se zagotovila pravna jasnost ter dodatno okrepili neodvisnost, pristojnost in spremljanje priglašenih organov.

Člen 57 določa, da morajo biti spodbude, ki jih države članice sprejmejo za nagrajevanje izdelkov, načeloma osredotočene na najvišja zasedena razreda učinkovitosti ali izdelke z znakom EU za okolje. Če razred učinkovitosti ni določen ali temelji na več parametrih

izdelka, lahko Komisija v delegiranem aktu natančneje določi, kako morajo države članice izvajati spodbude.

Člen 58 se nanaša na zelena javna naročila in natančneje na možnost, da se v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe, določijo zahteve za javna naročila (npr. tehnične specifikacije, merila za izbor, merila za oddajo javnega naročila), in sicer na podlagi parametrov izdelka iz priloge k tej uredbi.

Poglavje XI se nanaša na nadzor trga. Na splošno temelji na obveznostih iz Uredbe (EU) 2019/1020 o nadzoru trga, kjer je to potrebno za namene te uredbe, pa določa bolj specifične obveznosti.

Člen 59 določa, da morajo države članice pripraviti akcijski načrt za dejavnosti nadzora trga, ki mora vključevati „prednostne naloge za nadzor trga“, ki se opredelijo na podlagi številnih meril iz člena, ter naravo in število načrtovanih pregledov.

Člen 60 pooblašča Komisijo za sprejemanje delegiranih aktov, v katerih je določeno najmanjše število pregledov, ki se opravijo za specifične izdelke.

Člen 61 se sklicuje na informacijski in komunikacijski sistem iz uredbe za nadzor trga (ICSMS) ter določa, da morajo države članice vnesti informacije o kaznih, naloženih v skladu s to uredbo. Na podlagi tega mora Komisija pripraviti poročilo, ki vključuje okvirna referenčna merila o pogostosti pregledov ter naravi in resnosti naloženih kazni.

Člen 62 se sklicuje na skupino za upravno koordinacijo (v nadaljnjem besedilu: skupina ADCO), ustanovljeno v skladu z uredbo za nadzor trga, in določa njeno vlogo v okviru te uredbe. Ta vloga vključuje opredelitev skupnih prednostnih nalog za akcijske načrte držav članic ali prednostnih nalog za podporo Unije (kot so skupni projekti za nadzor trga in preskušanje, skupne zmogljivosti za naložbe v nadzor trga, vključno z opremo in orodji IT, skupna usposabljanja in smernice).

Poglavje XII se nanaša na zaščitne postopke in temelji na standardnih določbah. *Člen 63* določa postopek, ki ga uporabi nacionalni organ za nadzor trga, kadar meni, da izdelek pomeni tveganje. V tem primeru mora nacionalni organ za nadzor trga začeti postopek, po katerem druge organe za nadzor trga obvesti o sprejetih ukrepih (prepoved ali omejitev dostopnosti izdelka, umik ali odpoklic).

Člen 64 določa zaščitni postopek Unije, ki se uporabi, kadar se država članica ali Komisija ne strinja z ukrepom, sprejetim na nacionalni ravni v okviru zaščitnega postopka iz *člena 63*. Komisija po posvetovanju sprejme izvedbeni akt, v katerem odloči, ali je ukrep utemeljen ali ne. Po sprejetju tega akta morajo vse države članice zagotoviti, da se neskladen izdelek umakne s trga.

Člen 65 se nanaša na poseben primer, v katerem je neskladnost povezana s formalno obveznostjo (namestitev oznake CE, izjava EU o skladnosti itd.).

Poglavje XIII je standardno poglavje s členi o delegiranih aktih (*člen 66*) in izvedbenih aktih (*člen 67*).

Poglavje XIV je standardno poglavje o končnih določbah, ki vključuje člene o kaznih (*člen 68*), izvedbi ocene Uredbe osem let po sprejetju (*člen 69*) ter razveljavitvi in prehodnih določbah (*člen 70*). Pomembno je navesti, da bi se morali izvedbeni ukrepi, sprejeti v okviru direktive o okoljsko primerni zasnovi, uporabljati do razveljavitve na podlagi delegiranega akta, sprejetega v skladu s to uredbo.

Priloga I vsebuje parametre izdelka, na podlagi katerih se določijo zahteve glede učinkovitosti in informacij za izdelke v skladu s to uredbo.

Priloga II določa postopek za določitev teh zahtev glede učinkovitosti.

V *Prilogi III* so navedene informacije, ki se lahko vključijo v potni list izdelka, in natančno opredeljene informacije, ki jih je treba vključiti vanj.

V *Prilogi IV* je ponovno naveden standardni modul za ugotavljanje skladnosti iz člena 35 (iz Sklepa št. 768/2008/ES).

V *Prilogi V* je ponovno navedena standardna izjava EU o skladnosti.

Priloga VI vsebuje podrobne informacije o vsebini delegiranih aktov, ki določajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo in so sprejeti v skladu s to uredbo.

Priloga VII določa splošna merila za ukrepe za samoregulacijo (člen 18).

Priloga VIII je standardna priloga, ki vključuje korelacijsko tabelo z direktivo o okoljsko primerni zasnovi.

2022/0095 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke in razveljavitvi Direktive 2009/125/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[24],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropski zeleni dogovor[25] je evropska strategija za trajnostno rast, katere cilj je preobraziti Unijo v pravično in uspešno družbo s sodobnim, konkurenčnim, podnebno nevtralnim in krožnim gospodarstvom. Določa ambiciozni cilj, da bi Unija do leta 2050 postala prva podnebno nevtralna celina. Priznava prednosti vlaganja v konkurenčno trajnostnost Unije z gradnjo bolj pravične, zelene in digitalne Evrope. Izdelki imajo ključno vlogo v tem zelenem prehodu. Evropski zeleni dogovor poudarja, da so trenutni proizvodni procesi in vzorci potrošnje še vedno preveč linearni in odvisni od pretoka na novo pridobljenih surovin, trgovanja z njimi, njihove predelave in, končno, njihovega odlaganja v obliki odpadkov ali emisij, ter zato opozarja, da je nujno potreben prehod na model krožnega gospodarstva, in poudarja, da je še treba doseči znaten napredek. Poleg tega opredeljuje energijsko učinkovitost kot prednostno nalogo za razogljičenje energetskega sektorja ter doseganje podnebnih ciljev do leta 2030 in leta 2050.

(2) Da bi Komisija pospešila prehod na model krožnega gospodarstva, je v okviru svojega akcijskega načrta za krožno gospodarstvo za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo[26] pripravila v prihodnost usmerjen načrt, katerega cilj je zagotoviti, da bo regulativni okvir primeren za trajnostno prihodnost. Kot je navedeno v tem načrtu, trenutno ni celovitega sklopa zahtev, ki bi zagotavljale, da bi vsi izdelki, dani na trg Unije, postajali vse bolj trajnostni in prestali preskus krožnosti. Zasnova izdelka zlasti ne spodbuja dovolj trajnostnosti v celotnem življenjskem ciklu. Rezultat je pogosto

[24] UL C , str. .

[25] Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).

[26] Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020) 98 final).

nadomeščanje izdelkov, kar vključuje veliko porabo energije in virov za proizvodnjo in distribucijo novih izdelkov ter odstranjevanje starih. Gospodarski subjekti in državljani še vedno težko sprejemajo trajnostne odločitve v zvezi z izdelki, saj ni dovolj s tem povezanih informacij in cenovno dostopnih možnosti. Posledično niso izkoriščene priložnosti za trajnostnost in za operacije za ohranjanje vrednosti, povpraševanje po sekundarnih materialih je omejeno, sprejemanje krožnih poslovnih modelov pa ovirano.

(3) V industrijski strategiji za Evropo[27] je določen krovni cilj Unije, da se spodbudi dvojni prehod na podnebno nevtralnost in na vodilni položaj na digitalnem področju. V skladu z evropskim zelenim dogovorom poudarja vodilno vlogo, ki jo mora pri tem imeti industrija Evrope, pri čemer mora zmanjšati svoj ogljični in materialni odtis ter vključiti krožnost v celotno gospodarstvo, ter opozarja na potrebo po odmiku od tradicionalnih modelov ter po koreniti spremembi načina zasnove, izdelave, uporabe in odstranjevanja izdelkov. Posodobitev industrijske strategije iz leta 2021[28] utrjuje glavna sporočila strategije iz leta 2020 in se osredotoča na spoznanja, pridobljena med krizo zaradi COVID-19, vključno s potrebo po spodbujanju odpornosti.

(4) Ker ni zakonodaje na ravni Unije, so se že pojavili različni nacionalni pristopi k izboljšanju okoljske trajnostnosti izdelkov, od zahtev glede informacij o trajanju združljivosti programske opreme elektronskih naprav do zahtev glede poročanja o ravnanju z neprodanim trajnim blagom. To kaže na to, da bodo nadaljnja nacionalna prizadevanja za doseganje ciljev v skladu s to uredbo verjetno povzročila dodatno razdrobljenost notranjega trga. Zato bi bilo treba za zaščito delovanja notranjega trga in hkrati zagotovitev visoke ravni varstva okolja vzpostaviti regulativni okvir, na podlagi katerega bi se za izdelke postopno uvedle zahteve za okoljsko primerno zasnovo. Ta uredba bo zagotovila tak okvir z določbo, da se pristop na podlagi okoljsko primerne zasnove, prvotno določen v Direktivi 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta[29], uporablja za čim širši nabor izdelkov.

(5) Ta uredba bo prispevala k zagotavljanju, da bodo izdelki primerni za podnebno nevtralno, z viri gospodarno in krožno gospodarstvo, zmanjšanju količine odpadkov ter zagotavljanju, da bo uspešnost vodilnih na področju trajnostnosti postopoma postala pravilo. Zagotoviti bi morala določitev novih zahtev za okoljsko primerno zasnovo, da bi se izboljšale trajnost, možnost ponovne uporabe, možnost nadgradnje in popravljivosti izdelkov, povečale možnosti za prenovitev in vzdrževanje, obravnavala prisotnost nevarnih kemikalij v izdelkih, povečala njihova energijska učinkovitost in učinkovita raba virov, zmanjšalo pričakovano nastajanje odpadnih snovi in povečala vsebnost recikliranih materialov v izdelkih ob hkratnem zagotavljanju njihove učinkovitosti in varnosti, omogočila ponovna izdelava in visokokakovostno recikliranje ter zmanjšala ogljični in okoljski odtis.

---

27 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Nova industrijska strategija za Evropo (COM(2020) 102 final).

28 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Posodobitev nove industrijske strategije iz leta 2020: močnejši enotni trg za okrevanje Evrope (COM(2021) 350 final).

29 Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (Besedilo velja za EGP) (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

(6) Evropski parlament je v resoluciji z dne 25. novembra 2020 „K trajnostnemu enotnemu trgu za podjetja in potrošnike“[30] pozdravil spodbujanje trajnostnih izdelkov, ki jih je lažje popraviti, ponovno uporabiti in reciklirati. V poročilu o novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo, sprejetem 16. februarja 2021[31], je ponovno podprl agendo, ki jo je Komisija predložila v okviru akcijskega načrta za krožno gospodarstvo. Menil je, da se lahko s prehodom na krožno gospodarstvo zagotovijo rešitve za obravnavanje trenutnih okoljskih izzivov in gospodarske krize zaradi pandemije COVID-19. Svet je v svojih sklepih z naslovom „Okrevanje naj bo krožno in zeleno“, sprejetih 11. decembra 2020[32], tudi pozdravil namero Komisije, da bo predložila zakonodajne predloge kot del celovitega in integriranega okvira politike za trajnostne izdelke, ki bo spodbujal podnebno nevtralnost, energijsko učinkovitost in učinkovito rabo virov ter krožno gospodarstvo brez strupov, varoval javno zdravje in biotsko raznovrstnost ter krepil vlogo potrošnikov in javnih kupcev ter jih ščitil.

(7) Ta uredba bi morala prispevati k doseganju podnebnih in energetskih ciljev EU. V skladu s cilji iz Pariškega sporazuma, ki ga je Unija ratificirala leta 2016[33], je v Uredbi (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih podnebnih pravilih[34] določen zavezujoč cilj Unije glede domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za vsaj 55 % do leta 2030 in uzakonjen cilj glede podnebne nevtralnosti v celotnem gospodarstvu do leta 2050. Komisija je leta 2021 sprejela sveženj „Pripravljeni na 55“[35], da bi se zagotovila primernost podnebne in energetske politike Unije za doseganje teh ciljev. V ta namen je treba v skladu s prvim načelom energijske učinkovitosti, določenim v Direktivi (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta[36], močno povečati izboljšave energijske učinkovitosti, in sicer na približno 36 % z vidika porabe končne energije do leta 2030[37]. Zahteve glede izdelkov, določene v tej uredbi, bi morale imeti pomembno vlogo pri doseganju tega cilja, saj bodo znatno zmanjšale energijski odtis izdelkov. Te zahteve glede energijske učinkovitosti izdelkov bodo tudi zmanjšale ranljivost potrošnikov v zvezi z zvišanji cen energije. Kot potrjuje Pariški sporazum, bo imelo izboljšanje trajnostnosti potrošnje in proizvodnje pomembno vlogo tudi pri obravnavanju podnebnih sprememb.

(8) Ta uredba bi morala prispevati tudi k doseganju širših okoljskih ciljev. 8. okoljski akcijski program[38] v pravni okvir vključuje cilj Unije, da se upoštevajo zmogljivosti planeta, in določa omogočitvene pogoje za doseganje prednostnih ciljev, ki vključujejo

---

30 P9_TA(2020)0318.

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

34 Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/IP_21_3541

36 Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetski učinkovitosti (UL L 328, 21.12.2018, str. 210).

37 V skladu z oceno učinka, priloženo k načrtu za uresničitev podnebnih ciljev (Krepitev evropskih podnebnih ambicij do leta 2030 – Vlaganje v podnebno nevtralno prihodnost v korist naših državljanov (COM(2020) 562 final)) in [predlogom direktive o energijski učinkovitosti].

38 Sklep (EU) 2022/…. Evropskega parlamenta in Sveta z dne … o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2030 [ob objavi v UL se doda sklic – tristranski dogovor z dne 2. decembra 2021].

prehod na krožno gospodarstvo brez strupov. V evropskem zelenem dogovoru se tudi poziva Unijo k boljšemu spremljanju, preprečevanju in odpravljanju onesnaževanja zraka, vode, tal in potrošniških izdelkov ter poročanju o teh dejavnostih. To pomeni, da morajo biti kemikalije, materiali in izdelki čim bolj varni in trajnostni po zasnovi in v življenjskem ciklu, s čimer se zagotovijo cikli nestrupenih materialov[39]. Poleg tega evropski zeleni dogovor in akcijski načrt za krožno gospodarstvo potrjujeta, da notranji trg Unije zagotavlja kritično maso, ki lahko vpliva na globalne standarde na področju trajnostnosti in zasnove izdelkov. Zato bi morala ta uredba imeti pomembno vlogo pri doseganju več ciljev, določenih v okviru ciljev Združenih narodov za trajnostni razvoj iz agende ZN za trajnostni razvoj do leta 2030, zlasti cilj o „odgovorni porabi in proizvodnji“[40], v Uniji in zunaj nje.

(9) Direktiva 2009/125/ES vzpostavlja okvir za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo. Skupaj z Uredbo (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta[41] je močno zmanjšala potrebo izdelkov po primarni energiji v EU in ocenjuje se, da se bodo ti prihranki še zviševali. Izvedbeni ukrepi, sprejeti v okviru Direktive 2009/125/ES, so vključevali tudi zahteve glede vidikov krožnosti, kot so trajnost, popravljivost in možnost recikliranja. Hkrati imajo instrumenti, kot so znak EU za okolje, uveden z Uredbo (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta,[42] ali merila EU za zelena javna naročila[43], širše področje uporabe, vendar manjši učinek zaradi omejitev, ki jih prinaša pristop prostovoljnosti.

(10) Direktiva 2009/125/ES je bila na splošno uspešna pri spodbujanju energijske učinkovitosti in nekaterih vidikov krožnosti izdelkov, povezanih z energijo, na podlagi njenega pristopa pa bi se lahko postopoma obravnavala trajnostnost vseh izdelkov. Da bi se izpolnile zaveze iz zelenega dogovora, bi bilo treba ta pristop razširiti na druge skupine izdelkov in na podlagi zavezujočih zahtev sistematično obravnavati ključne vidike za povečanje okoljske trajnostnosti izdelkov. Z zagotavljanjem, da so na trg Unije dani le izdelki, ki izpolnjujejo navedene zahteve, bi morala ta uredba s preprečevanjem nacionalnih razlik izboljšati prosti pretok takih izdelkov in tudi zmanjšati negativne vplive izdelkov, za katere se uporabljajo navedene zahteve, na okolje v njihovem življenjskem ciklu.

(11) Da bi se vzpostavil učinkovit in na prihodnost pripravljen regulativni okvir, je treba omogočiti določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo vsega fizičnega blaga, danega na trg ali v uporabo, vključno s sestavnimi deli in vmesnimi izdelki. To bi moralo Komisiji omogočiti, da pri prednostni obravnavi določitve zahtev za okoljsko primerno zasnovo upošteva čim širši razpon izdelkov in tako čim bolj poveča njihovo učinkovitost. Po potrebi bi bilo treba pri določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo opredeliti posebne izjeme, na primer za izdelke s posebnim namenom, ki ga ni mogoče doseči ob izpolnjevanju navedenih zahtev. Poleg tega bi bilo treba na ravni

---

39 Kot je določeno v akcijskem načrtu EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal (COM(2021) 400 final) ter Strategiji na področju kemikalij za trajnostnost (COM(2020) 667 final), ki poziva k določitvi ciljev ničelnega onesnaževanja v proizvodnji in potrošnji.

40 Zlasti vključno s cilji v okviru cilja trajnostnega razvoja 12 (Odgovorna poraba in proizvodnja).

41 Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).

42 Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

43 Sporočilo Javna naročila za boljše okolje (COM(2008) 400), https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

okvira opredeliti izjeme za izdelke, za katere je že jasno, da zahteve za okoljsko primerno zasnovo ne bi bile ustrezne, ali če določitev teh zahtev zagotavljajo drugi okviri. To bi moralo veljati za živila in krmo, kot so določeni v Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta[44], zdravila za uporabo v humani medicini, kot so določena v Direktivi 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta[45], zdravila za uporabo v veterinarski medicini, kot so določena v Uredbi (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta[46], žive rastline, živali in mikroorganizme, proizvode človeškega izvora ter proizvode rastlin in živali, neposredno vezane na njihovo prihodnje razmnoževanje.

(12) V skladu s predlogom za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o energijski učinkovitosti stavb (prenovitev)[47] morajo države članice določiti minimalne zahteve glede energijske učinkovitosti elementov stavb, ki so del ovoja stavbe, ter zahteve za sisteme glede celotne energijske učinkovitosti, pravilne namestitve in ustrezne velikosti, prilagoditve in nadzora tehničnih stavbnih sistemov, ki se namestijo v nove ali obstoječe stavbe. S cilji te uredbe je združljivo, da lahko te minimalne zahteve glede energijske učinkovitosti v določenih okoliščinah omejujejo namestitev izdelkov, povezanih z energijo, ki so skladni s to uredbo in njenimi delegiranimi akti, če take zahteve ne povzročijo neupravičenih tržnih ovir.

(13) Da bi se izboljšala okoljska trajnostnost izdelkov in zagotovil prosti pretok izdelkov na notranjem trgu, bi bilo treba na Komisijo prenesti pristojnost za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, s katerimi bi to uredbo dopolnila z določitvijo zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Te zahteve za okoljsko primerno zasnovo bi se načeloma morale uporabljati za posebne skupine izdelkov, kot so pralni stroji ali pralni stroji in pralno-sušilni stroji. Da bi se čim bolj povečala učinkovitost zahtev za okoljsko primerno zasnovo in uspešno izboljšala okoljska trajnostnost izdelkov, bi bilo treba omogočiti tudi določitev ene ali več horizontalnih zahtev za okoljsko primerno zasnovo širšega razpona skupin izdelkov, kot so elektronske naprave ali tekstilni izdelki. Horizontalne zahteve za okoljsko primerno zasnovo bi bilo treba določiti, kadar tehnične podobnosti skupin izdelkov omogočajo, da se njihova okoljska trajnostnost izboljša na podlagi enakih zahtev.

(14) Da bi se Komisiji omogočila določitev ustreznih zahtev za zajete skupine izdelkov, bi morale zahteve za okoljsko primerno zasnovo vključevati zahteve glede učinkovitosti in zahteve glede informacij. S temi zahtevami bi se morali izboljšati vidiki izdelkov, pomembni za okoljsko trajnostnost, kot so energijska učinkovitost, trajnost, popravljivost ter ogljični in okoljski odtis. Zahteve za okoljsko primerno zasnovo bi morale biti pregledne, objektivne, sorazmerne in v skladu s pravili mednarodne trgovine.

(15) Ko Komisija za dano skupino izdelkov sprejme delegirani akt, v katerem so določene zahteve za okoljsko primerno zasnovo, državam članicam zaradi zagotavljanja delovanja notranjega trga ne bi več smelo biti dovoljeno določanje nacionalnih zahtev

---

44 Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

45 Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

46 Uredba (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in razveljavitvi Direktive 2001/82/ES (UL L 4, 7.1.2019, str. 43).

47 COM(2021) 802 final.

glede učinkovitosti, ki temeljijo na parametrih izdelka, zajetih v takih zahtevah glede učinkovitosti, določenih v zadevnem delegiranem aktu, in določanje nacionalnih zahtev glede informacij, ki temeljijo na parametrih izdelka, zajetih v takih zahtevah glede informacij, določenih v zadevnem delegiranem aktu. Da bi se zagotovilo delovanje notranjega trga, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za določitev, da v zvezi s specifičnim parametrom izdelka niso potrebne zahteve za okoljsko primerno zasnovo v obliki zahtev glede učinkovitosti in/ali zahtev glede informacij.

(16) Komisija bi morala pri določanju zahtev za okoljsko primerno zasnovo upoštevati naravo in namen zadevnih izdelkov ter značilnosti zadevnih trgov. Obrambna oprema mora na primer delovati v posebnih in včasih težkih pogojih, kar je treba upoštevati pri določitvi zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Določene informacije o obrambni opremi se ne bi smele razkriti in bi jih bilo treba zavarovati. Zato bi morale zahteve za okoljsko primerno zasnovo vojaške ali občutljive opreme upoštevati varnostne potrebe in značilnosti obrambnega trga v skladu z Direktivo 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta[48]. Podobno je vesoljska industrija strateškega pomena za Evropo in njeno tehnološko neodvisnost. Ker vesoljske tehnologije delujejo v izrednih razmerah, bi morale kakršne koli zahteve za okoljsko primerno zasnovo vesoljskih izdelkov uravnoteženo upoštevati vidike trajnostnosti ter odpornost in pričakovano učinkovitost. Poleg tega bi morala Komisija pri medicinskih pripomočkih, kot so opredeljeni v členu 2(1) Uredbe (EU) 2017/745 o medicinskih pripomočkih[49], in *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih, kot so opredeljeni v členu 2(2) Uredbe (EU) 2017/746 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih[50], upoštevati potrebo po preprečevanju negativnih učinkov na zdravje ter varnost pacientov in uporabnikov.

(17) Da bi se preprečilo podvajanje prizadevanj in regulativnega bremena, bi bilo treba zagotoviti skladnost med to uredbo in zahtevami, določenimi z ali v skladu z drugo zakonodajo Unije, zlasti zakonodajo na področju izdelkov, kemikalij in odpadkov[51]. Vendar pa obstoj pooblastil v okviru druge zakonodaje Unije za določitev zahtev z enakimi ali podobnimi učinki, kot jih imajo zahteve v okviru te uredbe, ne omejuje pooblastil iz te uredbe, razen če je tako določeno v tej uredbi.

(18) Za delegirane akte, ki vključujejo zahteve za okoljsko primerno zasnovo, bi bilo treba enako kot v okviru Direktive 2009/125/ES izvesti namensko oceno učinka in posvetovanje z deležniki ter jih pripraviti v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje, pri čemer bi morali vključevati oceno mednarodne razsežnosti in učinkov na tretje države. Pri tem bi morala Komisija ustrezno upoštevati vse vidike življenjskega cikla izdelka, ocena učinka izdelka pa bi morala temeljiti na najboljših razpoložljivih dokazih. Komisija bi morala pri oblikovanju zahtev za okoljsko primerno zasnovo uporabiti znanstveni pristop in pri tem upoštevati tudi ustrezne

---

48 Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76).

49 Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1).

50 Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176).

51 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o izvajanju svežnja o krožnem gospodarstvu: možnosti za rešitev vprašanja stičišča med zakonodajo o kemikalijah, proizvodih in odpadkih (COM(2018) 32 final).

tehnične informacije, zlasti tiste iz Uredbe (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[52], Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta[53], tehnična merila za pregled iz Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta[54] ter merila za zelena javna naročila[55].

(19) Da bi se upoštevala raznolikost izdelkov, bi morala Komisija izbrati metode za oceno določanja zahtev za okoljsko primerno zasnovo in metode za njihov nadaljnji razvoj, če je primerno, na podlagi narave izdelka, njegovih najpomembnejših vidikov in učinkov v življenjskem ciklu. Pri tem bi morala Komisija upoštevati svoje izkušnje z ocenjevanjem določanja zahtev v skladu z Direktivo 2009/125/ES ter stalna prizadevanja za razvoj in izboljšanje znanstvenih orodij za ocenjevanje, na primer posodobitev metodologije za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo, in metode okoljskega odtisa izdelka iz Priporočila Komisije (EU) 2021/2279[56], vključno z začasnim shranjevanjem ogljika, pa tudi razvoj standardov mednarodnih in evropskih organizacij za standardizacijo, vključno z učinkovitostjo materialov izdelkov, povezanih z energijo. Na podlagi teh orodij in po potrebi ob uporabi namenskih študij bi morala Komisija pri oceni izdelkov in pripravi zahtev za okoljsko primerno zasnovo dodatno okrepiti vidike krožnosti (kot so trajnost, popravljivost, vključno s točkovanjem v zvezi s popravljivostjo, opredelitev kemikalij, ki ovirajo ponovno uporabo in recikliranje) ter razviti nove metode ali orodja, če je ustrezno. Novi pristopi bodo morda potrebni tudi v zvezi z oblikovanjem obveznih meril za javna naročila in prepovedmi uničenja neprodanih potrošniških izdelkov.

(20) Zahteve glede učinkovitosti bi se morale nanašati na izbrani parameter izdelka, ki je pomemben za ciljni vidik izdelka, za katerega je bila ugotovljena možnost izboljšanja okoljske trajnostnosti. Te zahteve lahko vključujejo minimalne ali maksimalne ravni učinkovitosti v zvezi s parametrom izdelka, nekvantitativne zahteve, katerih cilj je izboljšati učinkovitost v zvezi s parametrom izdelka, ali zahteve glede funkcionalne učinkovitosti izdelka za zagotovitev, da izbrane zahteve glede učinkovitosti ne vplivajo negativno na zmožnost izdelka za opravljanje funkcije, ki sta ji bila prilagojena zasnova in trženje izdelka. Minimalne ali maksimalne ravni se lahko določijo na primer v obliki omejitve porabe energije v fazi uporabe ali omejitve količin danega materiala, vključenega v izdelek, zahteve za minimalno vsebnost recikliranih materialov ali omejitve specifične kategorije vplivov na okolje ali vseh pomembnih vplivov na okolje skupaj. Primer nekvantitativne zahteve je prepoved specifične tehnične rešitve, ki je škodljiva za popravljivost izdelka. Z zahtevami glede učinkovitosti se bo zagotovil umik najmanj učinkovitih izdelkov s trga, kjer je to potrebno za doseganje ciljev okoljske trajnostnosti iz Uredbe.

(21) Da bi se zagotovila doslednost, bi morale zahteve glede učinkovitosti dopolnjevati izvajanje zakonodaje Unije na področju odpadkov. Čeprav so zahteve glede dajanja na trg embalaže kot končnega izdelka določene v Direktivi 94/62/ES Evropskega

---

52 Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1).

53 Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

54 Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

55 Sporočilo Javna naročila za boljše okolje (COM(2008) 400).

56 Priporočilo Komisije (EU) 2021/2279 z dne 15. decembra 2021 o uporabi metod okoljskega odtisa za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu.

parlamenta in Sveta[57], se lahko navedena direktiva dopolni s to uredbo, tako da se v njej določijo zahteve za izdelke, osredotočene na embalažo specifičnih izdelkov, ko se ti dajo na trg. Če je ustrezno, bi morale take dopolnjevalne zahteve prispevati zlasti k čim večjemu zmanjšanju količine uporabljene embalaže, s čimer bi prispevale k preprečevanju nastajanja odpadkov v Uniji.

(22) Kemijska varnost je priznan element trajnostnosti izdelka. Temelji na dejanskih nevarnostih kemikalij za zdravje ali okolje v kombinaciji s posebno ali generično izpostavljenostjo ter je obravnavana v zakonodaji o kemikalijah, na primer v Uredbi (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta[58], Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta[59], Uredbi (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta[60], Uredbi (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta [61] in Direktivi 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta[62]. Ta uredba ne bi smela omogočati omejevanja snovi glede na kemijsko varnost, kot omogoča druga zakonodaja Unije. Podobno ta uredba ne bi smela omogočati omejevanja snovi iz razlogov, povezanih z varnostjo hrane. Vendar pa zakonodaja Unije na področju kemikalij in hrane ne dopušča, da bi se z omejitvami določenih snovi obravnavali vplivi na trajnostnost, ki niso povezani s kemijsko varnostjo ali varnostjo hrane. Da bi se ta omejitev odpravila, bi morala ta uredba pod določenimi pogoji omogočati, da se zlasti iz razlogov, ki ne vključujejo kemijske varnosti ali varnosti hrane, omejijo snovi, prisotne v izdelkih ali uporabljene v njihovih proizvodnih procesih, ki negativno vplivajo na trajnostnost izdelkov. Poleg tega ta uredba ne bi smela povzročiti podvajanja omejitev snovi iz Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta[63], katere cilj je varovanje zdravja ljudi in okolja, vključno z okolju primerno predelavo in odstranitvijo odpadne električne in elektronske opreme, ali teh omejitev nadomestiti.

(23) Da bi se izboljšala okoljska trajnostnost izdelkov, bi se morale zahteve glede informacij nanašati na izbran parameter izdelka, pomemben za vidik izdelka, na primer okoljski odtis izdelka ali njegovo trajnost. V skladu z njimi bi proizvajalec morda moral dati na voljo informacije o učinkovitosti izdelka v zvezi z izbranim parametrom izdelka ali druge informacije, ki bi lahko vplivale na to, kako z izdelkom ravnajo strani, razen proizvajalca, da bi se izboljšala učinkovitost v zvezi s takim parametrom. Take zahteve glede informacij bi bilo treba določiti poleg zahtev glede učinkovitosti v zvezi z istim parametrom izdelka ali namesto teh zahtev, kot je

---

57 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

58 Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).

59 Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

60 Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59).

61 Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176).

62 Direktiva 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač (UL L 170, 30.6.2009, str. 1).

63 Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (UL L 174, 1.7.2011, str. 88).

ustrezno. Kadar delegirani akt vključuje zahteve glede informacij, bi morala biti navedena metoda za dajanje zahtevanih informacij na voljo, na primer vključitev na brezplačno spletišče, v potni list izdelka ali znak na izdelku. Zahteve glede informacij so nujne kot podlaga za spremembo ravnanja, ki je potrebna za zagotovitev doseganja ciljev okoljske trajnostnosti iz te uredbe. Zahteve glede informacij zagotavljajo trdno osnovo, na podlagi katere lahko kupci in javni organi primerjajo izdelke glede na njihovo okoljsko trajnostnost, zato je mogoče pričakovati, da bodo potrošnike in javne organe spodbudile k bolj trajnostnim izbiram.

(24) Kadar delegirani akti vključujejo zahteve glede informacij, lahko poleg tega določajo razrede učinkovitosti v zvezi z enim ali več zadevnimi parametri izdelka, da bi se olajšala primerjava izdelkov na podlagi zadevnega parametra. Razredi učinkovitosti bi morali omogočati razlikovanje med izdelki na podlagi njihove sorazmerne trajnostnosti ter bi jih lahko uporabljali potrošniki in javni organi. Kot taki so namenjeni usmerjanju trga k bolj trajnostnim izdelkom.

(25) Informacije o prisotnosti snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelkih so ključni element za opredelitev in spodbujanje trajnostnih izdelkov. Kemična sestava izdelkov večinoma določa njihove funkcionalnosti in učinke ter možnosti za njihovo ponovno uporabo ali predelavo, ko postanejo odpadki. Strategija na področju kemikalij za trajnostnost[64] poziva k zmanjšanju prisotnosti snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelkih na najmanjšo možno mero ter k zagotavljanju razpoložljivosti informacij o kemijski vsebini in varni rabi z uvedbo zahtev glede informacij ter sledenjem prisotnosti snovi, ki vzbujajo skrb, skozi življenjski cikel materialov in izdelkov. Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[65] ter druga veljavna zakonodaja na področju kemikalij, kot je Uredba (ES) št. 1223/2009, že zagotavljajo obveščanje o nevarnostih za zdravje ali okolje zaradi določenih snovi, ki vzbujajo skrb kot take ali v zmesi. Uporabnikom snovi in zmesi bi bilo treba zagotoviti tudi ustrezne informacije o trajnostnosti, ki niso povezane predvsem z nevarnostmi za zdravje ali okolje. Poleg tega bi morali uporabniki izdelkov, razen snovi ali zmesi, in subjekti, ki ravnajo z odpadki iz teh izdelkov, prav tako prejeti informacije o trajnostnosti, vključno z informacijami, povezanimi predvsem z nevarnostmi kemikalij za zdravje in okolje. Zato bi morala ta uredba omogočati določitev zahtev v zvezi s sledenjem informacijam o trajnostnosti in sporočanjem teh informacij, vključno s prisotnostjo snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelkih skozi njihov življenjski cikel, tudi z namenom njihove dekontaminacije in predelave, ko postanejo odpadki. Cilj takega okvira bi moral biti postopno zajeti vse snovi, ki vzbujajo skrb, v vseh izdelkih iz delovnih načrtov, v katerih so določene skupine izdelkov, ki jih Komisija namerava obravnavati.

(26) Zahteve glede informacij iz te uredbe bi morale vključevati zahtevo, da je treba dati na voljo potni list izdelka. Potni list izdelka je pomembno orodje za zagotavljanje informacij akterjem vzdolž celotne vrednostne verige, pri čemer bi morala razpoložljivost potnega lista izdelka močno izboljšati neprekinjeno sledljivost izdelka vzdolž celotne vrednostne verige. Med drugim bi moral potni list izdelka potrošnikom pomagati pri sprejemanju premišljenih odločitev, saj bi izboljšal njihov dostop do

---

64 Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Strategija na področju kemikalij za trajnostnost – Okolju brez strupov naproti (COM(2020) 667 final).

65 Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

informacij o izdelku, ki so pomembne zanje, gospodarskim subjektom in drugim akterjem v vrednostni verigi, kot so izvajalci popravil ali recikliranja, omogočiti dostop do ustreznih informacij, pristojnim nacionalnim organom pa omogočiti opravljanje njihovih nalog. V ta namen potni list izdelka ne bi smel nadomestiti nedigitalnih oblik posredovanja informacij, na primer informacij v priročniku izdelka ali na znaku, ampak jih dopolnjevati. Poleg tega bi moralo biti mogoče, da se potni list izdelka uporablja za informacije o drugih vidikih trajnostnosti, ki veljajo za zadevno skupino izdelkov v skladu z drugo zakonodajo Unije.

(27) Zaradi upoštevanja narave izdelka in njegovega trga bi bilo treba pri oblikovanju pravil za posamezne izdelke za vsak primer posebej natančno proučiti informacije, ki se vključijo v potni list izdelka. Da bi se optimiziral dostop do dobljenih informacij in tudi zavarovale pravice intelektualne lastnine, je treba potni list izdelka zasnovati in izvajati tako, da se omogočijo različne možnosti dostopa do informacij, vključenih v potni list izdelka, odvisno od vrste informacij in tipologije deležnikov. Podobno bi moral, da bi se preprečili stroški podjetij in javnosti, ki so nesorazmerni s širšimi koristmi, biti potni list izdelka specifičen za posamezen izdelek, serijo izdelkov ali model izdelka, odvisno na primer od zapletenosti vrednostne verige, velikosti, narave ali vplivov zadevnih izdelkov.

(28) Da bi se zagotovila interoperabilnost, bi bilo treba določiti vrste dovoljenih nosilcev podatkov. Iz istega razloga bi bilo treba nosilec podatkov in edinstveno identifikacijsko oznako izdelka izdati v skladu z mednarodno priznanimi standardi. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da bi spremenila to uredbo, tako da bi nadomestila ali dodala standarde, v skladu s katerimi se lahko ob upoštevanju tehničnega ali znanstvenega napredka izdajo nosilec podatkov in edinstvene identifikacijske oznake. Tako bi se moralo omogočiti, da lahko informacije iz potnega lista izdelka beležijo in prenašajo vsi gospodarski subjekti, ter zagotoviti združljivost edinstvene identifikacijske oznake z zunanjimi komponentami, kot so čitalniki.

(29) Komisija bi morala imeti možnost pri nekaterih skupinah izdelkov spregledati zahteve glede potnih listov izdelkov, če tehnične specifikacije niso na voljo glede bistvenih zahtev v zvezi s tehnično zasnovo in delovanjem potnega lista izdelka, da se preprečijo nepotrebne zamude pri vzpostavljanju zahtev za okoljsko primerno zasnovo, ki se ne nanašajo na potne liste izdelkov, oziroma da se zagotovi učinkovito delovanje potnih listov izdelkov. Podobno bi morala imeti Komisija možnost pri nekaterih skupinah izdelkov spregledati zahteve glede potnih listov izdelkov, kadar druga zakonodaja Unije že vključuje sistem digitalnega zagotavljanja informacij o izdelkih, ki akterjem v vrednostni verigi omogoča dostop do zadevnih informacij o izdelku, pristojnim nacionalnim organom pa preverjanje skladnosti izdelkov, da se prepreči nepotrebno nalaganje upravnega bremena gospodarskim subjektom. Taka izvzetja bi bilo treba redno preverjati in pri tem upoštevati nadaljnjo razpoložljivost tehničnih specifikacij.

(30) Edinstvena identifikacija izdelkov je temeljni element, ki omogoča sledljivost v celotni dobavni verigi. Potni list izdelka bi moral biti torej povezan z edinstveno identifikacijsko oznako izdelka. Poleg tega bi moral potni list omogočati sledenje akterjem in proizvodnim obratom, povezanim z izdelkom, če je to ustrezno. Edinstvene identifikacijske oznake subjektov in edinstvene identifikacijske oznake obratov, ki omogočajo sledljivost, bi morale biti izdane v skladu z mednarodno priznanimi standardi, da se zagotovi interoperabilnost. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da lahko spremeni to uredbo ter nadomesti ali doda standarde, v skladu s katerimi se izdajajo

edinstvene identifikacijske oznake subjektov in edinstvene identifikacijske oznake obratov, kadar tako zahteva tehnični ali znanstveni napredek.

(31) Digitalizirane informacije o izdelku in njegovem življenjskem ciklu oziroma, če je ustrezno, o njegovem potnem listu bi morale biti preprosto dostopne z optičnim branjem nosilca podatkov, kot je vodni žig ali koda za hiter odziv (koda QR). Če je mogoče, bi moral biti nosilec podatkov na samem izdelku, da se zagotovi dostopnost informacij v celotnem življenjskem ciklu. Vendar pa so pri tem možne izjeme glede na naravo, velikost ali uporabo zadevnega izdelka.

(32) Potni list izdelka bi moral temeljiti na decentraliziranem podatkovnem sistemu, ki ga vzpostavijo in vzdržujejo gospodarski subjekti, da se zagotovi njegova prilagodljivost, okretnost, tržna naravnanost in razvoj v skladu s poslovnimi modeli, trgi in inovacijami. Vendar pa bo za namene izvrševanja in spremljanja morda treba pristojnim nacionalnim organom in Komisiji zagotoviti neposreden dostop do evidence vseh nosilcev podatkov in edinstvenih identifikacijskih oznak, povezanih z izdelki, ki se dajejo na trg ali v uporabo.

(33) Tehnična zasnova, zahteve glede podatkov in delovanje potnega lista izdelka bi morali ustrezati bistvenim tehničnim zahtevam, da se zagotovi učinkovita uvedba potnih listov izdelkov. Take zahteve bi morale biti osnova za dosledno uvajanje potnih listov izdelkov v vseh sektorjih. Opredeliti bi bilo treba tehnične specifikacije, da se zagotovi učinkovito izvajanje navedenih bistvenih zahtev, in sicer v obliki harmoniziranega standarda, ki se objavi v Uradnem listu, ali (kot rezervna možnost) skupne specifikacije, ki jo sprejme Komisija. Tehnična zasnova bi morala zagotavljati, da je omogočen varen dostop do podatkov v potnem listu izdelka in da se upoštevajo pravila o zasebnosti. Digitalni potni list izdelka bo razvit v odprtem dialogu z mednarodnimi partnerji, da se pri pripravi tehničnih specifikacij zagotovi upoštevanje njihovih stališč ter da se spodbudi odprava trgovinskih ovir za okolju prijaznejše izdelke in zagotovijo nižji stroški za trajnostne naložbe, trženje in skladnost. Razvoj tehničnih specifikacij in zahtev, povezanih s sledljivostjo v celotni vrednostni verigi, bi moral, kolikor je mogoče, temeljiti na soglasnem pristopu ter zagotavljati vključenost in učinkovito sodelovanje različnih akterjev, vključno z organi za standardizacijo, industrijskimi združenji, potrošniškimi organizacijami, strokovnjaki, nevladnimi organizacijami in mednarodnimi partnerji, tudi gospodarstvi v razvoju, da se omogoči učinkovito izvajanje takih specifikacij in zahtev.

(34) Za izboljšanje izvrševanja zahtev za okoljsko primerno zasnovo morajo imeti nacionalni organi in Komisija neposreden dostop do evidence vseh nosilcev podatkov in edinstvenih identifikacijskih oznak, povezanih z izdelki, ki se dajejo na trg ali v uporabo. V ta namen bi morala Komisija vzpostaviti in vzdrževati register potnih listov izdelkov, v katerem bodo shranjeni taki podatki. Komisija bi morala, kot je ustrezno, opredeliti tudi druge informacije, vključene v potni list izdelka, ki jih je treba shranjevati v takem registru, kadar je to potrebno za nadaljnje spodbujanje izvrševanja.

(35) Vsaka obdelava osebnih podatkov na podlagi te uredbe bi morala biti skladna s pravili o varstvu osebnih podatkov, ki se uporabljajo. Pristojni nacionalni organi v državah članicah bi morali osebne podatke obdelovati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679

Evropskega parlamenta in Sveta[66]. Komisija pa bi morala osebne podatke obdelovati v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta[67].

(36) Učinkovito izvrševanje v zvezi z izdelki, ki se dajejo na trg Unije in so proizvedeni v Uniji ali uvoženi, je bistvenega pomena za doseganje ciljev te uredbe. Če Komisija vzpostavi register, bi torej morali carinski organi imeti neposreden dostop do njega prek okolja enotnega okenca EU za carino, kot je vzpostavljeno z Uredbo (EU) …/…. Carinski organ bi torej morali zagotavljati, da carinska deklaracija vsebuje sklic na potni list izdelka in da ta sklic ustreza edinstveni identifikacijski oznaki izdelka, shranjeni v registru. To bi carinskim organom omogočilo preverjanje, ali imajo uvoženi izdelki potni list izdelka.

(37) Kadar so nekatere informacije, vključene v potni list izdelka, shranjene v registru in na nosilcu podatkov ter v edinstveni identifikacijski oznaki, bi morala Komisija carinskim organom omogočati, če je ustrezno, preverjanje skladnosti med temi informacijami in carinsko deklaracijo, da se tako izboljša skladnost izdelkov z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, pri čemer se je treba izogibati nalaganju nesorazmernih bremen carinskim organom.

(38) Informacije, vključene v potni list izdelka, lahko carinskim organom omogočajo boljše in lažje obvladovanje tveganj ter boljše izvajanje ciljnega nadzora na meji. Carinskim organom bi bilo torej treba omogočiti pridobivanje in uporabo informacij, vključenih v potni list izdelka in zadevni register, kadar opravljajo svoje naloge v skladu z zakonodajo Unije, vključno z obvladovanjem tveganj v skladu z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[68].

(39) Znaki bi morali zagotavljati informacije, ki omogočajo učinkovito primerjavo izdelkov, na primer z navedbo razreda učinkovitosti, če tako zahtevajo delegirani akti, sprejeti na podlagi te uredbe, da se potrošniki spodbudijo k bolj trajnostnim izbiram. Zlasti za potrošnike so lahko nalepke dodaten vir informacij na kraju prodaje. Zagotavljajo lahko hitro vizualno osnovo, na podlagi katere lahko potrošniki razlikujejo med izdelki na podlagi njihove učinkovitosti v zvezi s posameznim parametrom izdelka ali več parametrov izdelka. Če je ustrezno, bi morali omogočati tudi dostop do dodatnih informacij, na primer z navedbo spletnih naslovov, dinamičnih kod QR, povezav do spletnih znakov ali na drug način, ki je za potrošnika ustrezen. Komisija bi morala v zadevnem delegiranem aktu opredeliti najučinkovitejši način postavitve takih znakov, tudi v primeru spletne prodaje na daljavo, pri tem pa upoštevati vpliv na potrošnike in gospodarske subjekte ter značilnosti zadevnega izdelka. Komisija lahko zahteva tudi, da se znak natisne na embalažo izdelka.

(40) Uredba (EU) 2017/1369, ki vzpostavlja okvir za označevanje z energijskimi nalepkami, se vzporedno s to uredbo uporablja za izdelke, povezane z energijo. To pomeni, da so energijske nalepke primarni instrument za zagotavljanje ustreznih informacij potrošnikom v primeru izdelkov, povezanih z energijo, ter da bi bilo treba

---

66 Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

67 Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

68 Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

razrede učinkovitosti, opredeljene v tej uredbi, če je ustrezno, vključiti v znak kot dodatne informacije, kot to določa člen 16 Uredbe (EU) 2017/1369. Kadar zadevnih informacij o učinkovitosti izdelka v zvezi s parametrom izdelka na podlagi Uredbe (EU) 2017/1369 ni mogoče vključiti kot dodatne informacije v energijsko nalepko, vzpostavljeno za izdelke, povezane z energijo, bi morala Komisija oceniti, ali naj se vzpostavi znak v skladu s to uredbo, pri tem pa upoštevati, da morajo biti potrošniki obveščeni o najbolj relevantnih parametrih izdelka ter da se lahko v javnosti s tem povzroča tudi zmeda in da se lahko gospodarskim subjektom tako naloži preveliko upravno breme.

(41) Potrošniki bi morali biti zaščiteni pred zavajajočimi informacijami, ki bi lahko ovirale njihovo izbiro bolj trajnostnih izdelkov. Zato bi moralo biti prepovedano dajati na trg izdelke, katerih znaki posnemajo znake iz te uredbe.

(42) Komisija bi morala prednostno razvrstiti izdelke, ki naj jih ureja ta uredba, in zahteve, ki se zanje uporabljajo, da se čim bolj učinkovito dosežejo cilji evropskega zelenega dogovora in da se najprej uredijo izdelki z največjim vplivom. Na podlagi postopka prednostnega razvrščanja iz Direktive 2009/125/ES bi morala Komisija sprejeti delovni načrt, ki bi obsegal vsaj tri leta in bi vseboval seznam skupin izdelkov, glede katerih namerava sprejeti delegirane akte, pa tudi vidike izdelkov, glede katerih namerava sprejeti horizontalne delegirane akte. Komisija bi morala svojo prednostno razvrstitev utemeljiti na več merilih, ki se nanašajo zlasti na potencialni prispevek delegiranih aktov k doseganju podnebnih, okoljskih in energetskih ciljev Unije ter na njihov potencial za izboljšanje izbranih vidikov izdelkov, brez povzročanja nesorazmernih stroškov javnim in gospodarskim subjektom. Delovni načrti bi morali vključevati ustrezen delež ukrepov, ki se nanašajo na izdelke, povezane z energijo, ob upoštevanju pomena takih delovnih načrtov za doseganje energetskih ciljev Unije. Z državami članicami in deležniki bi se bilo treba posvetovati tudi prek foruma za okoljsko primerno zasnovo. Glede na to, da se ta uredba in Uredba (EU) 2017/1369 o izdelkih, povezanih z energijo, dopolnjujeta, bi bilo treba uskladiti časovne okvire za delovne načrte na podlagi te uredbe in delovne načrte iz člena 15 Uredbe (EU) 2017/1369.

(43) V zvezi z gradbenimi proizvodi bi morala ta uredba določati zahteve glede končnih proizvodov le, kadar ni verjetno, da bodo z obveznostmi na podlagi [revidirane uredbe o gradbenih proizvodih] in z njenim izvajanjem zadovoljivo doseženi cilji okoljske trajnostnosti iz te uredbe. Poleg tega bi morala Komisija pri oblikovanju delovnih načrtov upoštevati, da bo v skladu s sedanjo prakso [revidirana uredba o gradbenih proizvodih] glede izdelkov, povezanih z energijo, ki so tudi gradbeni proizvodi, dala prednost zahtevam glede trajnostnosti iz te uredbe. Tako bi moralo biti v primeru grelnikov, kotlov, toplotnih črpalk, naprav za ogrevanje vode in prostorov, ventilatorjev, sistemov za hlajenje in prezračevanje ter fotonapetostnih izdelkov (razen fotonapetostnih panelov, vgrajenih v stavbe). Področje teh izdelkov lahko [revidirana uredba o gradbenih proizvodih] po potrebi dopolnilno ureja, predvsem glede vidika varnosti, pri tem pa mora upoštevati drugo zakonodajo Unije o izdelkih, kot so plinske naprave, nizkonapetostne naprave in stroji.

(44) Kot je bilo uveljavljeno že na podlagi Direktive 2009/125/ES, bi morala ta uredba vključevati možnost, da industrija predlaga ukrepe za samoregulacijo, s čimer bi se ta spodbujala kot alternativna možnost regulativnim pristopom. Komisija bi morala oceniti ukrepe za samoregulacijo, ki jih predlaga industrija, skupaj z informacijami in dokazili, ki jih predložijo podpisniki, tudi glede na zaveze Unije na področju mednarodne trgovine in ob zagotavljanju skladnosti s pravom Unije. Na Komisijo bi

bilo treba prenesti pooblastila za izvajanje, da lahko sprejme in posodobi akt z ukrepi za samoregulacijo, ki se štejejo za veljavne alternative zahtevam za okoljsko primerno zasnovo iz delegiranega akta, da se zagotovijo enotni pogoji izvajanja te uredbe. Glede na upoštevni trg ali tehnološki razvoj v zadevni skupini izdelkov je na primer prav tako primerno, da lahko Komisija zahteva revidirano različico ukrepov za samoregulacijo, kadar meni, da je to potrebno. Ko je ukrep za samoregulacijo vključen v izvedbeni akt, lahko gospodarski subjekti upravičeno pričakujejo, da Komisija ne bo sprejela delegiranega akta, v katerem bi opredelila zahteve za okoljsko primerno zasnovo za tako skupino izdelkov. Vendar pa lahko Komisija sprejme horizontalne zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ki se nanašajo tudi na izdelke, za katere se uporabljajo priznani ukrepi za samoregulacijo, glede vidikov, ki jih ukrep za samoregulacijo ne obravnava. Če Komisija meni, da ukrep za samoregulacijo ne izpolnjuje več meril iz te uredbe, bi ga morala odstraniti iz izvedbenega akta, v katerem so navedeni priznani ukrepi za samoregulacijo. Posledično je nato mogoče opredeliti zahteve za okoljsko primerno zasnovo tudi za skupine izdelkov, za katere so se pred tem uporabljali ukrepi za samoregulacijo, v skladu s to uredbo.

(45) Mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP) bi lahko zelo koristilo povečanje povpraševanja po trajnostnih izdelkih, vendar bi jim nekatere zahteve lahko povzročale tudi stroške in težave. MSP, ki so aktivna pri proizvodnji izdelkov, za katere so opredeljene zahteve za okoljsko primerno zasnovo, bi morale države članice in Komisija na svojih področjih odgovornosti zagotavljati ustrezne informacije, ciljno in specializirano usposabljanje ter posebno pomoč in podporo, tudi finančno. Taki ukrepi bi na primer morali vključevati izračun okoljskega odtisa izdelka in tehnično izvedbo potnega lista izdelka. Ukrepi držav članic bi morali biti sprejeti ob upoštevanju pravil o državni pomoči, ki se uporabljajo.

(46) Uničevanje neprodanih potrošniških izdelkov, kot so tekstil in obutev, s strani gospodarskih subjektov postaja velika okoljska težava v vsej Uniji, zlasti zaradi hitre rasti spletne prodaje. To povzroča izgubo dragocenih gospodarskih virov, saj se blago proizvede, transportira in nato uniči, ne da bi sploh bilo uporabljeno za svoj namen. Zato mora ta uredba zaradi varstva okolja vzpostaviti okvir za preprečevanje uničenja neprodanih izdelkov, primarno namenjenih potrošnikom na podlagi Direktive (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta[69], vključno z izdelki, ki so jih potrošniki vrnili na podlagi pravice do odstopa od pogodbe, kot je določena v Direktivi (EU) 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta[70]. S tem bi se zmanjšal okoljski vpliv takih izdelkov, saj bi se zmanjšalo nastajanje odpadkov in odvračalo od čezmerne proizvodnje izdelkov. Ob upoštevanju, da je več držav članic uvedlo nacionalno zakonodajo o uničenju neprodanih potrošniških izdelkov, kar povzroča izkrivljanje trga, so potrebna tudi harmonizirana pravila o uničenju neprodanih potrošniških izdelkov, s čimer bi se zagotovilo, da v vseh državah članicah za distributerje, prodajalce na drobno in druge gospodarske subjekte veljajo ista pravila in spodbude.

---

69 Direktiva (EU) 2019/771 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o nekaterih vidikih pogodb za prodajo blaga, spremembi Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES ter razveljavitvi Direktive 1999/44/ES (UL L 136, 22.5.2019, str. 6).

70 Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

(47) Za odvračanje od uničenja neprodanih potrošniških izdelkov in za nadaljnje zbiranje podatkov o teh praksah bi morala ta uredba uvesti obveznost glede preglednosti za gospodarske subjekte, ki imajo v Uniji potrošniške izdelke, na podlagi katere bi morali ti razkriti informacije o številu neprodanih potrošniških izdelkov, ki jih na leto zavržejo. Gospodarski subjekt bi moral navesti vrsto ali kategorijo izdelka, razlog za zavrženje in njihovo dobavo za nadaljnje postopke obdelave odpadkov. Čeprav bi se moralo gospodarskim subjektom omogočiti, da sami izberejo, kako bodo te informacije razkrili, da bo ustrezalo njihovim poslovnim okoljem, bi bilo treba kot dobro prakso šteti način, da se tako zahtevane informacije vključijo v javno dostopno nefinančno poročilo, pripravljeno v skladu s členom 19a Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[71], kadar je to ustrezno.

(48) Na področjih, kjer prevladuje uničenje neprodanih potrošniških izdelkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, s katerimi bi to uredbo dopolnila s prepovedjo uničevanja takih izdelkov. Glede na širok nabor izdelkov, ki bi potencialno lahko bili uničeni, ne da bi bili kdaj prodani ali uporabljeni, je v to uredbo treba vključiti tako pooblastilo. Vendar pa bi se morala prepoved, določena v delegiranem aktu, nanašati na specifične skupine izdelkov, ki bi se določile na podlagi ocene Komisije, v kolikšni meri se taki izdelki v praksi uničujejo, ob upoštevanju informacij, ki jih zagotovijo gospodarski subjekti, če je ustrezno. Za zagotavljanje sorazmernosti te obveznosti bi morala Komisija proučiti posebne izjeme, na podlagi katerih bi bilo uničenje neprodanih potrošniških izdelkov še vedno dovoljeno, na primer zaradi zdravja in varnosti. Za spremljanje učinkovitosti te prepovedi in odvračanje od izogibanja prepovedi bi morali gospodarski subjekti razkriti število uničenih neprodanih potrošniških izdelkov in razloge za njihovo uničenje na podlagi ustrezne izjeme. Nazadnje, MSP bi bilo treba izvzeti iz obveznosti razkritja zavrženih neprodanih izdelkov in iz prepovedi zavrženja specifičnih skupin izdelkov, kot je določeno v delegiranih aktih, da se prepreči nalaganje nepotrebnih upravnih bremen nanje. Kadar obstajajo razumni dokazi, da se MSP uporabljajo za izogibanje tem obveznostim, bi morala Komisija imeti možnost v navedenih delegiranih aktih zahtevati, da se glede nekaterih skupin izdelkov navedene obveznosti uporabljajo tudi za mikro, mala ali srednja podjetja.

(49) Gospodarski subjekti bi morali biti glede na svojo vlogo v dobavni verigi odgovorni za skladnost izdelkov z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo iz te uredbe, da se zagotovi prosto gibanje teh izdelkov na notranjem trgu in izboljša njihova trajnostnost. Gospodarski subjekti, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so na trgu dostopni samo izdelki, ki so skladni s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi na njeni podlagi.

(50) Proizvajalec je najprimernejši za izvedbo postopka ugotavljanja skladnosti, saj natančno pozna postopek zasnove in proizvodnje. Ugotavljanje skladnosti bi zato moralo ostati izključno obveznost proizvajalca.

(51) Za zaščito delovanja notranjega trga je treba zagotoviti, da so izdelki iz tretjih držav, ki vstopajo na trg Unije, skladni s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi na njeni podlagi, ne glede na to, ali so uvoženi kot izdelki, sestavni deli ali vmesni izdelki.

[71] Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

Zlasti je treba zagotoviti, da proizvajalci glede navedenih izdelkov izvedejo ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti. Zato bi bilo treba določiti, da morajo uvozniki zagotoviti, da izdelki, ki jih dajo na trg, izpolnjujejo navedene zahteve ter da sta oznaka CE in dokumentacija, ki jo pripravijo proizvajalci, na voljo pristojnim nacionalnim organom za inšpekcijski pregled. Prav tako bi bilo treba določiti, da morajo uvozniki zagotoviti razpoložljivost potnega lista za take izdelke, če je ustrezno.

(52) Pri dajanju izdelka na trg bi moral vsak uvoznik na izdelku navesti svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko, pa tudi svoj poštni naslov in, če je ustrezno, vrsto elektronske komunikacije, prek katere je dosegljiv. Izjeme bi morale biti omogočene, kadar velikost izdelka ne omogoča take navedbe. To vključuje primere, v katerih bi moral uvoznik odpreti embalažo, da bi lahko na izdelku navedel svoje ime in naslov, ali kadar je izdelek premajhen, da bi se lahko navedle te informacije.

(53) Ker distributer zagotavlja dostopnost izdelkov, ki sta jih na trg že dala proizvajalec ali uvoznik, bi moral ravnati s potrebno skrbnostjo glede zahtev za okoljsko primerno zasnovo, ki se uporabljajo. Distributer bi moral tudi zagotoviti, da njegovo ravnanje z izdelki nima negativnega vpliva na njihovo skladnost z zahtevami iz te uredbe ali delegiranimi akti, sprejetimi na njeni podlagi.

(54) Distributerji in uvozniki so blizu trga in imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju skladnosti izdelkov, zato bi morali biti vključeni v naloge nadzora trga, ki jih izvajajo pristojni nacionalni organi, ter bi morali biti pripravljeni na dejavno udeležbo in navedenim organom zagotoviti vse potrebne informacije v zvezi z zadevnim proizvodom.

(55) Trgovec ponuja izdelek naprodaj, v najem ali nakup s pridržanim lastništvom, ali pa izdelke razstavlja potrošnikom ali osebam, ki jih nameščajo, zato mora strankam zagotoviti učinkovit dostop do informacij, ki jih zahteva ta uredba, tudi v primeru prodaje na daljavo. Zlasti bi morala ta uredba od trgovcev zahtevati, naj svojim strankam zagotovijo dostopnost potnih listov izdelkov in naj zagotovijo, da so znaki oziroma nalepke jasno vidni, v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo. Trgovec bi moral te obveznosti izpolniti vsakokrat, ko ponudi izdelek v najem.

(56) Znaki bi morali biti jasno vidni in razpoznavni, če se tako zahteva, da se olajša izbira bolj trajnostnih izdelkov. Iz njih bi moralo jasno izhajati, da pripadajo zadevnemu izdelku, ne da bi potrošnik za to moral prebrati trgovsko znamko in številko modela na znaku. Znaki bi morali pritegniti pozornost strank, ki brskajo med razstavljenimi izdelki. Trgovec in odgovorni gospodarski subjekt bi morala znak prikazati ob vsakem oglaševanju izdelka, tudi v primeru prodaje na daljavo, vključno s spletno prodajo, da se zagotovi, da je znak strankam dostopen, ko razmišljajo o nakupu.

(57) Uvoznik ali distributer, ki pod svojim imenom ali blagovno znamko daje na trg izdelek, za katerega se uporablja delegirani akt, sprejet na podlagi te uredbe, ali ki tak izdelek spremeni tako, da bi to lahko vplivalo na skladnost s to uredbo ali z zadevnimi delegiranimi akti, bi se moral šteti za proizvajalca in prevzeti obveznosti proizvajalca.

(58) Spletne tržnice imajo ključno vlogo v dobavni verigi, saj gospodarskim subjektom omogočajo, da dosežejo več strank. Zaradi svoje pomembne vloge kot posredniki med gospodarskimi subjekti in strankami pri prodaji izdelkov bi morale spletne tržnice prevzeti odgovornost za omogočanje prodaje izdelkov, ki niso skladni z zahtevami za

okoljsko primerno zasnovo, in sodelovati z organi za nadzor trga. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta[72] določa splošni okvir za e-trgovanje in nekatere obveznosti za spletne platforme. Uredba […/…] o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES[73] ureja obveznost in odgovornost ponudnikov posredniških storitev prek spleta v zvezi z nezakonitimi vsebinami, vključno z izdelki, ki niso skladni z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo. Na podlagi tega splošnega okvira bi bilo treba uvesti posebne zahteve glede prodaje neskladnih izdelkov prek spleta.

(59) Bistvenega pomena je, da spletne tržnice tesno sodelujejo z organi za nadzor trga. Obveznost sodelovanja ponudnikov storitev informacijske družbe z organi za nadzor trga izhaja iz člena 7(2) Uredbe (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta[74], in sicer v zvezi z izdelki, na katere se nanaša navedena uredba, vključno z izdelki, za katere so določene zahteve za okoljsko primerno zasnovo. Za nadaljnje izboljšanje sodelovanja pri spoprijemanju z nezakonitimi vsebinami, povezanimi z neskladnimi izdelki, bi morala ta uredba glede spletnih tržnic vsebovati konkretne obveznosti, s katerimi bi se tako sodelovanje uveljavilo v praksi. Organi za nadzor trga na primer nenehno izboljšujejo tehnološka orodja, ki jih uporabljajo pri nadzoru spletnega trga za prepoznavanje neskladnih izdelkov, ki se prodajajo prek spleta. Da bi ta orodja lahko delovala, bi morale spletne tržnice omogočiti dostop do svojih vmesnikov. Poleg tega bodo organi za nadzor trga morda morali s spletnih tržnic tudi brisati podatke.

(60) Na podlagi člena 14(4) Uredbe (EU) 2019/1020 so organi za nadzor trga pooblaščeni, da, kadar ni drugega učinkovitega načina, s katerim bi odpravili resno tveganje, zahtevajo odstranitev vsebine, ki se nanaša na neskladne izdelke, s spletnega vmesnika ali zahtevajo, naj se prikaže izrecno opozorilo za končne uporabnike, kadar ti dostopajo do spletnega vmesnika. Pooblastila, ki so organom za nadzor trga podeljena s členom 14(4) Uredbe (EU) 2019/1020, se uporabljajo tudi za to uredbo. Vendar pa bi se moralo za učinkovit nadzor trga v skladu s to uredbo in za preprečevanje prisotnosti neskladnih izdelkov na trgu Unije to pooblastilo uporabljati v vseh potrebnih in sorazmernih primerih, tudi za izdelke z manj kot resnim tveganjem. To pooblastilo bi bilo treba izvajati v skladu s [členom 8] [akta o digitalnih storitvah].

(61) Z zagotavljanjem sledljivosti izdelka v celotni dobavni verigi se organom za nadzor trga omogoča lažje sledenje gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg neskladne izdelke ali ki omogočajo njihovo dostopnost na trgu. Zato bi se moralo od gospodarskih subjektov zahtevati, da določeno časovno obdobje hranijo informacije o svojih transakcijah.

(62) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, s katerimi bi lahko dopolnila to uredbo tako, da bi od odgovornih gospodarskih subjektov zahtevala, naj dajo določene dele tehnične dokumentacije v digitalni obliki na voljo pristojnim organom in Komisiji, če je potrebno, da se pospeši in olajša preverjanje skladnosti izdelkov, ki se dajo na trg. Pristojni nacionalni organi

---

72 Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

73 [Dodati sklic, ko bo sprejet Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o enotnem trgu digitalnih storitev (akt o digitalnih storitvah) in spremembi Direktive 2000/31/ES (COM(2020) 825 final)].

74 Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

bi morali imeti možnost, da brez zahteve dostopajo do teh informacij, pri tem pa še naprej zagotavljati varstvo poslovnih skrivnosti. Možni načini, kako zagotoviti digitalni dostop do teh informacij, načeloma vključujejo potni list izdelka ali dostop do dela zbirke podatkov o izdelku, kot je navedena v Uredbi (EU) 2017/1369, ki se nanaša na skladnost, ali prek spletišča gospodarskega subjekta. Kljub taki obveznosti bi morali pristojni nacionalni organi ohraniti pravico, da na zahtevo dostopajo do drugih delov tehnične dokumentacije.

(63) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da bi lahko to uredbo dopolnila z zahtevo za zbiranje ustreznih in zanesljivih podatkov o prodaji izdelkov, tako da bi se omogočilo zbiranje takih podatkov s strani Komisije ali v njenem imenu neposredno od proizvajalcev ali prodajalcev na drobno, zato da se omogoči boljša ocena prodora zadevnih izdelkov na trg, da se zagotovijo boljši podatki za študije, na podlagi katerih se oblikujejo ali posodabljajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo in delovni načrti, ter kot pomoč pri opredelitvi tržnih deležev posameznih skupin izdelkov, da se pospeši oblikovanje ali pregled zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Komisija bi morala pri sprejemanju pravil o spremljanju in poročanju upoštevati, da je potrebnih čim več razpoložljivih podatkov o prodoru na trg in da je treba zmanjšati upravno breme za gospodarske subjekte.

(64) Komisija bi morala imeti dostop do podatkov o dejanski porabi energije izdelkov, ko so ti v uporabi, če je to pomembno za druge parametre učinkovitosti, da se izboljšajo prihodnje zahteve za okoljsko primerno zasnovo in zaupanje končnih uporabnikov pri zaznavanju in odpravi odstopanj med porabo energije med uporabo ter drugimi parametri učinkovitosti, izmerjenimi v preskusnih pogojih in pri dejanskem delovanju. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU za dopolnitev te uredbe, da bi lahko glede posameznih izdelkov (podobno kot pri cestnih vozilih) zahtevala, naj se opredeli njihova poraba energije med uporabo in drugi upoštevni parametri učinkovitosti ter da se to jasno navede končnemu uporabniku. Glede izdelkov, povezanih s spletom, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU za dopolnitev te uredbe, da bi od gospodarskih subjektov lahko zahtevala, naj na daljavo zbirajo take podatke o učinkovitosti, pridobljene med uporabo, in o njih poročajo Komisiji, saj je bistvenega pomena ugotoviti, kako učinkoviti so izdelki, ter o tem obvestiti javnost. Glede izdelkov, pri katerih je učinkovitost med uporabo zelo odvisna tudi od podnebnih ali geografskih pogojev, bi bilo treba zbirati tudi podnebne in geografske podatke, jih anonimizirati in o njih poročati.

(65) Da se zagotovi učinkovita in usklajena uporaba zahtev za okoljsko primerno zasnovo iz te uredbe, tudi o vidikih, kot so poraba energije ali učinkovitost, trajnost in zanesljivost ter vsebnost recikliranih materialov, bi bilo treba skladnost z navedenimi zahtevami meriti na podlagi zanesljivih, natančnih in ponovljivih metod, pri katerih se upoštevajo najnovejše splošno priznane metode. Delegirani akti, s katerimi se vzpostavljajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, bi morali načeloma vsebovati specifikacije za preskuse, meritve ali izračune, ki so potrebni za ugotavljanje ali preverjanje skladnosti. Poleg tega bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da lahko dopolni to uredbo in zahteva uporabo spletnih orodij, iz katerih izhajajo zahteve glede izračunavanja, ki se uporabljajo, da se zagotovi njihova usklajena uporaba.

(66) Ta uredba bi morala vsebovati celovite in splošne določbe, ki se uporabljajo za vse izdelke, za katere veljajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ter preprečevati

izogibanje takim zahtevam, da se zagotovi, da zahteve za okoljsko primerno zasnovo dosežejo nameravane učinke. Zato bi morale biti prepovedane vse prakse, ki omogočajo neupravičeno spreminjanje učinkovitosti izdelka med preverjanjem skladnosti ali v kratkem obdobju po oddaji izdelka v uporabo in zaradi katerih se navedena učinkovitost izdelka ne bi skladala z njegovo dejansko učinkovitostjo med uporabo.

(67) Če je ustrezno, se lahko delegirani akti, ki določajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, sklicujejo na uporabo standardov za ugotavljanje ali preverjanje skladnosti. Taki standardi bi morali biti harmonizirani na ravni Unije, da se preprečijo ovire za trgovino na notranjem trgu. Ko je sklic na tak standard sprejet v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta[75] ter objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, bi se morali izdelki, skladni s takimi standardi, za katere so bile na podlagi te uredbe sprejete zahteve za okoljsko primerno zasnovo, šteti za skladne z navedenimi zahtevami, če se nanje nanašajo zadevni harmonizirani standardi. Podobno bi se morale tudi metode preskusov, meritev ali izračunov, ki so skladne s harmoniziranimi standardi, šteti za skladne z zahtevami glede preskusov, meritev in izračunov, kot so določene v zadevnih delegiranih aktih o zahtevah za okoljsko primerno zasnovo, če se nanje nanašajo zadevni harmonizirani standardi.

(68) Če ne obstajajo harmonizirani standardi, bi morala biti uporaba skupnih specifikacij nadomestna rešitev, ki bi proizvajalcu olajšala izpolnjevanje obveznosti zagotavljanja skladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, na primer kadar postopek standardizacije zastane zaradi pomanjkanja soglasja med deležniki ali v primeru neupravičenih zamud pri vzpostavitvi harmoniziranega standarda. Take zamude se lahko na primer pojavijo, če ni dosežena zahtevana kakovost. Poleg tega bi morala biti ta rešitev na voljo, kadar Komisija omeji ali umakne sklice na zadevne harmonizirane standarde, v skladu s členom 11(5) Uredbe (EU) št. 1025/2012. Skladnost s skupnimi specifikacijami bi morala biti tudi podlaga za domnevo o skladnosti.

(69) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da lahko dopolni to uredbo in določi postopke ugotavljanja skladnosti, ki so ustrezni in sorazmerni glede na naravo zadevnega izdelka in parametre izdelka, ki se urejajo, s čimer bi se gospodarskim subjektom omogočilo dokazati, pristojnim organom pa preveriti, da izdelki, katerih dostopnost se zagotovi na trgu, izpolnjujejo zahteve za okoljsko primerno zasnovo, sprejete na podlagi te uredbe. Za zagotavljanje skladnosti z drugo zakonodajo Unije bi bilo treba postopke ugotavljanja skladnosti izbrati v okviru modula notranjega nadzora proizvodnje, vključenega v to uredbo, ter modulov iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta[76], ki segajo od najmanj strogega do najbolj strogega, kakor je ustrezno. Komisija bi morala glede na naravo zadevnega izdelka po potrebi prilagoditi izbrani modul, da se nadalje zagotovita ustreznost in sorazmernost modula glede na naravo zadevnega izdelka in parametre izdelka, ki se urejajo.

---

75 Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

76 Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

(70) Proizvajalci bi morali pripraviti izjavo EU o skladnosti, s katero bi zagotovili informacije o skladnosti izdelkov s to uredbo. Proizvajalci bodo morda morali pripraviti izjavo EU o skladnosti tudi na podlagi druge zakonodaje Unije. Pripraviti bi bilo treba enotno izjavo EU o skladnosti za vse akte Unije, da se zagotovi učinkovit dostop do informacij za namene nadzora trga. Omogočiti bi bilo treba, da je taka enotna izjava EU o skladnosti tudi dosje z zadevnimi posameznimi izjavami o skladnosti, da se zmanjša upravno breme za gospodarske subjekte.

(71) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta[77] določa pravila za akreditacijo organov za ugotavljanje skladnosti, vzpostavlja okvir za nadzor trga izdelkov in nadzor izdelkov iz tretjih držav ter določa splošna načela glede oznake CE. Navedena uredba bi se morala uporabljati za izdelke, na katere se nanaša ta uredba, da se zagotovi, da izdelki, vključeni v prosti pretok blaga znotraj Unije, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje ljudi, varnost in okolje. Kadar so bile glede izdelka sprejete zahteve za okoljsko primerno zasnovo, bi moralo biti v oznaki CE navedeno, da je navedeni izdelek skladen s to uredbo in zahtevami za okoljsko primerno zasnovo na njeni podlagi, kolikor se nanašajo na tak izdelek. Splošna načela glede oznake CE in kako je ta povezana z drugimi oznakami, so določena v Uredbi (ES) št. 765/2008. Glede na to, da ta uredba omogoča določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo za veliko izdelkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU za dopolnitev te uredbe, s čimer bi lahko opredelila alternativna ali bolj specifična pravila glede razmerja med izjavo o skladnosti ali oznakami o skladnosti in zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, da se zagotovi skladnost z zahtevami iz zakonodaje Unije, ki se uporabljajo za zadevne izdelke, da ne pride do zamenjave z drugimi oznakami ali izjavami ter da se zmanjša upravno breme za gospodarske subjekte.

(72) Nekateri moduli za ugotavljanje skladnosti iz Sklepa št. 768/2008/ES zahtevajo posredovanje organov za ugotavljanje skladnosti. Organi držav članic bi morali take organe priglasiti Komisiji, da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe.

(73) Določiti je treba zahteve glede priglasitvenih organov, ki sodelujejo pri ugotavljanju skladnosti, priglasitvi in spremljanju priglašenih organov, da se zagotovi stalna raven kakovosti pri ugotavljanju skladnosti. Zlasti bi bilo treba zagotoviti, da priglasitveni organ deluje objektivno in nepristransko. Poleg tega bi se moralo od priglasitvenih organov zahtevati, da varujejo zaupnost informacij, ki jih pridobijo, pri čemer bi morali imeti možnost, da si z nacionalnimi organi, priglasitvenimi organi drugih držav članic in Komisijo izmenjujejo informacije o priglašenih organih, da se zagotovi usklajenost ugotavljanja skladnosti. Za učinkovito ugotavljanje in spremljanje usposobljenosti in neodvisnosti prijavljenih organov bi morali priglasitveni organi kot osnovo za priglasitev upoštevati le posamezni pravni organ, ki se prijavi, ne pa tudi usposobljenosti in neodvisnosti matičnih ali sestrskih družb. Iz istega razloga bi morali vse prijavljene organe oceniti glede na vse zadevne zahteve in naloge ugotavljanja skladnosti, pri tem pa upoštevati harmonizirane standarde glede zahtev in nalog, na katere se ti standardi nanašajo.

(74) Glede na osrednjo vlogo priglasitvenih organov pri zagotavljanju zanesljivosti ugotavljanja skladnosti v zvezi z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo je

[77] Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

bistvenega pomena, da imajo ti na voljo dovolj usposobljenega osebja in sredstev za ustrezno opravljanje svojih nalog. Če se med izvajanjem te uredbe izkaže, da priglasitveni organi niso učinkoviti pri preverjanju in spremljanju priglašenih organov zaradi pomanjkanja ustreznega osebja, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določanje najmanjšega števila ekvivalentov polnega delovnega časa, ki bi morali biti na voljo priglasitvenim organom, če je to ustrezno glede na specifične naloge ugotavljanja skladnosti.

(75) Bistveno je, da vsi priglašeni organi opravljajo svoje funkcije na enaki ravni ter pod enakimi konkurenčnimi pogoji in pogoji avtonomije. Zato bi bilo treba določiti zahteve glede organov za ugotavljanje skladnosti, ki želijo pridobiti status priglašenega organa in opravljati dejavnosti ugotavljanja skladnosti. Navedene zahteve bi se morale še naprej uporabljati kot pogoj za ohranjanje pristojnosti priglašenega organa. Za zagotovitev avtonomije priglašenega organa bi se moralo od organa in njegovega osebja zahtevati, da ohranjata neodvisnost od gospodarskih subjektov v vrednostni verigi izdelkov, za katere je bil organ priglašen, in od drugih družb, vključno s poslovnimi združenji ter matičnimi in odvisnimi družbami.

(76) Če organ za ugotavljanje skladnosti izkaže skladnost z merili, določenimi v harmoniziranih standardih, bi se moralo šteti, da izpolnjuje ustrezne zahteve iz te uredbe.

(77) Organi za ugotavljanje skladnosti za dele svojih dejavnosti, povezanih z ugotavljanjem skladnosti, pogosto sklenejo pogodbo s podizvajalci ali jih prenesejo na odvisno družbo. Podizvajalci in odvisne družbe za ugotavljanje skladnosti bi morali izpolnjevati iste zahteve kot priglašeni organi v zvezi z opravljanjem nalog ugotavljanja skladnosti na podlagi te uredbe, da se zagotovi skladnost izdelkov, danih na trg Unije, z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo.

(78) Priglasitveni organi morajo biti in ostati neodvisni, da lahko učinkovito ugotavljajo ter spremljajo usposobljenost in neodvisnost prijavljenih organov. Zato bi moral posamezni priglašeni organ sam opravljati nekatere dejavnosti in postopke odločanja, in sicer glede ugotavljanja skladnosti izdelkov in glede drugih notranjih dejavnosti priglašenega organa.

(79) Za lažje vodenje postopka ugotavljanja in spremljanja usposobljenosti in neodvisnosti prijavljenih organov bi morali ti pripraviti in redno posodabljati matriko kvalifikacij. Ta matrika bi morala ustrezati osebju in njihovim kvalifikacijam za posamezne naloge ugotavljanja skladnosti, na podlagi česar bi lahko priglasitveni organ učinkoviteje ocenil ustreznost kadrovanja in nadaljnjo avtonomijo priglašenega organa.

(80) Ker bi se lahko storitve, ki jih ponujajo priglašeni organi v državi članici, nanašale na izdelke, dostopne na trgu po vsej Uniji, je primerno dati drugim državam članicam in Komisiji priložnost, da izrazijo svoje nestrinjanje glede priglašenega organa. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da lahko od priglasitvene države članice zahteva sprejetje korektivnih ukrepov, če priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev te uredbe.

(81) Z namenom spodbujanja in pospeševanja postopka ugotavljanja skladnosti in da se zagotovi enaka obravnava gospodarskih subjektov, je bistveno, da priglašeni organi dosledno uporabljajo postopke ugotavljanja skladnosti ter da se gospodarskim subjektom ne nalagajo nepotrebna bremena.

(82) Pred sprejetjem končne odločitve o tem, ali se lahko za izdelek izda certifikat o skladnosti, bi moral imeti gospodarski subjekt, ki želi tak izdelek dati na trg, možnost, da le enkrat dopolni zadevno dokumentacijo. Ta omejitev je potrebna, da se zagotovi, da priglašeni organi ne morejo pomagati proizvajalcem pri uvajanju sprememb, da se doseže skladnost, saj bi s tem storitev, ki se zagotavlja, postala svetovanje, v praksi pa bi se razvrednotila narava nalog priglašenega organa, ki se izvajajo v javnem interesu. Če je ustrezno, bi priglašeni organi prav tako morali imeti možnost omejiti, začasno preklicati ali odvzeti vsak certifikat ali odločbo o odobritvi.

(83) Za lažje zaznavanje in reševanje primerov neskladnosti priglašenih organov, proizvajalcev ali izdelkov bi morali priglašeni organi proaktivno pošiljati zadevne informacije, ki so jim na voljo, priglasitvenim organom ali organom za nadzor trga.

(84) Bistvenega pomena je zagotoviti zadostno izmenjavo informacij med priglašenimi organi in organi za nadzor trga, tudi iz drugih držav članic. V ta namen morajo priglasitveni in priglašeni organi zagotoviti spremljanje zahtev po informacijah, ki jih pošljejo organi za nadzor trga.

(85) Komisija bi morala omogočiti ustrezno usklajevanje priglašenih organov in sodelovanje med njimi. Priglašeni organi bi morali razpravljati in se usklajevati o temah, pri katerih bi se lahko razhajali, da se zagotovi usklajena uporaba zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Pri tem bi morali kot splošne smernice upoštevati vse dokumente, ki jih pripravi skupina za upravno koordinacijo, v kateri sodelujejo organi za nadzor trga, kot je navedeno v členu 30(2) Uredbe (EU) 2019/1020.

(86) Da bi se potrošniki spodbudili k trajnostnim izbiram, bi bilo treba zagotoviti mehanizme, kot so ekološki kuponi in okoljske dajatve, zlasti kadar bolj trajnostni izdelki niso dovolj cenovno ugodni. Kadar se države članice odločijo uporabiti spodbude za nagrajevanje najuspešnejših izdelkov med tistimi, za katere so bili v delegiranih aktih na podlagi te uredbe določeni razredi učinkovitosti, bi morale take spodbude usmeriti v dva najštevilčnejša razreda učinkovitosti, razen če je v zadevnem delegiranem aktu določeno drugače. Vendar pa države članice ne bi smele imeti možnosti prepovedati dajanja na trg izdelkov glede na njihov razred učinkovitosti. Iz istega razloga bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, s katerimi bi lahko dopolnila to uredbo tako, da bi nadalje opredelila, na katere parametre izdelkov ali zadevne ravni učinkovitosti se nanašajo spodbude držav članic, če v ustreznem delegiranem aktu ni določen razred učinkovitosti ali če so razredi učinkovitosti določeni glede na več kot en parameter izdelka. Uvedba spodbud držav članic ne bi smela posegati v pravila Unije o državni pomoči.

(87) Javno naročanje obsega 14 % BDP Unije. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, da bi lahko od (javnih) naročnikov, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/24/EU[78] in Direktivi 2014/25/EU[79] Evropskega parlamenta in Sveta, če je ustrezno, zahtevala, naj naročanje uskladijo s posebnimi merili ali cilji zelenih javnih naročil, ki bodo določeni v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe, kar bo prispevalo k cilju doseganja podnebne

[78] Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

[79] Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

nevtralnosti, izboljšanja energijske učinkovitosti in učinkovite rabe virov ter k prehodu na krožno gospodarstvo, ki varuje javno zdravje in biotsko raznovrstnost. Merila ali cilji, določeni v delegiranih aktih za posamezne skupine izdelkov, bi se morali upoštevati pri neposrednem naročanju takih izdelkov na podlagi javnih naročil blaga, pa tudi pri javnih naročilih gradenj in storitev, če bodo taki izdelki uporabljeni pri dejavnostih, ki so del vsebine navedenih naročil. V primerjavi s pristopom na podlagi prostovoljne odločitve bodo obvezna merila ali cilji zagotovili največjo učinkovitost vzvoda javne porabe pri povečanju povpraševanja po boljših izdelkih. Merila bi morala biti pregledna, objektivna in nediskriminatorna.

(88) Učinkovito izvrševanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo je bistvenega pomena za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev na trgu Unije, doseganje pričakovanih koristi te uredbe ter prispevek k doseganju ciljev Unije na področju podnebja, energije in krožnosti. Uredba (EU) 2019/1020, ki določa horizontalni okvir za nadzor trga in izdelkov, ki vstopajo na trg Unije, bi se torej morala uporabljati za izdelke, glede katerih so na podlagi te uredbe določene zahteve za okoljsko primerno zasnovo, če ta uredba ne vsebuje posebnih določb z istim ciljem, naravo ali učinkom. Poleg tega bi morala ta uredba vsebovati posebna dodatna pravila, ki bi dopolnjevala okvir iz Uredbe (EU) 2019/1020, da se zmanjšajo skrb vzbujajoče ravni neskladnosti izdelkov, na katere se nanašajo izvedbeni ukrepi, sprejeti na podlagi Direktive 2009/125/ES, za učinkovitejše preprečevanje neskladnosti s prihodnjimi zahtevami za okoljsko primerno zasnovo ter ob upoštevanju širšega področja uporabe in večjih ambicij te uredbe v primerjavi z Direktivo 2009/125/ES. Cilj navedenih posebnih dodatnih pravil bi moral biti nadaljnja krepitev načrtovanja, usklajevanja in podpore prizadevanjem držav članic ter zagotavljanje dodatnih orodij, s katerimi bi Komisija lahko zagotovila, da bi organi za nadzor trga sprejeli zadostne ukrepe za preprečevanje neskladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo.

(89) Poleg organov za nadzor trga imajo tudi carinski organi pomembno vlogo pri izvrševanju te uredbe glede uvoženega blaga, pri čemer se lahko zanašajo na Uredbo Sveta (ES) št. 515/97[80]

(90) Države članice bi morale pripraviti namenski akcijski načrt, v katerem bi opredelile izdelke ali zahteve, ki naj se prednostno obravnavajo pri nadzoru trga na podlagi te uredbe, ter načrtovane dejavnosti za zmanjševanje neskladnosti zadevnih izdelkov ali neskladnosti z zadevnimi zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, da se zagotovi izvajanje ustreznih preverjanj zahtev za okoljsko primerno zasnovo v zadostnem obsegu. Če je ustrezno, bi moral biti ta akcijski načrt del nacionalnih strategij držav članic za nadzor trga, ki se sprejmejo na podlagi člena 13 Uredbe (EU) 2019/1020.

(91) Prednostne naloge glede nadzora trga na podlagi te uredbe bi morale biti opredeljene na podlagi objektivnih meril, kot so zaznane ravni neskladnosti ali okoljski vplivi zaradi neskladnosti. Dejavnosti, načrtovane za izvajanje navedenih prednostnih nalog, bi morale biti sorazmerne glede na dejstva, ki so bila podlaga za prednostno razvrščanje. Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila, na podlagi katerih bi lahko opredelila izdelke in zahteve, ki bi jih morale prednostno upoštevati države članice pri nadzoru trga v okviru svojih akcijskih načrtov, v katerih opredeljujejo prednostne naloge glede nadzora trga na podlagi te uredbe in načrtovane

[80] Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

dejavnosti za zmanjšanje neskladnosti, da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe.

(92) Če se kljub okrepljenemu načrtovanju, usklajevanju in podpori na podlagi te uredbe zaznajo skrb vzbujajoče ravni neskladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, bi morala Komisija imeti možnost poseči in zagotoviti, da organi za nadzor trga izvajajo preverjanja v ustreznem obsegu. Na Komisijo bi bilo torej treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU, na podlagi katerega bi lahko določila najmanjše število preverjanj posameznih izdelkov ali zahtev, da se zagotovi učinkovito izvrševanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo. To pooblastilo bi moralo veljati poleg pooblastila iz člena 11(4) Uredbe (EU) 2019/1020.

(93) Na podlagi podatkov, vnesenih v informacijski in komunikacijski sistem za nadzor trga, bi morala Komisija pripraviti poročilo z informacijami o naravi in številu opravljenih preverjanj, o zaznanih ravneh neskladnosti ter o naravi in višini kazni, izrečenih v zvezi z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo v predhodnih dveh koledarskih letih. Poročila bi morala vsebovati primerjavo dejavnosti držav članic z načrtovanimi dejavnostmi in okvirna referenčna merila za organe za nadzor trga.

(94) Z namenom opredelitve izdelkov ali zahtev, ki so na podlagi te uredbe opredeljeni kot prednostni glede nadzora trga, in opredelitve načrtovanih dejavnosti za zmanjšanje neskladnosti z uredbo bi se morala skupina za upravno koordinacijo (ADCO), ustanovljena na podlagi Uredbe (EU) 2019/1020, redno srečevati in opredeliti skupne prednostne naloge glede nadzora trga, ki bi jih države članice morale upoštevati v svojih akcijskih načrtih, prednostne naloge za zagotavljanje podpore Unije in zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ki se razlagajo različno, kar povzroča izkrivljanje trga, da se nadalje okrepi usklajevanje organov za nadzor trga.

(95) Komisija bi morala, če je ustrezno, uporabiti podporne ukrepe iz Uredbe (EU) 2019/1020 v podporo državam članicam pri njihovih prizadevanjih za zagotovitev zadostnih ukrepov za preprečevanje neskladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo. Komisija bi morala organizirati in, če je ustrezno, tudi financirati skupne projekte nadzora trga in preskušanja na področjih v skupnem interesu, na področjih skupnih naložb v zmogljivosti nadzora trga ter skupnega usposabljanja osebja organov za nadzor trga, priglasitvenih organov in priglašenih organov. Poleg tega bi morala Komisija pripraviti smernice o uporabi in izvrševanju zahtev za okoljsko primerno zasnovo, če je to potrebno za zagotavljanje njihove usklajene uporabe.

(96) Izdelki se lahko dajo na trg le, če ne predstavljajo tveganja. Za namene te uredbe bi bilo treba izdelek, ki pomeni tveganje, opredeliti kot izdelek, ki lahko škodljivo vpliva na okolje ali druge javne interese, zaščitene z zadevnimi zahtevami, zaradi neskladnosti z zahtevo za okoljsko primerno zasnovo ali ker odgovorni gospodarski subjekt ne izpolnjuje zahteve za okoljsko primerno zasnovo, da se doseže boljša usklajenost s posebnimi značilnostmi zahtev za okoljsko primerno zasnovo in da se zagotovi osredotočenost prizadevanj glede nadzora trga na neskladnost s takimi zahtevami. Ta bolj specifična opredelitev bi se morala uporabljati pri uporabi členov 19 in 20 Uredbe (EU) 2019/1020.

(97) Vzpostaviti bi bilo treba postopek, po katerem se zainteresirane strani obvestijo o načrtovanih ukrepih v zvezi z izdelki, ki pomenijo tveganje. Poleg tega bi moral tak postopek organom za nadzor trga v državah članicah omogočati, da v sodelovanju z zadevnimi gospodarskimi subjekti v zgodnji fazi ukrepajo v zvezi s takimi izdelki. V ta namen bi bilo treba zaščitno klavzulo, ki je trenutno vključena v

Direktivo 2009/125/ES, posodobiti in uskladiti z zaščitnimi postopki iz druge harmonizirane zakonodaje Unije in Sklepa št. 768/2008/ES. Komisiji bi bilo treba podeliti izvedbena pooblastila, na podlagi katerih bi lahko opredelila, ali so nacionalni ukrepi glede neskladnih izdelkov upravičeni ali ne, da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe.

(98) Organi za nadzor trga bi morali imeti pravico od gospodarskih subjektov zahtevati, naj sprejmejo korektivne ukrepe na podlagi ugotovitev, da je izdelek neskladen z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo ali da je gospodarski subjekt kršil pravila o dajanju izdelkov na trg ali omogočanju njihove dostopnosti na trgu oziroma druga pravila, ki se na to nanašajo.

(99) Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi člena 290 PDEU je zlasti pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se taka posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, navedenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje[81]. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se nanašajo na pripravo delegiranih aktov.

(100) Komisiji bilo treba podeliti izvedbena pooblastila glede naslednjega, da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe: (a) določitev izvedbene ureditve glede medsebojne povezanosti registra iz člena 12 in carinskega sistema enotnega okenca EU za izmenjavo potrdil; (b) določitev skupnih zahtev glede oblike znakov; (c) priprava seznama ukrepov za samoregulacijo, ki so opredeljeni kot veljavne alternative delegiranemu aktu, sprejetemu na podlagi člena 4; (d) določitev oblike za razkritje informacij o zavrženih neprodanih potrošniških izdelkih; (e) določitev, sprememba ali razveljavitev skupnih specifikacij zahtev za okoljsko primerno zasnovo, bistvenih zahtev glede potnih listov izdelkov ali glede metod preskušanja, merjenja ali izračunavanja; (f) določitev najmanjšega števila ekvivalentov polnega delovnega časa, potrebnih za ustrezno spremljanje priglašenih organov; (g) zahteva državam članicam, naj sprejmejo korektivne ukrepe, vključno z umikom priglasitve neskladnih priglašenih organov; (h) opredelitev izdelkov ali zahtev, ki jih morajo države članice vsaj proučiti kot možne prednostne naloge pri nadzoru trga, ter (i) odločitev na podlagi zaščitnega postopka Unije, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne. Navedena pooblastila bi se morala izvrševati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[82].

(101) Za povečanje zaupanja v izdelke, ki se dajejo na trg, zlasti glede izpolnjevanja zahtev za okoljsko primerno zasnovo, mora javnost vedeti, da bodo gospodarskim subjektom, ki na trg dajejo neskladne izdelke, izrečene kazni. Zato morajo države članice v nacionalni zakonodaji določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za neupoštevanje določb te uredbe.

(102) Komisija bi morala opraviti vrednotenje te uredbe. V skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje bi moralo navedeno vrednotenje temeljiti na petih merilih, to je uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti,

---

81 UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

82 Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

skladnosti in dodani vrednosti, ter biti podlaga za ocene učinka glede morebitnih nadaljnjih ukrepov. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predložiti poročilo o izvajanju te uredbe ter njenih učinkih na okoljsko trajnostnost izdelkov in delovanje notranjega trga. Po potrebi bi bilo treba poročilu priložiti predlog za spremembo ustreznih določb te uredbe.

(103) Zahteve za okoljsko primerno zasnovo se morajo nanašati na najširši možni nabor izdelkov, ne samo na izdelke, povezane z energijo, opredelitev takih zahtev pa je treba razširiti, da bodo vključevale vse vidike krožnosti. Prav tako je treba to uredbo uskladiti z novim zakonodajnim okvirom iz Uredbe (ES) št. 765/2008 in Sklepa št. 768/2008/ES ter izboljšati določbe, povezane z nadzorom trga. Direktivo 2009/125/ES bi bilo torej treba nadomestiti. Določbe glede obveznosti v zvezi s preglednostjo, ki se nanašajo na zavrženje neprodanih potrošniških izdelkov, izogibanje in nadzor trga, bi se morale od datuma začetka veljavnosti te uredbe uporabljati enako za vse gospodarske subjekte v Uniji, da se zagotovijo pravna varnost za vse gospodarske subjekte in enaki konkurenčni pogoji za podjetja, ki delujejo na notranjem trgu. Zato bi bilo treba Direktivo 2009/125/ES nadomestiti z uredbo.

(104) Z namenom zagotavljanja pravne varnosti in kontinuitete glede izdelkov, danih na trg ali v uporabo v skladu z izvedbenimi ukrepi, sprejetimi na podlagi Direktive 2009/125/ES, v različici, kot se uporablja na datum začetka uporabe te uredbe, bi morali taki ukrepi ostati veljavni tudi po navedenem datumu, dokler ne prenehajo veljati na podlagi delegiranega akta, sprejetega na podlagi te uredbe. Iz istega razloga bi moralo več določb Direktive 2009/125/ES še naprej polno veljati glede uporabe navedenih izvedbenih ukrepov. To se zlasti nanaša na določbe Direktive 2009/125/ES, na podlagi katerih so z njenega področja uporabe izvzeta potniška ali tovorna prevozna sredstva, določbe z opredelitvami pojmov, ki se nanašajo na izvedbene ukrepe, določbe o odgovornosti gospodarskih subjektov v zvezi z izdelki, danimi na trg, določbe, ki podrobno opredeljujejo zadevne postopke ugotavljanja skladnosti in izjavo ES o skladnosti, določbe, s katerimi se uvaja domneva skladnosti za izdelke, ki jim je bil dodeljen znak EU za okolje, ter določbe, ki omogočajo potrebno ukrepanje glede harmoniziranih standardov. Ob upoštevanju pomena zagotavljanja prostega pretoka blaga, prepovedi praks, s katerimi se nezakonito spreminja učinkovitost izdelkov, da se doseže ugodnejši rezultat, in zagotavljanja ustreznega izvrševanja zahtev za okoljsko primerno zasnovo bi se morale upoštevne določbe te uredbe uporabljati za izdelke, povezane z energijo, ki se dajejo na trg v skladu z izvedbenimi ukrepi na podlagi Direktive 2009/125/ES.

(105) Ker ciljev te uredbe, in sicer izboljšanja okoljske trajnostnosti izdelkov in zagotovitve prostega pretoka izdelkov, za katere so določene zahteve za okoljsko primerno zasnovo, na notranjem trgu, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi svojega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I: SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1
Predmet urejanja in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavlja okvir za izboljšanje okoljske trajnostnosti izdelkov in zagotavljanje prostega pretoka na notranjem trgu z določitvijo zahtev za okoljsko primerno zasnovo, ki jih morajo izpolnjevati izdelki, da se lahko dajo na trg ali v uporabo. Navedene zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ki jih bo Komisija nadalje podrobneje opredelila v delegiranih aktih, se nanašajo na:

   (a) trajnost in zanesljivost izdelkov;

   (b) možnost ponovne uporabe izdelkov;

   (c) možnost nadgradnje, popravljivost, vzdrževanje in prenovitev izdelkov;

   (d) prisotnost snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelkih;

   (e) energijsko učinkovitost izdelkov in učinkovitost rabe virov;

   (f) vsebnost recikliranih materialov v izdelkih;

   (g) ponovno izdelavo in recikliranje izdelkov;

   (h) ogljični in okoljski odtis izdelkov;

   (i) pričakovano nastajanje odpadnih materialov iz izdelkov.

   S to uredbo se vzpostavlja tudi digitalni potni list izdelka (v nadaljnjem besedilu: potni list izdelka), določena so obvezna merila glede zelenih javnih naročil, oblikovan pa je tudi okvir za preprečevanje uničenja neprodanih potrošniških izdelkov.

2. Ta uredba se uporablja za vse fizično blago, ki se da na trg ali v uporabo, vključno s sestavnimi deli in vmesnimi izdelki. Vendar pa se ne uporablja za:

   (a) hrano oziroma živila, kot so opredeljena v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002;

   (b) krmo ali krmilo, kot je opredeljeno v členu 3(4) Uredbe (ES) št. 178/2002;

   (c) zdravila za uporabo v humani medicini, kot so opredeljena v členu 1(2) Direktive 2001/83/ES;

   (d) zdravila za uporabo v veterinarski medicini, kot so opredeljena v členu 4(1) Uredbe (EU) 2019/6;

   (e) žive rastline, živali in mikroorganizme;

   (f) proizvode človeškega izvora;

   (g) rastlinske in živalske proizvode, ki se neposredno nanašajo na njihovo prihodnje razmnoževanje.

Člen 2
Opredelitev pojmov

V tej uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „izdelek“ pomeni vsako fizično blago, ki se da na trg ali v uporabo;

(2) „sestavni del“ pomeni izdelek, ki je namenjen vključitvi v drug izdelek;

(3) „vmesni izdelek“ pomeni izdelek, ki ga je treba nadalje obdelati ali predelati, na primer zmešati, premazati ali sestaviti, da bo primeren za končne uporabnike;

(4) „izdelek, povezan z energijo“, pomeni vsak izdelek, ki med uporabo vpliva na porabo energije;

(5) „skupina izdelkov“ pomeni izdelke, ki so si podobni glede namena in uporabe ali imajo podobne lastnosti delovanja in jih potrošniki podobno razumejo;

(6) „okoljsko primerna zasnova“ pomeni vključitev vidikov okoljske trajnostnosti v značilnosti izdelka in postopke, ki potekajo v celotni vrednostni verigi izdelka;

(7) „zahteva za okoljsko primerno zasnovo“ pomeni zahtevo glede učinkovitosti ali informacij, katere cilj je doseči večjo okoljsko trajnostnost izdelka;

(8) „zahteva glede učinkovitosti“ pomeni kvantitativno ali nekvantitativno zahtevo glede izdelka ali v zvezi z njim, da se doseže določena raven učinkovitosti glede parametra izdelka iz Priloge I;

(9) „zahteva glede informacij“ pomeni obveznost, da morajo biti izdelku priložene informacije iz člena 7(2);

(10) „dobavna veriga“ pomeni vse dejavnosti in postopke na zgornjem delu vrednostne verige izdelka do točke, ko izdelek doseže končnega uporabnika;

(11) „vrednostna veriga“ pomeni vse dejavnosti in postopke, ki so del življenjskega cikla izdelka, vključno z morebitno ponovno izdelavo;

(12) „življenjski cikel“ pomeni zaporedne in medsebojno povezane faze obstoja izdelka, kar vključuje pridobitev surovin ali nastanek iz naravnih virov, predhodno obdelavo, izdelavo, shranjevanje, distribucijo, namestitev, uporabo, vzdrževanje, popravilo, nadgradnjo, prenovitev in ponovno uporabo ter konec življenjske dobe;

(13) „konec življenjske dobe“ pomeni fazo življenjskega cikla, ki se začne, ko se izdelek zavrže, in konča, ko se izdelek vrne v naravo kot odpadek ali ko vstopi v življenjski cikel drugega izdelka;

(14) „okoljski vpliv“ pomeni vsako spremembo okolja, škodljivo ali koristno, ki v celoti ali delno izvira iz izdelka v njegovem življenjskem ciklu;

(15) „razred učinkovitosti“ pomeni več ravni učinkovitosti glede na enega ali več parametrov izdelkov, navedenih v Prilogi I, ki so urejene zaporedno, da se omogoči razlikovanje med izdelki;

(16) „ponovna izdelava“ pomeni industrijski proces, v katerem se izdelek ustvari iz predmetov, ki so odpadki, izdelki ali sestavni deli, in v katerem se na izdelku opravi vsaj ena sprememba, ki vpliva na varnost, učinkovitost, namen ali vrsto izdelka, ki se običajno daje na trg s tržno garancijo;

(17) „nadgradnja“ pomeni izboljšanje funkcionalnosti, učinkovitosti, zmogljivosti ali estetike izdelka;

(18) „prenovitev“ pomeni pripravo ali spreminjanje predmeta, ki je odpadek ali izdelek, z namenom obujanja njegove učinkovitosti ali funkcionalnosti v okviru predvidene uporabe, učinkovitosti in vzdrževanja, kot so bili predvideni v fazi zasnove, ali z

namenom doseganja ustreznih tehničnih standardov ali regulativnih zahtev, s ciljem ustvariti v celoti funkcionalen izdelek;

(19) „vzdrževanje“ pomeni dejavnost, ki se izvaja z namenom ohranjanja stanja izdelka, ki omogoča njegovo ustrezno delovanje;

(20) „popravilo“ pomeni povrnitev izdelka z napako ali odpadka v stanje, ki omogoča njegovo predvideno uporabo;

(21) „trajnost“ pomeni zmožnost izdelka ustrezno delovati, pod posebnimi pogoji uporabe, vzdrževanja in popravil, dokler omejujoči dogodek ne onemogoči njegovega delovanja;

(22) „zanesljivost“ pomeni verjetnost, da bo izdelek v določenih pogojih določen čas ustrezno deloval brez omejujočega dogodka;

(23) „okoljski odtis“ pomeni količinsko opredelitev okoljskih vplivov izdelka glede na eno kategorijo okoljskih vplivov ali več kategorij vplivov na podlagi metode okoljskega odtisa izdelka;

(24) „metoda okoljskega odtisa izdelka“ pomeni metodo ocene življenjskega cikla, s katero je mogoče količinsko opredeliti okoljske vplive izdelkov na podlagi Priporočila (EU) 2021/2279;

(25) „ogljični odtis“ pomeni vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov v sistemu izdelka, izraženo v ekvivalentih CO_2, ki temelji na oceni življenjskega cikla z uporabo ene kategorije vpliva „podnebne spremembe“;

(26) „javna naročila“ pomeni javna naročila, kot so opredeljena v členu 2(5) Direktive 2014/24/EU;

(27) „snov“ pomeni snov, kot je opredeljena v členu 3(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006;

(28) „snov, ki vzbuja skrb“ pomeni snov, ki:

(a) izpolnjuje merila iz člena 57 in je opredeljena v skladu s členom 59(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006 ali

(b) je v delu 3 Priloge VI k Uredbi (ES) št. 1272/2008 vključena v enega od naslednjih razredov ali kategorij nevarnosti:

- kategoriji rakotvornosti 1 in 2,
- kategoriji mutagenosti za zarodne celice 1 in 2,
- kategoriji reproduktivne toksičnosti 1 in 2, [*dodano bo v zakonodajnem postopku, ko bo Uredba (ES) št. 1272/2008 vsebovala naslednje razrede nevarnosti: obstojne snovi, snovi, ki se kopičijo v organizmih, in strupene snovi (PBT) ter zelo obstojne snovi in snovi, ki se zelo lahko kopičijo v organizmih (vPvB); obstojne snovi, mobilne in strupene snovi (PMT), zelo obstojne in zelo mobilne snovi (vPvM); endokrine motnje*],
- kategorija preobčutljivosti dihal 1,
- kategorija preobčutljivosti kože 1,
- kronične nevarnosti za vodno okolje 1 do 4,
- nevarno za ozonski plašč,
- specifična strupenost za ciljne organe – ponavljajoča se izpostavljenost, kategoriji 1 in 2,

– specifična strupenost za ciljne organe – enkratna izpostavljenost, kategoriji 1 in 2, ali

(c) negativno vpliva na ponovno uporabo in recikliranje materialov v izdelku, ki jo vsebuje;

(29) „potni list izdelka“ pomeni nabor podatkov o posameznem izdelku, ki vključuje informacije, opredeljene v ustreznem delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4, ki so dostopne elektronsko prek nosilca podatkov v skladu s poglavjem III;

(30) „nosilec podatkov“ pomeni linearno črtno kodo, dvodimenzionalni simbol ali drug medij za samodejno prepoznavanje in zajemanje podatkov, ki omogoča strojno branje;

(31) „edinstvena identifikacijska oznaka izdelka“ pomeni edinstveni niz znakov za identifikacijo izdelkov, ki omogoča tudi spletno povezavo do potnega lista izdelka;

(32) „edinstvena identifikacijska oznaka subjekta“ pomeni edinstveni niz znakov za identifikacijo akterjev, ki so vključeni v vrednostno verigo izdelka;

(33) „edinstvena identifikacijska oznaka obrata“ pomeni edinstveni niz znakov za identifikacijo lokacij ali stavb, ki so vključene v vrednostno verigo izdelka ali ki jih uporabljajo akterji, vključeni v vrednostno verigo izdelka;

(34) „obdelava“ pomeni obdelavo, kot je opredeljena v členu 3(2) Uredbe (EU) 2018/1807;

(35) „uničenje“ pomeni namerno poškodovanje ali zavrženje izdelka kot odpadka, razen v primeru zavrženja izključno z namenom dobave izdelka v pripravo za ponovno uporabo ali ponovno izdelavo;

(36) „potrošniški izdelek“ pomeni vsak izdelek, razen sestavnih delov in vmesnih izdelkov, ki je primarno namenjen potrošnikom, kot so opredeljeni v členu 2(2) Direktive (EU) 2019/771;

(37) „neprodani potrošniški izdelek“ pomeni vsak potrošniški izdelek, ki ni bil prodan ali ki ga je potrošnik vrnil v okviru svoje pravice do odstopa od pogodbe v skladu s členom 9 Direktive 2011/83/EU;

(38) „ukrep za samoregulacijo“ pomeni prostovoljni sporazum ali kodeks ravnanja, ki ga na svojo pobudo sklene industrijski sektor in ga nato tudi sam izvršuje;

(39) „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni vsako dobavo izdelka za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi v zameno za plačilo ali brezplačno;

(40) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti izdelka na trgu Unije;

(41) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo izdelka za predvideni namen v Uniji;

(42) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdela izdelek ali ki poskrbi za zasnovo oziroma izdelavo izdelka in ki tak izdelek trži v svojem imenu ali pod svojo blagovno znamko, če take osebe ali uvoznika ni, pa vsako fizično ali pravno osebo, ki da izdelek na trg ali v uporabo;

(43) „pooblaščeni zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi proizvajalca na podlagi te uredbe;

(44) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki izdelek iz tretje države da na trg Unije;

(45) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, razen proizvajalca ali uvoznika, ki omogoča dostopnost izdelka na trgu;

(46) „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja, trgovca in ponudnika storitev odpremnih skladišč;

(47) „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, ki določa tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati izdelek, proces ali storitev;

(48) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v členu 2(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1025/2012;

(49) „oznaka CE“ pomeni oznako, s katero proizvajalec navaja, da je zadevni izdelek v skladu z ustreznimi zahtevami iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki zahteva njeno namestitev;

(50) „akreditacija“ pomeni akreditacijo, kot je opredeljena v členu 2(10) Uredbe (ES) št. 765/2008;

(51) „nacionalni akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, kot je opredeljen v členu 2(11) Uredbe (ES) št. 765/2008;

(52) „ugotavljanje skladnosti“ pomeni postopek ugotavljanja, ali so izpolnjene zahteve iz zadevnih delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 4;

(53) „organ za ugotavljanje skladnosti“ pomeni organ, ki izvaja dejavnosti ugotavljanja skladnosti, vključno z umerjanjem, preskušanjem, certificiranjem in pregledovanjem;

(54) „priglašeni organ“ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, priglašen v skladu s poglavjem IX te uredbe;

(55) „spletna tržnica“ pomeni ponudnika posredniških storitev z uporabo programske opreme, vključno s spletiščem, delom spletišča ali aplikacijo, ki strankam omogoča sklepanje pogodb na daljavo z gospodarskimi subjekti glede prodaje izdelkov, zajetih v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4;

(56) „trgovec“ pomeni prodajalca na drobno ali katero koli drugo fizično ali pravno osebo, ki izdelke strankam ponuja naprodaj, v najem ali v nakup s pridržanim lastništvom ali jih razstavlja v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi v zameno za plačilo ali brezplačno;

(57) „prodaja na daljavo“ pomeni ponujanje izdelkov naprodaj, v najem ali v nakup s pridržanim lastništvom, prek spleta ali na drug način, ki omogoča prodajo na daljavo, pri čemer potencialna stranka nima fizičnega dostopa do razstavljenega izdelka;

(58) „izdelek, ki pomeni tveganje“, pomeni izdelek, ki lahko zaradi neizpolnjevanja zahteve iz te uredbe ali na podlagi te uredbe, razen zahtev iz člena 65(1), škodljivo vpliva na okolje ali druge javne interese, ki jih ščiti taka zahteva;

(59) „izdelek, ki pomeni resno tveganje“ je izdelek, ki pomeni tveganje, pri katerem je ocenjena stopnja zadevne neskladnosti ali s tem povezana škoda tolikšna, da je potrebno hitro ukrepanje organov za nadzor trga, vključno s primeri, pri katerih učinki neskladnosti niso takojšnji.

Poleg tega se uporabljajo opredelitve pojmov „odpadek“, „nevaren odpadek“, „ponovna uporaba“, „predelava“, „priprava za ponovno uporabo“ in „recikliranje“ iz člena 3(1), (2), (13), (15), (16) in (17) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta[83].

Uporabljajo se tudi opredelitve pojmov „nadzor trga“, „organ za nadzor trga“, „ponudnik storitev odpremnih skladišč“, „spletni vmesnik“, „korektivni ukrep“, „končni uporabnik“, „odpoklic“, „umik“, „carinski organi“ in „sprostitev v prosti promet“ iz člena 3(3), (4), (11), (15), (16), (21), (22), (23), (24) in (25) Uredbe (EU) 2019/1020.

Uporabljajo se tudi opredelitve pojmov „MSP“, „mala podjetja“ in „mikropodjetja“ iz člena 2(1), (2) in (3) Priloge I k Priporočilu Komisije 2003/361/ES[84].

Člen 3
Prosti pretok

1. Izdelki se dajo na trg ali v uporabo le, če so skladni z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, določenimi v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, ki se uporabljajo za navedene izdelke.

2. Države članice ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja na trg ali v uporabo izdelkov, ki so skladni z zahtevami glede učinkovitosti, kot so določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, zaradi neskladnosti z nacionalnimi zahtevami glede učinkovitosti, ki se nanašajo na parametre izdelka, navedene v Prilogi I, na katere se nanašajo zahteve glede učinkovitosti iz takih delegiranih aktov.

   Države članice ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja na trg ali v uporabo izdelkov, ki so skladni z zahtevami glede informacij, kot so določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, zaradi neskladnosti z nacionalnimi zahtevami glede informacij, ki se nanašajo na parametre izdelka, navedene v Prilogi I, na katere se nanašajo zahteve glede informacij iz takih delegiranih aktov.

3. Odstavek 2 državam članicam ne preprečuje določitve minimalnih zahtev glede energijske učinkovitosti v skladu s členom 4(1) in zahtev za sisteme v skladu s členom 8 Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta[85].

4. Države članice ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja na trg ali v uporabo izdelkov zaradi neskladnosti z nacionalnimi zahtevami glede parametrov izdelkov iz Priloge I, glede katerih delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4, določa, da niso potrebne zahteve glede učinkovitosti, zahteve glede informacij oziroma niti zahteve glede učinkovitosti niti zahteve glede informacij.

5. Na sejmih, razstavah in podobnih prireditvah države članice ne preprečujejo prikazovanja izdelkov, ki niso skladni z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 4, če iz vidne oznake jasno izhaja, da taki izdelki niso skladni in da niso naprodaj, dokler se ne zagotovi njihova skladnost.

---

83 Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

84 Commission Recommendation of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises (Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij; UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

85 Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).

POGLAVJE II: ZAHTEVE ZA OKOLJSKO PRIMERNO ZASNOVO

Člen 4
Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 66 za dopolnitev te uredbe z določitvijo zahtev za okoljsko primerno zasnovo glede izdelkov oziroma v zvezi z izdelki, da se izboljša njihova okoljska trajnostnost. Navedene zahteve vključujejo elemente iz Priloge VI ter se določijo v skladu s členi 5, 6 in 7 poglavja III. Pooblastilo za sprejemanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo vključuje pooblastilo določiti, da glede nekaterih parametrov izdelkov, določenih v Prilogi I, niso potrebne nobene zahteve glede učinkovitosti, zahteve glede informacij oziroma niti zahteve glede učinkovitosti niti zahteve glede informacij.

Kadar Komisija v delegiranih aktih iz prvega pododstavka določa zahteve za okoljsko primerno zasnovo, to uredbo dopolni tudi z določitvijo ustreznih postopkov ugotavljanja skladnosti izmed modulov, navedenih v Prilogi IV k tej uredbi in Prilogi II k Sklepu št. 768/2008/ES, s prilagoditvami, kot so potrebne glede na zadevne izdelke ali zahteve za okoljsko primerno zasnovo, v skladu s členom 36.

Delegirani akti iz prvega pododstavka lahko to uredbo dopolnjujejo tudi na naslednje načine:

(a) z zahtevo, da morajo proizvajalci, njihovi pooblaščeni zastopniki ali uvozniki v skladu s členom 30(3) Komisiji ali organom za nadzor trga brez zahteve omogočiti digitalni dostop do delov tehnične dokumentacije, ki se nanaša na zadevni izdelek;

(b) z zahtevo, da morajo proizvajalci, njihovi pooblaščeni zastopniki ali uvozniki v skladu s členom 31(1) Komisiji dati na voljo informacije o količinah izdelkov, na katere se nanašajo navedeni delegirani akti, ki so dani na trg ali v uporabo;

(c) z zahtevo, da morajo biti v skladu s členom 31(2) izdelki, ki se dajo na trg, zmožni meriti energijo, ki jo porabijo, ali svojo učinkovitost med uporabo glede na druge zadevne parametre izdelkov iz Priloge I;

(d) z zahtevo, da morajo proizvajalci, njihovi pooblaščeni zastopniki ali uvozniki v skladu s členom 31(3) zbirati in anonimizirati podatke, pridobljene med uporabo, navedene v točki (c), ali o njih poročajo Komisiji;

(e) z zahtevo za uporabo spletnih orodij za izračun učinkovitosti izdelka v zvezi s parametri izdelka iz Priloge I, v skladu s členom 32(2);

(f) z določitvijo alternativnih pravil glede izjave o skladnosti ali oznak o skladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo na podlagi izjeme od uporabe členov 37 in 39, v skladu s členom 40;

(g) z določitvijo pravil za usmerjanje spodbud držav članic v skladu s členom 57;

(h) z določitvijo zahtev glede javnih naročil, vključno z izvajanjem, spremljanjem in poročanjem o takih zahtevah s strani držav članic. Navedene zahteve temeljijo na parametrih izdelkov iz Priloge I in so določene v skladu s členom 58.

Člen 5
Zahteve za okoljsko primerno zasnovo

1. Komisija glede na posamezne skupine izdelkov in ob upoštevanju vseh faz njihovega življenjskega cikla določi zahteve za okoljsko primerno zasnovo, s ciljem izboljšati naslednje vidike izdelkov:

(a) trajnost;

(b) zanesljivost;

(c) ponovna uporaba;

(d) možnost nadgradnje;

(e) popravljivost;

(f) možnost vzdrževanja in prenovitve;

(g) prisotnost snovi, ki vzbujajo skrb;

(h) poraba energije ali energijska učinkovitost;

(i) uporaba virov ali učinkovita rabo virov;

(j) reciklirana vsebina;

(k) možnost ponovne izdelave in recikliranja;

(l) možnost predelave materialov;

(m) vplivi na okolje, vključno z ogljičnim in okoljskim odtisom;

(n) pričakovano nastajanje odpadnih materialov.

2. Zahteve za okoljsko primerno zasnovo se opredelijo za posamezno skupino izdelkov.

Vendar če sta si dve ali več skupin izdelkov tako tehnično podobni, da se lahko vidik izdelka iz odstavka 1 izboljša na podlagi skupne zahteve, se lahko zahteve za okoljsko primerno zasnovo določijo horizontalno za navedene skupine izdelkov.

Horiziontalne zahteve za okoljsko primerno zasnovo, določene na podlagi drugega pododstavka, se lahko nanašajo na izdelke, ki spadajo na področje ukrepa za samoregulacijo, opredeljenega kot veljavna alternativa na podlagi člena 18(3), če Komisija meni, da se navedeni ukrep za samoregulacijo ne nanaša na vidik izdelka, na katerega se nanaša navedena horizontalna zahteva za okoljsko primerno zasnovo.

3. Zahteve za okoljsko primerno zasnovo vključujejo, kot je ustrezno:

(a) zahteve glede učinkovitosti, kot so določene v členu 6;

(b) zahteve glede informacij, kot so določene v členu 7.

4. Komisija pri pripravi zahtev za okoljsko primerno zasnovo:

(a) upošteva naslednje elemente:

(i) prednostne naloge Unije na področju podnebja, okolja in energijske učinkovitosti ter druge zadevne prednostne naloge Unije;

(ii) zadevno zakonodajo Unije, vključno z obsegom, v katerem se nanaša na zadevne vidike izdelka iz odstavka 1;

(iii) ukrepe za samoregulacijo, kot so določeni v členu 18;

(iv) zadevno nacionalno okoljsko zakonodajo;

(v) zadevne evropske in mednarodne standarde;

(b) opravi oceno učinka na podlagi najboljših razpoložljivih dokazov in analiz ter, kot je ustrezno, na podlagi dodatnih študij in rezultatov raziskav, opravljenih v okviru evropskih programov financiranja. Pri tem Komisija zagotovi, da je poglobljenost analiz vidikov izdelka, navedenih v odstavku 1, sorazmerna z

njihovim pomenom. Določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo glede najpomembnejših vidikov izdelka med navedenimi v odstavku 1 se ne sme neupravičeno odložiti zaradi negotovosti glede možnosti določitve zahtev za okoljsko primerno zasnovo za izboljšanje drugih vidikov takega izdelka;

(c) upošteva zadevne tehnične informacije, uporabljene kot podlaga za zakonodajo ali instrumente Unije oziroma ki izhajajo iz take zakonodaje ali instrumentov, vključno z Uredbo (ES) št. 66/2010, Direktivo 2010/75/EU, tehničnimi merili za pregled, sprejetimi na podlagi Uredbe (EU) 2020/852, in merili glede zelenih javnih naročil;

(d) upošteva mnenja foruma za okoljsko primerno zasnovo iz člena 17.

5. Zahteve za okoljsko primerno zasnovo izpolnjujejo naslednja merila:

(a) s stališča uporabnika nimajo pomembnih negativnih vplivov na funkcionalnost izdelka;

(b) nimajo škodljivih vplivov na zdravje in varnost oseb;

(c) nimajo pomembnih negativnih vplivov na potrošnike v smislu cenovne dostopnosti zadevnih izdelkov, pri čemer je treba upoštevati tudi dostop do rabljenih izdelkov, njihovo trajnost in stroške izdelkov v življenjskem ciklu;

(d) nimajo nesorazmernih negativnih vplivov na konkurenčnost gospodarskih subjektov, vsaj MSP;

(e) proizvajalcem ali drugim gospodarskim subjektom se ne nalaga uporaba lastniške tehnologije;

(f) proizvajalcem ali drugim gospodarskim subjektom se ne nalaga nesorazmerno upravno breme.

6. Če je ustrezno, Komisija od akterjev v dobavni verigi zahteva:

(a) da proizvajalcem, priglašenim organom in pristojnim nacionalni organom na zahtevo predložijo razpoložljive informacije o svoji ponudbi ali storitvah, ki so relevantne za preverjanje skladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo;

(b) da, če ni informacij iz točke (a), proizvajalcem omogočijo oceno svoje ponudbe ali storitev, da se preveri skladnost z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, in da takim proizvajalcem omogočijo dostop do ustreznih dokumentov ali obratov;

(c) da priglašenim organom in pristojnim nacionalnim organom omogočijo preverjanje točnosti informacij, ki se nanašajo na njihove dejavnosti in ki so relevantne za preverjanje skladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo.

7. Komisija, če je ustrezno, opredeli ustrezne načine preverjanja posameznih zahtev za okoljsko primerno zasnovo, tudi neposredno na izdelku ali na podlagi tehnične dokumentacije.

8. Komisija objavi ustrezne študije in analize, ki se uporabljajo pri določanju zahtev za okoljsko primerno zasnovo v skladu s to uredbo.

Člen 6
Zahteve glede učinkovitosti

1. Izdelki so skladni z zahtevami glede učinkovitosti, ki se nanašajo na vidike izdelkov, navedene v členu 5(1), kakor so določeni v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4.

2. Zahteve glede učinkovitosti iz odstavka 1 temeljijo na parametrih izdelkov iz Priloge I in vključujejo, kot je ustrezno:

   (a) najnižje ali najvišje vrednosti glede na posamezni parameter izdelka iz Priloge I ali njihovo kombinacijo;

   (b) nekvantitativne zahteve, katerih cilj je izboljšati učinkovitost glede na enega ali več parametrov izdelka iz Priloge I;

   (c) zahteve glede funkcionalne učinkovitosti izdelka.

3. Zahteve glede učinkovitosti, ki temeljijo na parametru izdelka iz Priloge I, točka (f), ne omejujejo prisotnosti snovi v izdelkih iz razlogov, ki se nanašajo predvsem na kemijsko varnost.

4. Pri določanju zahtev glede učinkovitosti Komisija upošteva postopek iz Priloge II.

Člen 7
Zahteve glede informacij

1. Izdelki so skladni z zahtevami glede informacij, ki se nanašajo na vidike izdelkov, navedene v členu 5(1), kakor so določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4.

2. Zahteve glede informacij, navedene v odstavku 1:

   (a) vključujejo vsaj zahteve, ki se nanašajo na potni list izdelka iz poglavja III, in zahteve, ki se nanašajo na snovi, ki vzbujajo skrb, iz odstavka 5, ter

   (b) po potrebi določajo, da je izdelkom priloženo naslednje:

      (i) informacije o učinkovitosti izdelka v zvezi s parametri izdelka iz Priloge I;

      (ii) informacije za potrošnike in druge končne uporabnike o namestitvi, uporabi, vzdrževanju in popravilu izdelka, da se čim bolj zmanjša njegov vpliv na okolje in da se zagotovi optimalna trajnost, pa tudi o tem, kako vrniti ali odstraniti izdelek ob koncu življenjske dobe;

      (iii) informacije za obrate za ravnanje z odpadki o razgradnji, recikliranju ali odstranjevanju ob koncu življenjske dobe;

      (iv) druge informacije, ki bi lahko vplivale na to, kako stranke (razen proizvajalca) ravnajo z izdelkom, da se izboljša učinkovitost v zvezi s parametri izdelka iz Priloge I.

   Če delegirani akt vsebuje horizontalne zahteve za okoljsko primerno zasnovo za dve ali več skupin izdelkov, kot je določeno v členu 5(2), se drugi pododstavek, točka (a), tega odstavka ne uporablja.

3. Zahteve glede informacij na podlagi parametrov izdelkov, določenih v Prilogi I, točka (f), ne nalagajo obveznosti označevanja snovi ali mešanic, če so razlogi za to predvsem njihova nevarnost za zdravje ali okolje.

4. Komisija pri določanju zahtev glede informacij iz odstavka 2, točka (b)(i), določi razrede učinkovitosti, kot je ustrezno.

Navedeni razredi učinkovitosti ustrezajo statistično pomembnim izboljšavam ravni učinkovitosti.

5. Zahteve glede informacij iz odstavka 1 omogočajo sledenje vsem snovem, ki vzbujajo skrb, v celotnem življenjskem ciklu izdelkov, razen če tako sledenje že omogoča drug delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4, ki se nanaša na zadevne izdelke; take zahteve glede informacije vsebujejo vsaj naslednje:

(a) ime snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelku;

(b) lokacijo snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelku;

(c) koncentracijo, najvišjo koncentracijo ali razpon koncentracije snovi, ki vzbujajo skrb, na ravni izdelka, glavnih sestavnih ali nadomestnih delov;

(d) zadevna navodila glede varne uporabe izdelka;

(e) informacije, ki se nanašajo na razgradnjo.

Kadar Komisija določi zahteve glede informacij v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4:

(a) določi, katere snovi spadajo v opredelitev pojma iz člena 2(28), točka (c), za namene zadevnih skupin izdelkov;

(b) določi roke za začetek uporabe zahtev glede informacij iz prvega pododstavka, z morebitnim razlikovanjem med snovmi, ter

(c) določi izjeme glede snovi, ki vzbujajo skrb, ali informacijskih elementov od zahtev glede informacij iz prvega pododstavka.

Izjeme iz drugega pododstavka, točka (c), se lahko določijo na podlagi tehnične izvedljivosti ali upoštevnosti sledenja snovem, ki vzbujajo skrb, na podlagi potrebe po varstvu zaupnih poslovnih informacij in v drugih ustrezno utemeljenih primerih.

Snovi, ki vzbujajo skrb in spadajo v opredelitev pojma iz člena 2(28), točka (a), se ne izvzamejo iz zahteve glede informacij, kot je navedena v prvem pododstavku, če so prisotne v zadevnih izdelkih ali njihovih glavnih sestavnih oziroma nadomestnih delih v koncentraciji, ki presega 0,1masnega % .

6. V zahtevah glede informacij se določi način, na katerega se zahtevane informacije zagotovijo.

Zahtevane informacije se zagotovijo na vsaj enega od naslednjih načinov, kot je ustrezno:

(a) na samem izdelku;

(b) na embalaži izdelka;

(c) v potnem listu izdelka, navedenem v členu 8;

(d) na znaku, navedenem v členu 14;

(e) v priročniku za uporabnike;

(f) na prosto dostopnem spletišču ali aplikaciji.

Informacije, na podlagi katerih se zagotavlja sledljivost snovi v skladu z odstavkom 5, se navedejo na izdelku ali pa so dostopne prek nosilca podatkov, ki se nahaja na izdelku.

7. Informacije, ki se zagotovijo v skladu z zahtevami glede informacij, so na voljo v jeziku, ki ga potrošniki in drugi končni uporabniki zlahka razumejo in ga določi država članica, v kateri bo izdelek dostopen na trgu ali dan v uporabo.

POGLAVJE III: DIGITALNI POTNI LIST IZDELKA

Člen 8
Potni list izdelka

1. Zahteve glede informacij iz člena 7(1) določajo, da se lahko izdelki dajo na trg ali v uporabo le, če je na voljo potni list izdelka v skladu z veljavnim delegiranim aktom, sprejetim na podlagi člena 4 ter členov 9 in 10.

2. V zahtevah glede potnega lista izdelka, določenih v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, se opredeli naslednje, kot je ustrezno glede na zadevne skupine izdelkov:

   (a) informacije, ki jih je treba vključiti v potni list izdelka na podlagi Priloge III;

   (b) vrste nosilca podatkov, ki se uporabi;

   (c) oblika nosilca podatkov in njegov položaj;

   (d) ali naj se potni list izdelka nanaša na model, serijo ali posamezen izdelek;

   (e) način, na katerega se strankam zagotovi dostopnost potnega lista izdelka, preden se zavežejo s prodajno pogodbo, tudi v primeru prodaje na daljavo;

   (f) akterji, vključno s strankami, končnimi uporabniki, proizvajalci, uvozniki in distributerji, trgovci, izvajalci popravil, proizvajalci, ki izdelek ponovno izdelajo, izvajalci recikliranja, pristojnimi nacionalnimi organi, organizacijami v javnem interesu in Komisijo, ali katera koli organizacija, ki deluje v njihovem imenu, ki imajo dostop do informacij v potnem listu izdelka, in vrsta informacij, do katerih imajo dostop;

   (g) akterji, vključno s proizvajalci, izvajalci popravil, strokovnjaki za vzdrževanje, proizvajalci, ki izdelek ponovno izdelajo, izvajalci recikliranja, pristojnimi nacionalnimi organi in Komisijo, ali katera koli organizacija, ki deluje v njihovem imenu, ki lahko vnašajo informacije v potni list izdelka ali jih tam posodabljajo, vključno z oblikovanjem novega potnega lista izdelka, če je potrebno, ter vrste informacij, ki jih lahko vnašajo ali posodabljajo;

   (h) obdobje dostopnosti potnega lista izdelka.

3. Zahteve iz odstavka 2:

   (a) zagotavljajo, da imajo akterji v vrednostni verigi, zlasti potrošniki, gospodarski subjekti in pristojni nacionalni organi, dostop do informacij o izdelkih, ki so zanje pomembne;

   (b) pristojnim nacionalnim organom lajšajo preverjanje skladnosti izdelka ter

   (c) izboljšujejo sledljivost izdelkov v vrednostni verigi.

4. Komisija lahko pri določanju zahtev glede potnega lista izdelka nekatere skupine izdelkov izvzame iz zahtev, navedenih v odstavku 1 tega člena, če:

(a) tehnične specifikacije niso na voljo glede bistvenih zahtev iz člena 10 ali

(b) druga zakonodaja Unije vključuje sistem za digitalno zagotavljanje informacij, ki se nanašajo na skupino izdelkov, za katere Komisija meni, da dosega cilje iz odstavka 3, točki (a) in (b).

Člen 9
Splošne zahteve glede potnega lista izdelka

1. Potni list izdelka izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) prek nosilca podatkov je povezan z edinstveno identifikacijsko oznako izdelka;

(b) nosilec podatkov je fizično prisoten na izdelku, njegovi embalaži ali dokumentaciji, ki je priložena izdelku, kot je opredeljeno v veljavnem delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4;

(c) nosilec podatkov in edinstvena identifikacijska oznaka izdelka sta skladna s standardom (ISO/IEC) 15459:2015;

(d) vse informacije, vključene v potni list izdelka, temeljijo na odprtih standardih, pripravljenih v interoperabilnem formatu, so strojno berljive, strukturirane in omogočajo iskanje po njih, v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 10;

(e) informacije, vključene v potni list izdelka, se nanašajo na model ali serijo izdelka ali na posamezni izdelek, kot je določeno v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4;

(f) dostop do informacij, vključenih v potni list izdelka, se ureja v skladu z bistvenimi zahtevami iz člena 10, specifične pravice dostopa na ravni skupine izdelkov pa so opredeljene v ustreznem delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 66 za spremembo prvega pododstavka, točka (c), tega člena glede na tehnični in znanstveni napredek, tako da se zamenja standard, naveden v zadevni točki, ali dodajo drugi evropski ali mednarodni standardi, s katerimi morajo biti skladni nosilci podatkov in edinstvene identifikacijske oznake, da se zagotovi izpolnjevanje pogojev iz tega člena.

2. Če druga zakonodaja Unije zahteva ali omogoča vključitev specifičnih informacij v potni list izdelka, se take informacije lahko dodajo informacijam, ki se vključijo v potni list izdelka na podlagi ustreznega delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 4.

3. Gospodarski subjekt, ki daje izdelek na trg, trgovcem zagotovi digitalno kopijo nosilca podatkov, da lahko trgovec strankam zagotovi dostop do njega, kadar te nimajo fizičnega dostopa do izdelka. Gospodarski subjekt zagotovi digitalno kopijo brezplačno in v petih delovnih dneh od zahteve trgovca.

Člen 10

Tehnična zasnova in delovanje potnega lista izdelka

Tehnična zasnova in delovanje potnega lista izdelka sta skladna z naslednjimi bistvenimi zahtevami:

(a) potni list izdelka je v celoti interoperabilen z drugimi potnimi listi izdelkov, ki jih zahtevajo delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 4, glede tehničnih, semantičnih in organizacijskih vidikov komunikacije od konca do konca in prenosa podatkov;

(b) potrošniki, gospodarski subjekti in drugi zadevni akterji imajo prost dostop do potnega lista izdelka na podlagi svojih pravic dostopa, kot so določene v veljavnem delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4;

(c) podatke, vključene v potni list izdelka, hranijo gospodarski subjekti, odgovorni za njihovo ustvarjanje, ali subjekti, pooblaščeni za ravnanje v njihovem imenu;

(d) če podatke, vključene v potni list izdelka, hranijo ali drugače obdelujejo subjekti, pooblaščeni za ravnanje v njihovem imenu, taki subjekti niso upravičeni do prodaje, ponovne uporabe ali obdelave takih podatkov, delno ali v celoti, če to presega tisto, kar je potrebno za zagotavljanje zadevnih storitev hrambe ali obdelave;

(e) potni list izdelka ostane na voljo v obdobju, določenem v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, tudi po insolventnosti, likvidaciji ali prenehanju delovanja gospodarskega subjekta, ki je ustvaril potni list izdelka, v Uniji;

(f) pravice do dostopa in do vnosa, spreminjanja ali posodabljanja informacij v potnem listu izdelka so omejene glede na pravice dostopa, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4;

(g) zagotovijo se avtentikacija, zanesljivost in celovitost podatkov;

(h) potni list izdelka je zasnovan in deluje tako, da se zagotavlja visoka stopnja varnosti in zasebnosti ter da se je mogoče izogniti goljufijam.

Člen 11

Edinstvena identifikacijska oznaka subjekta in edinstvena identifikacijska oznaka obrata

1. Edinstvene identifikacijske oznake subjekta iz Priloge III, točki (g) in (h), ter edinstvene identifikacijske oznake obrata iz Priloge III, točka (i), so skladne s standardom ISO/IEC 15459:2015.

2. Če edinstvena identifikacijska oznaka subjekta iz Priloge III, točka (h), še ni na voljo, gospodarski subjekt, ki ustvarja potni list izdelka, zahteva edinstveno identifikacijsko oznako subjekta v imenu zadevnega akterja.

   Pred izdajo zahteve iz prvega pododstavka gospodarski subjekt, ki ustvarja potni list izdelka, pridobi potrditev zadevnega akterja, da ne obstaja nobena edinstvena identifikacijska oznaka subjekta, in zadevnemu akterju v dobavni verigi zagotovi vse informacije o izdani edinstveni identifikacijski oznaki subjekta.

3. Če edinstvena identifikacijska oznaka obrata iz Priloge III, točka (i), še ni na voljo, gospodarski subjekt, ki ustvarja potni list izdelka, zahteva edinstveno identifikacijsko oznako obrata v imenu akterja, odgovornega za zadevno lokacijo ali stavbo.

   Pred izdajo zahteve iz prvega pododstavka gospodarski subjekt, ki ustvarja potni list izdelka, pridobi potrditev odgovornega akterja, da ne obstaja nobena edinstvena

identifikacijska oznaka obrata, in odgovornemu akterju zagotovi vse informacije o izdani edinstveni identifikacijski oznaki obrata.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 66 za spremembo odstavka 1 tega člena glede na tehnični in znanstveni napredek, tako da se zamenja standard, naveden v zadevnem odstavku, ali dodajo evropski ali mednarodni standardi, s katerimi so lahko skladne edinstvene identifikacijske oznake subjekta iz Priloge III, točki (g) in (h), in edinstvene identifikacijske oznake obrata iz Priloge III, točka (i), da se zagotovi izpolnjevanje pogojev iz tega člena.

Člen 12
Register potnih listov izdelkov

1. Komisija vzpostavi in vodi register, v katerem hrani informacije iz potnih listov izdelkov, kakor zahtevajo delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 4.

   Register iz prvega pododstavka vsebuje vsaj seznam nosilcev podatkov in edinstvenih identifikacijskih oznak izdelka iz člena 9(1).

   Komisija zagotovi, da se informacije, shranjene v registru iz prvega pododstavka, obdelujejo varno in v skladu s pravom Unije, vključno z veljavnimi pravili o varstvu osebnih podatkov.

2. Komisija v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, opredeli informacije, ki se poleg vključitve v potni list izdelka shranjujejo tudi v registru iz odstavka 1, pri tem pa upošteva vsaj naslednja merila:

   (a) potrebo po preverjanju avtentičnosti potnega lista izdelka;

   (b) relevantnost informacij za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti izvajanja nadzora trga in carinske kontrole glede izdelkov, za katere se uporabljajo delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 4;

   (c) potrebo po izogibanju nalaganja nesorazmernih upravnih bremen gospodarskim subjektom.

3. Komisija se v zvezi s svojo odgovornostjo za vzpostavitev in vodenje registra iz odstavka 1 in v zvezi z obdelavo kakršnih koli osebnih podatkov, ki bi lahko izhajali iz te dejavnosti, šteje za upravljavca, kakor je opredeljen v členu 3(8) Uredbe (EU) 2018/1725.

4. Gospodarski subjekt, ki daje izdelek na trg ali v uporabo, v register iz odstavka 1 naloži informacije iz odstavka 2.

5. Komisija, pristojni nacionalni organi in carinski organi imajo dostop do registra iz tega člena za izvajanje svojih nalog na podlagi zakonodaje Unije.

Člen 13
Carinska kontrola v zvezi s potnim listom izdelka

1. Komisija poveže register iz člena 12(1) s carinskim sistemom enotnega okenca EU za izmenjavo potrdil (EU CSW-CERTEX), s čimer omogoči samodejno izmenjavo informacij z nacionalnimi carinskimi sistemi prek okolja enotnega okenca EU za carino, kot je vzpostavljeno z Uredbo (EU) …/….

Komisija sprejme izvedbeni akt, v katerem podrobno opredeli izvedbeno ureditev medsebojne povezave iz prvega pododstavka.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

Medsebojna povezava iz prvega pododstavka se vzpostavi v štirih letih od datuma sprejetja izvedbenega akta, navedenega v drugem pododstavku.

Odstavki 3 do 6 tega člena se uporabljajo od trenutka, ko je medsebojna povezava vzpostavljena.

2. Deklaranti, kot so opredeljeni v členu 5(15) Uredbe (EU) št. 952/2013, v carinski deklaraciji za sprostitev katerega koli izdelka, zajetega v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 4, v prosti promet navedejo edinstveno identifikacijsko oznako izdelka iz člena 9(1), točka (a).

Ta odstavek se uporablja od trenutka vzpostavitve registra iz člena 12(1).

3. Carinski organi pred odobritvijo sprostitve v prosti promet preverijo, ali se edinstvena identifikacijska oznaka izdelka, ki jo je navedel deklarant v skladu z odstavkom 2, ujema z edinstveno identifikacijsko oznako izdelka, vpisano v register iz člena 12(1).

4. Če so informacije, vključene v potni list izdelka, shranjene tudi v registru iz člena 12(1), lahko Komisija v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, opredeli, da carinski organi poleg preverjanja iz odstavka 3 tega člena preverijo tudi skladnost informacij, shranjenih v registru, s carinsko deklaracijo, preden odobrijo sprostitev v prosti promet. V takem primeru Komisija upošteva vsaj naslednja merila:

(a) potrebo po izboljšanju skladnosti izdelkov, danih na trg Unije, z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo;

(b) potrebo po izogibanju nalaganja nesorazmernih bremen carinskim organom.

Če carinski organi na podlagi preverjanja iz tega odstavka ugotovijo, da obstajajo neskladja med informacijami v registru in na carinski deklaraciji, ne odobrijo sprostitve navedenega izdelka v prosti promet. Carinski organi lahko sprejmejo kateri koli drug ukrep, ki je v skladu s carinsko zakonodajo in za katerega menijo, da je ustrezen, lahko pa tudi zabeležijo zavrnitev v register iz člena 12(1) ter o tem obvestijo pristojne nacionalne organe.

Sprostitev v prosti promet se ne šteje kot dokaz skladnosti s pravom Unije.

5. Preverjanje iz odstavkov 3 in 4 poteka elektronsko in samodejno prek okolja enotnega okenca EU za carino.

6. Carinski organi lahko pridobivajo in uporabljajo informacije, vključene v potni list izdelka in register iz člena 12(1), za izvajanje svojih nalog na podlagi zakonodaje Unije, tudi za obvladovanje tveganja v skladu s členoma 46 in 47 Uredbe (EU) št. 952/2013.

POGLAVJE IV: ZNAKI

Člen 14
Znaki

1. Če zahteve glede informacij iz člena 7(1) določajo, da se informacije vključijo v znak na podlagi člena 7(6), točka (d), se v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4, opredelijo:

   (a) vsebina znaka;

   (b) oblika znaka, pri čemer se upoštevata vidnost in berljivost;

   (c) način prikaza znaka strankam, tudi v primeru prodaje na daljavo, pri čemer se upoštevajo zahteve iz člena 26 in posledice za zadevne gospodarske subjekte;

   (d) elektronski način ustvarjanja znakov, če je ustrezno.

2. Če zahteva glede informacij vključuje tudi navedbo razreda učinkovitosti izdelka, kot je določen v členu 7(4), na znaku, oblika znaka iz odstavka 1, točka (b), omogoča strankam preprosto primerjavo učinkovitosti izdelka glede na zadevni parameter izdelka in izbiro učinkovitejših izdelkov.

3. Pri izdelkih, povezanih z energijo, pri katerih informacij o zadevnih parametrih izdelka, vključno z razredom učinkovitosti iz člena 7(4), ni mogoče vključiti v energijsko nalepko, vzpostavljeno na podlagi Uredbe (EU) 2017/1369, lahko Komisija po izvedbi ocene najboljšega načina sporočanja takih informacij zahteva vzpostavitev znaka v skladu s to uredbo, če je ustrezno.

4. Pri določanju zahtev glede informacij iz odstavka 1 Komisija, če je ustrezno, zahteva, da znak vsebuje nosilce podatkov ali druge načine, ki strankam omogočajo dostop do dodatnih informacij o izdelku, vključno z načini, ki omogočajo dostop do potnega lista izdelka iz člena 8.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi skupne zahteve glede oblike znakov, ki se zahtevajo na podlagi člena 7(6), točka (d).

   Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

Člen 15
Posnemanje znakov

Če delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 4, ne zahtevajo, da ima izdelek znak, se taki izdelki ne smejo dati na trg ali v uporabo, če jim je priložen ali če je na njih znak, ki bi lahko stranke zavedel ali zmedel glede znakov iz člena 14.

POGLAVJE V: PREDNOSTNO RAZVRŠČANJE, NAČRTOVANJE IN POSVETOVANJE

Člen 16
Prednostno razvrščanje in načrtovanje

1. Komisija pri prednostnem razvrščanju izdelkov, za katere naj veljajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo v skladu s to uredbo, upošteva njihov potencialni prispevek k doseganju podnebnih in okoljskih ciljev Unije ter ciljev energijske učinkovitosti Unije, ob tem pa tudi naslednja merila:

(a) potencial za izboljšanje vidikov izdelkov iz člena 5(1) brez nalaganja nesorazmernih stroškov, pri čemer je treba zlasti upoštevati:

(i) neobstoj ali nezadostnost zakonodaje Unije ali neučinkovitost tržnih sil ali ukrepov za samoregulacijo, sprejetih v skladu s členom 18, za ustrezno doseganje cilja, ter

(ii) razlike v učinkovitosti izdelkov, ki so na voljo na trgu in imajo enake funkcionalnosti glede na vidike izdelka iz člena 5(1);

(b) obseg prodaje izdelka in trgovanja z njim v Uniji;

(c) porazdelitev vplivov na okolje, porabe energije in ustvarjanja odpadkov vzdolž vrednostne verige, zlasti ali se to dogaja v Uniji;

(d) potrebo po rednem pregledovanju in prilagajanju delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 4, glede na tehnološki in tržni razvoj.

2. Komisija sprejme in redno posodablja delovni načrt za obdobje vsaj treh let, v katerem določi seznam skupin izdelkov, za katere namerava določiti zahteve za okoljsko primerno zasnovo v skladu s to uredbo. Navedeni seznam vsebuje vidike izdelkov iz člena 5(1), za katere namerava Komisija sprejeti horizontalne zahteve za okoljsko primerno zasnovo, določene na podlagi člena 5(2), drugi pododstavek.

Pri sprejemanju ali posodabljanju delovnega načrta iz prvega pododstavka Komisija upošteva merila iz odstavka 1 tega člena in se posvetuje s forumom za okoljsko primerno zasnovo iz člena 17.

Člen 17
Forum za okoljsko primerno zasnovo

Komisija zagotovi, da pri izvajanju svojih dejavnosti upošteva uravnoteženo sodelovanje predstavnikov držav članic in vseh zainteresiranih strani, ki sodelujejo pri zadevnem izdelku ali skupini izdelkov, kot so industrija, vključno z MSP in obrtniki, sindikati, trgovci na debelo in drobno, uvozniki, okoljevarstvene skupine in organizacije potrošnikov. Te stranke zlasti prispevajo k pripravi zahtev za okoljsko primerno zasnovo, preverjajo učinkovitost vzpostavljenih mehanizmov za nadzor trga in ocenjujejo ukrepe za samoregulacijo.

V ta namen Komisija ustanovi strokovno skupino, v kateri se lahko navedene stranke srečujejo in ki se imenuje forum za okoljsko primerno zasnovo.

Člen 18
Ukrepi za samoregulacijo

1. Dva ali več gospodarskih subjektov lahko Komisiji predložita ukrep za samoregulacijo, s katerim določita zahteve za okoljsko primerno zasnovo izdelkov kot alternativo delegiranemu aktu, sprejetemu na podlagi člena 4. Navedeni gospodarski subjekti predložijo dokaze, da so merila iz odstavka 3, točke (a) do (e), izpolnjena. Glede odstavka 3, točka (a), navedeni dokazi vključujejo strukturirano tehnično, okoljsko in ekonomsko analizo, s katero se utemeljujejo zahteve za okoljsko primerno zasnovo in cilji ukrepa za samoregulacijo ter ocenjujejo učinki zahtev za okoljsko primerno zasnovo, določenih v navedenem ukrepu za samoregulacijo.

2. Ukrep za samoregulacijo vključuje naslednje informacije:

(a) seznam gospodarskih subjektov, ki so podpisniki ukrepa za samoregulacijo;

(b) zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ki se uporabljajo za izdelke, na katere se nanaša ukrep za samoregulacijo;

(c) podroben, pregleden in objektiven načrt spremljanja z jasno opredeljenimi odgovornostmi industrije in neodvisnih inšpektorjev, vključno z merili iz točke 6 Priloge VII;

(d) pravila o informacijah, ki jih morajo sporočiti podpisniki, ter o preskušanju in inšpekcijskih pregledih.

Informacije iz tega odstavka se morajo posodabljati in biti dostopne na javno dostopnem spletišču.

3. Komisija oceni predlagani ukrep za samoregulacijo in si po potrebi zagotovi znanstvene nasvete decentraliziranih agencij Unije. Na podlagi take ocene opredeli, ali gre za veljavno alternativo delegiranemu aktu, sprejetemu na podlagi člena 4, pri katerem so izpolnjena naslednja merila:

(a) ukrep za samoregulacijo prispeva k izboljšanju okoljske trajnostnosti izdelkov in zagotavlja hiter prosti pretok na notranjem trgu ali prosti pretok z manj stroški kot na podlagi delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 4;

(b) tržni delež v smislu obsega podpisnikov ukrepa za samoregulacijo glede na izdelke, na katere se ukrep nanaša, je vsaj 80 % enot, danih na trg ali v uporabo;

(c) ukrep za samoregulacijo je skladen z merili iz Priloge VII;

(d) izdelek, na katerega se nanaša ukrep za samoregulacijo, ne spada na področje uporabe delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 4;

(e) ukrep za samoregulacijo je v skladu z zakonodajo Unije in zavezami Unije na področju mednarodne trgovine.

Komisija sprejme izvedbeni akt s seznamom ukrepov za samoregulacijo, ki so opredeljeni kot veljavne alternative delegiranemu aktu, sprejetemu na podlagi člena 4. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 67(2).

4. Komisija lahko od podpisnikov ukrepa za samoregulacijo kadar koli zahteva predložitev revidirane in posodobljene različice navedenega ukrepa glede na zadevni tržni ali tehnološki razvoj na področju zadevne skupine izdelkov ali če ima razloge za domnevo, da merila iz odstavka 3 niso več izpolnjena.

5. Ko je ukrep za samoregulacijo vključen v izvedbeni akt, sprejet na podlagi odstavka 3, drugi pododstavek, podpisniki navedenega ukrepa Komisiji poročajo (v intervalih, kot so določeni v navedenem izvedbenem aktu) o napredku pri doseganju ciljev ukrepov za samoregulacijo in dokažejo, da so merila iz odstavka 3, točke (a) do (e), še izpolnjena. Tudi navedena poročila se objavijo na javno dostopnem spletišču.

6. Če Komisija na podlagi informacij, prejetih na podlagi odstavka 4 ali 5, meni, da ukrep za samoregulacijo ne izpolnjuje več meril iz odstavka 3, ga izbriše s seznama, omenjenega v navedenem odstavku. V takih primerih se lahko Komisija odloči sprejeti zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ki se uporabljajo za izdelek, na katerega se nanaša navedeni ukrep za samoregulacijo.

Člen 19
Mikro, mala in srednja podjetja

1. V programih, ki lahko koristijo MSP, Komisija upošteva pobude, ki MSP pomagajo pri vključevanju vidikov okoljske trajnostnosti, tudi energijske učinkovitosti, v svojo vrednostno verigo.

2. Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi člena 4 Komisija, če je ustrezno, navedenim aktom priloži smernice, ki se nanašajo na posebne okoliščine MSP, dejavnih v sektorju zadevnega izdelka ali skupine izdelkov, da lahko MSP to uredbo lažje uporabljajo.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe v pomoč MSP pri izpolnjevanju zahtev za okoljsko primerno zasnovo, določenih v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 4.

   Navedeni ukrepi morajo vključevati vsaj zagotavljanje razpoložljivosti enotnih kontaktnih točk ali podobnih mehanizmov za ozaveščanje in ustvarjanje priložnosti za mreženje MSP pri prilagajanju na zahteve.

   Poleg tega lahko brez poseganja v veljavna pravila o državni pomoči taki ukrepi vključujejo:

   (a) finančno podporo, vključno z davčnimi ugodnostmi in zagotavljanjem naložb v fizično in digitalno infrastrukturo;

   (b) dostop do financiranja;

   (c) specializirano usposabljanje vodstvenega kadra in osebja;

   (d) organizacijsko in tehnično pomoč.

POGLAVJE VI: UNIČENJE NEPRODANIH POTROŠNIŠKIH IZDELKOV

Člen 20
Uničenje neprodanih potrošniških izdelkov

1. Gospodarski subjekt, ki neposredno zavrže neprodane potrošniške izdelke ali jih zavrže v imenu drugega gospodarskega subjekta, razkrije:

   (a) število zavrženih neprodanih potrošniških izdelkov na leto glede na vrsto ali kategorijo izdelka;

   (b) razloge za zavrženje izdelkov;

   (c) dobavo zavrženih izdelkov v pripravo za ponovno uporabo, ponovno izdelavo, recikliranje, energijsko predelavo in odstranjevanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, kot je opredeljena v členu 4 Direktive 2008/98/ES.

   Gospodarski subjekt navedene informacije razkrije na prosto dostopnem spletišču ali drugače omogoči njihovo javno dostopnost, dokler se za kategorijo neprodanih potrošniških izdelkov, ki jih zavrže zadevni subjekt, ne začne uporabljati delegirani akt, sprejet na podlagi odstavka 3.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih določi, v kakšni obliki naj se razkrijejo informacije iz odstavka 1, vključno z vrsto ali kategorijo, in kako naj se informacije preverjajo.

   Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 66 za dopolnitev te uredbe tako, da se gospodarskim subjektom prepove uničenje neprodanih potrošniških izdelkov v Uniji, če uničenje neprodanih potrošniških izdelkov, ki spadajo v določeno skupino izdelkov, pomembno vpliva na okolje.

V delegiranih aktih, sprejetih na podlagi prvega pododstavka, Komisija določi nekatere izjeme od navedenih prepovedi, če je to ustrezno glede na:

(a) pomisleke glede zdravja in varnosti;

(b) škodo na izdelkih, ki je posledica ravnanja z njimi ali ki je zaznana po tistem, ko potrošnik vrne izdelek;

(c) primernost izdelka glede na njegov namen, ob upoštevanju zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje ter tehničnih standardov, če je ustrezno;

(d) zavrnitev izdelkov za donacijo, pripravo za ponovno uporabo ali ponovno izdelavo.

4. Pri pripravi delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 3, Komisija:

(a) oceni razširjenost in vpliv uničenja določenih potrošniških izdelkov na okolje;

(b) upošteva informacije, ki jih razkrijejo gospodarski subjekti na podlagi odstavka 1;

(c) opravi oceno učinka na podlagi najboljših razpoložljivih dokazov in analiz ter po potrebi tudi na podlagi dodatnih študij.

Komisija se pred pripravo delegiranih aktov o prepovedih posvetuje s forumom za okoljsko primerno zasnovo iz člena 17 in upošteva njegova mnenja glede morebitnih prepovedi uničenja neprodanih potrošniških izdelkov iz odstavka 3.

5. Če se neprodani potrošniški izdelki uničijo na podlagi izjeme iz odstavka 3, drugi pododstavek, odgovorni gospodarski subjekt na prosto dostopnem spletišču ali drugače javno razkrije:

(a) število uničenih neprodanih potrošniških izdelkov;

(b) razloge za njihovo uničenje, pri čemer se sklicuje na ustrezno izjemo;

(c) dobavo uničenih izdelkov v recikliranje, energijsko predelavo in odstranjevanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, kot je opredeljena v členu 4 Direktive 2008/98/ES.

Podrobnosti in oblika razkritja informacij, ki se določijo v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 2, se uporabljajo za informacije, ki se razkrivajo na podlagi tega odstavka, razen če je v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 3, določeno drugače.

6. Ta člen se ne uporablja za MSP.

Vendar pa lahko Komisija v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 3, določi, da se prepoved uničenja neprodanih potrošniških izdelkov iz odstavka 3 ali obveznost razkritja iz odstavka 4 uporablja za:

(a) srednja podjetja, če obstaja dovolj dokazov, da jim je mogoče pripisati pomemben delež uničenih neprodanih potrošniških izdelkov;

(b) mikropodjetja, mala podjetja ali srednja podjetja, če obstaja dovolj dokazov, da se morda uporabljajo za izogibanje prepovedi uničenja neprodanih potrošniških izdelkov iz odstavka 3 ali obveznosti razkritja iz odstavka 4.

POGLAVJE VII – OBVEZNOSTI GOSPODARSKIH SUBJEKTOV

Člen 21
Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci pri dajanju izdelkov, zajetih v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trg ali v uporabo zagotovijo, da:

   (a) so bili ti izdelki zasnovani in izdelani v skladu z zahtevami iz člena 6 in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4;

   (b) te izdelke spremljajo informacije, zahtevane v členu 7 in delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4;

   (c) je na voljo potni list izdelka v skladu s členom 8 in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4.

2. Proizvajalci pred dajanjem izdelka, zajetega v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trg ali v uporabo, izvedejo postopek ugotavljanja skladnosti, določen v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, in pripravijo zahtevano tehnično dokumentacijo ali jo dajo izvesti v svojem imenu.

   Kadar je bila z navedenim postopkom dokazana skladnost izdelka, zajetega v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, z veljavnimi zahtevami, proizvajalci pripravijo izjavo EU o skladnosti v skladu s členom 37 in namestijo oznako CE v skladu s členom 39. Kadar pa je Komisija določila alternativna pravila v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (f), proizvajalec sestavi izjavo o skladnosti in namesti oznako skladnosti v skladu z navedenimi pravili.

3. Proizvajalci hranijo tehnično dokumentacijo in izjavo EU o skladnosti še 10 let po tem, ko je bil izdelek dan na trg ali v uporabo. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 4, lahko določajo obdobje, daljše ali krajše od 10 let, da se upošteva narava zadevnih izdelkov ali zahtev.

4. Proizvajalci zagotovijo, da se pri serijski proizvodnji izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti z veljavnimi zahtevami. Proizvajalci ustrezno upoštevajo spremembe proizvodnega postopka, zasnove izdelka ali značilnosti, pa tudi spremembe harmoniziranih standardov, skupnih specifikacij ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih je bila ugotovljena skladnost izdelka ali s katerimi je bila preverjena njegova skladnost, in, če ugotovijo, da to vpliva na skladnost izdelka, izvedejo ponovno ugotavljanje skladnosti v skladu s postopkom ugotavljanja skladnosti, določenim v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, ali ga dajo izvesti v svojem imenu.

5. Proizvajalci zagotovijo, da je na njihovih izdelkih označena številka tipa, številka serije, serijska številka ali drug identifikacijski element, kadar velikost ali narava izdelka tega ne dopušča, pa zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene na embalaži ali v dokumentu, priloženem izdelku.

6. Proizvajalci navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in poštni naslov ter, kadar so na voljo, elektronska komunikacijska sredstva, na katerih so dosegljivi, na izdelku ali, kadar to ni mogoče, na embalaži, v

dokumentu, priloženem izdelku, ali, kadar je na voljo, v potnem listu izdelka. V naslovu je navedena enotna kontaktna točka, kjer je proizvajalec dosegljiv. Kontaktni podatki so jasni, razumljivi in čitljivi.

7. Proizvajalci zagotovijo, da so izdelku, zajetemu v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, priložena navodila, ki potrošnikom in drugim končnim uporabnikom omogočajo varno sestavljanje, namestitev, upravljanje, skladiščenje, vzdrževanje, popravilo in odstranjevanje izdelka, v jeziku, ki ga potrošniki in drugi končni uporabniki zlahka razumejo in ki ga določi zadevna država članica. Taka navodila so jasna, razumljiva in čitljiva ter vključujejo vsaj informacije, določene v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4 in členom 7(2)(b), točka (ii).

8. Proizvajalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, ki so ga dali na trg ali v uporabo, ni skladen z zahtevami iz navedenih delegiranih aktov, nemudoma sprejmejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost izdelka, ga po potrebi umaknejo ali odpokličejo.

   Proizvajalec nemudoma obvesti organe za nadzor trga držav članic, v katerih je dal izdelek na voljo, o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

9. Proizvajalci na podlagi utemeljene zahteve pristojnega nacionalnega organa zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti izdelka, vključno s tehnično dokumentacijo, v jeziku, ki ga navedeni organ zlahka razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Ustrezni dokumenti morajo biti na voljo v 10 dneh po prejemu zahteve pristojnega nacionalnega organa.

   Proizvajalci sodelujejo s pristojnim nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo vsakega primera neskladnosti z zahtevami iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, ki se uporablja za zadevni izdelek.

Člen 22
Pooblaščeni zastopniki

1. Proizvajalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.

   Obveznosti iz člena 21(1) in priprava tehnične dokumentacije niso del pooblastila pooblaščenega zastopnika.

2. Pooblaščeni zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od proizvajalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da izvaja vsaj naslednje naloge:

   (a) hrani izjavo EU o skladnosti in tehnično dokumentacijo za potrebe nacionalnih organov za nadzor trga še 10 let po tem, ko je bil izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, dan na trg ali v uporabo;

   (b) na zahtevo pristojnih nacionalnih organov sodeluje pri vseh ukrepih, sprejetih v zvezi z neskladnostmi izdelka, ki ga zajema pooblastilo pooblaščenega zastopnika;

   (c) pristojnemu nacionalnemu organu na njegovo utemeljeno zahtevo v jeziku, ki ga ta organ zlahka razume, predloži vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne, da se dokaže skladnost izdelka;

   (d) na zahtevo pristojnega nacionalnega organa da na voljo ustrezne dokumente v 10 dneh po prejemu take zahteve;

(e) prekliče pooblastilo, če proizvajalec ravna v nasprotju s svojimi obveznostmi iz te uredbe in delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4.

Člen 23
Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajejo na trg samo izdelke, zajete v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, ki izpolnjujejo zahteve iz veljavnih delegiranih aktov.

2. Pred dajanjem izdelka, zajetega v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trg, uvozniki zagotovijo, da:

   (a) je proizvajalec izvedel ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti in da je pripravil tehnično dokumentacijo;

   (b) izdelke spremljajo informacije, zahtevane v členu 7 in delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4;

   (c) je na voljo potni list izdelka v skladu s členom 8 in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4.

   Uvoznik nadalje zagotovi, da je izdelek opremljen z zahtevano oznako CE iz člena 38 ali alternativno oznako skladnosti, kot je določena v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (f), in da so mu priloženi zahtevani dokumenti ter da je proizvajalec izpolnil zahteve iz člena 21(5) in (6).

   Kadar uvozniki menijo ali utemeljeno domnevajo, da izdelek ni skladen z zahtevami iz veljavnih delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, izdelka ne dajo na trg ali v uporabo, dokler ni skladen z zahtevami.

3. Uvozniki navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in poštni naslov ter, kadar so na voljo, elektronska komunikacijska sredstva, na katerih so dosegljivi, na izdelku ali, kadar to ni mogoče, na embalaži, v dokumentu, ki je priložen izdelku, ali, kadar je na voljo, v potnem listu izdelka. Kontaktni podatki so jasni, razumljivi in čitljivi.

4. Uvozniki zagotovijo, da so izdelku priložena navodila, ki potrošniku omogočajo sestavljanje, namestitev, upravljanje, skladiščenje, vzdrževanje, popravilo in odstranjevanje izdelka, v jeziku, ki ga potrošniki in drugi končni uporabniki zlahka razumejo in ki ga določi zadevna država članica. Taka navodila so jasna, razumljiva in čitljiva ter vključujejo vsaj informacije, določene v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4.

5. Uvozniki zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za izdelek, pogoji skladiščenja ali prevoza ne vplivajo negativno na skladnost izdelka z zahtevami iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, ki ga zajema.

6. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, ki so ga dali na trg ali v uporabo, ni skladen z zahtevami iz navedenega akta, nemudoma sprejmejo potrebne korektivne ukrepe, da zagotovijo skladnost izdelka, ga po potrebi umaknejo ali odpokličejo.

   Uvozniki nemudoma obvestijo organe za nadzor trga držav članic, v katerih so dali izdelek na voljo, o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

7. Uvozniki še 10 let ali v obdobju, določenem v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, hranijo kopijo izjave EU o skladnosti za potrebe organov za nadzor trga

in zagotovijo, da je tehnična dokumentacija na voljo tem organom na njihovo zahtevo.

8. Uvozniki pristojnemu nacionalnemu organu na podlagi obrazložene zahteve predložijo vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti izdelka, vključno s tehnično dokumentacijo, v jeziku, ki ga nacionalni pristojni organ razume brez težav. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Ustrezni dokumenti morajo biti na voljo v 10 dneh po prejetju zahteve pristojnega organa države članice.

   Uvozniki sodelujejo s pristojnim nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo vsakega primera neskladnosti z zahtevami iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, ki zajema zadevni izdelek.

Člen 24
Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti izdelka, zajetega v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trgu ravnajo skrbno v zvezi z zahtevami iz navedenega akta.

2. Distributerji pred omogočanjem dostopnosti izdelka, zajetega v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trgu preverijo, ali:

   (a) je izdelek opremljen z oznako CE v skladu s členoma 38 in 39 ali alternativno oznako skladnosti, sprejeto v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (f), in je po potrebi označen ali povezan s potnim listom izdelka v skladu z navedenimi delegiranimi akti;

   (b) so izdelku priloženi zahtevani dokumenti in navodila, ki potrošniku omogočajo sestavljanje, namestitev, upravljanje, skladiščenje, vzdrževanje in odstranjevanje izdelka, v jeziku, ki ga potrošniki in drugi končni uporabniki zlahka razumejo in ki ga določi država članica, v kateri bo izdelek dostopen na trgu, ter da so taka navodila jasna, razumljiva in čitljiva ter vključujejo vsaj informacije iz člena 7(2), točka (b), podtočka (ii), kot so določene v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4;

   (c) sta proizvajalec in uvoznik izpolnila zahteve iz člena 21(5) in (6) oziroma člena 23(3).

3. Kadar distributer meni ali utemeljeno domneva, da izdelek, preden omogoči njegovo dostopnost na trgu, ali njegov proizvajalec ne izpolnjuje zahtev iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, ne omogoči dostopnosti izdelka na trgu, dokler izdelek ni skladen ali proizvajalec ne izpolni zahtev.

   Distributerji zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za izdelek, pogoji skladiščenja ali prevoza ne vplivajo negativno na skladnost izdelka z zahtevami iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4.

4. Distributerji, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da izdelek, katerega dostopnost na trgu so omogočili, ni skladen z zahtevami iz delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, zagotovijo, da se sprejmejo korektivni ukrepi, potrebni za zagotovitev skladnosti izdelka z zahtevami, da ga po potrebi umaknejo ali odpokličejo.

   Distributerji nemudoma obvestijo organe za nadzor trga držav članic, v katerih so dali izdelek na voljo, o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

5. Distributerji na podlagi utemeljene zahteve pristojnega nacionalnega organa posredujejo organu vse informacije in dokumentacijo, do katerih imajo dostop in ki so pomembne za dokazovanje skladnosti izdelka. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki.

Distributerji sodelujejo s tem organom pri vseh korektivnih ukrepih, sprejetih za odpravo vsakega primera neskladnosti z delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 4, ki zajema zadevni izdelek.

Člen 25
Obveznosti trgovcev

1. Trgovci zagotovijo, da imajo njihove stranke dostop do vseh ustreznih informacij, zahtevanih v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, vključno v primeru prodaje na daljavo.

2. Trgovci zagotovijo, da je potni list izdelka strankam lahko dostopen, vključno v primeru prodaje na daljavo, kot je določeno v členu 8 in delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelek.

3. Trgovci:

   (a) strankam na viden način, vključno za spletno prodajo na daljavo, prikažejo znake, ki so jim bili zagotovljeni v skladu s členom 26(2) ali (3);

   (b) se v vizualnih oglasih ali tehničnem promocijskem gradivu za določen model v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelek, sklicujejo na informacije, vključene na znakih, ki so jim bili zagotovljeni v skladu s členom 26(2) ali (3);

   (c) ne dajejo ali prikazujejo drugih znakov, oznak, simbolov ali napisov, ki bi lahko zavajali ali zmedli stranke v zvezi z informacijami, vključenimi na znaku.

Člen 26
Obveznosti v zvezi z znaki

1. Kadar delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, zahteva, da imajo izdelki znak iz člena 14, gospodarski subjekt, ki daje izdelek na trg ali v uporabo, zagotovi, da je vsaka posamezna enota izdelka brezplačno opremljena s tiskanimi znaki v skladu z navedenim delegiranim aktom.

2. Kadar delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, zahteva, da imajo izdelki znak iz člena 14, gospodarski subjekt, ki daje izdelek na trg ali v uporabo, prodajalcu nemudoma in v vsakem primeru v petih delovnih dneh po zahtevi prodajalca brezplačno dostavi natisnjene znake ali digitalne kopije znakov.

3. Kadar delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, zahteva, da imajo izdelki znak iz člena 14, gospodarski subjekt, ki daje izdelek na trg ali v uporabo, zagotovi, da so njegovi znaki točni, in v okviru veljavnega postopka ugotavljanja skladnosti predloži tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno točnosti.

4. Kadar delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, zahteva, da imajo izdelki znak iz člena 14, gospodarski subjekt, ki daje izdelek na trg ali v uporabo:

(a) v vizualnih oglasih ali tehničnem promocijskem gradivu za določen model v skladu z ustreznim delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 4, navede sklic na informacije, vključene na znaku;

(b) ne da ali prikaže drugih znakov, oznak, simbolov ali napisov, ki bi lahko zavajali ali zmedli stranke v zvezi z informacijami, vključenimi na znaku.

Člen 27
Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč

Ponudniki storitev odpremnih skladišč zagotovijo, da za izdelke, s katerimi ravnajo in so zajeti v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, pogoji med skladiščenjem, pakiranjem, naslavljanjem ali odpremo ne vplivajo negativno na skladnost izdelkov z zahtevami iz navedenega delegiranega akta.

Člen 28
Primeri, ko se obveznosti proizvajalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer se za namene te uredbe obravnava kot proizvajalec in zanj veljajo obveznosti proizvajalca iz člena 21, kadar:

(1) da izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko;

(2) spremeni tak izdelek, ki je že na trgu, na način, ki vpliva na skladnost z zahtevami iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelek.

Člen 29
Obveznosti spletnih tržnic in spletnih iskalnikov

1. Sodelovanje iz člena 7(2) Uredbe (EU) 2019/1020 v zvezi s spletnimi tržnicami in za namene te uredbe vključuje zlasti:

   (a) sodelovanje pri zagotavljanju učinkovitih ukrepov za nadzor trga, med drugim tako, da se ne postavljajo ovire za take ukrepe;

   (b) obveščanje organov za nadzor trga o vseh sprejetih ukrepih;

   (c) vzpostavitev redne in strukturirane izmenjave informacij o ponudbah, ki so jih spletne tržnice umaknile na podlagi tega člena;

   (d) omogočitev, da spletna orodja, ki jih upravljajo organi za nadzor trga, dostopajo do svojih vmesnikov za prepoznavanje neskladnih izdelkov;

   (e) na zahtevo organov za nadzor trga, kadar so spletne tržnice ali spletni prodajalci vzpostavili tehnične ovire za pridobivanje podatkov iz svojih spletnih vmesnikov, kar tem organom omogoča nabiranje takih podatkov za namene skladnosti izdelkov na podlagi parametrov za identifikacijo, ki jih zagotovijo organi za nadzor trga, ki zaprosijo za informacije.

2. Za namene zahtev iz [člena 22(7)] Uredbe (EU) …/… [akt o digitalnih storitvah] spletne tržnice zasnujejo in organizirajo svoj spletni vmesnik na način, ki trgovcem omogoča izpolnjevanje njihovih obveznosti iz člena 25 in gospodarskim subjektom, da izpolnjujejo svoje obveznosti iz člena 30(1) te uredbe.

Informacije se lahko navedejo za vsak ponujeni izdelek in so prikazane ali drugače zlahka dostopne strankam na ponudbi za izdelek.

Kadar delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 4, zahtevajo, da spletno vizualno oglaševanje nekaterih izdelkov spremljajo spletne elektronske informacije, prikazane na prikazovalnem mehanizmu, spletne tržnice trgovcem omogočijo, da jih prikažejo. Ta obveznost se uporablja tudi za spletne iskalnike in druge spletne platforme, ki zagotavljajo spletno vizualno oglaševanje za zadevne izdelke.

3. Kar zadeva pooblastila, ki jih države članice podelijo v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2019/1020, države članice svojim organom za nadzor trga podelijo pooblastilo, da v zvezi z vsemi izdelki, zajetimi v ustreznem delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, spletni tržnici odredijo, da s svojega spletnega vmesnika odstrani zadevno nezakonito vsebino, ki se nanaša na neskladni izdelek, onemogoči dostop do nje ali končnim uporabnikom, ki dostopajo do nje, prikaže izrecno opozorilo. Taka naročila so v skladu s [členom 8(1)] Uredbe (EU) …/… [akt o digitalnih storitvah].

4. Spletne tržnice sprejmejo potrebne ukrepe za prejem in obdelavo naročil iz odstavka 2 v skladu s [členom 8] Uredbe (EU) …/… [akt o digitalnih storitvah].

5. Spletni tržnice vzpostavijo enotno kontaktno točko, ki omogoča neposredno komunikacijo z organi držav članic za nadzor trga v zvezi s skladnostjo s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4.

Ta kontaktna točka je lahko ista kontaktna točka kot tista iz [člena 20(1)] Uredbe (EU) …/… [uredba o splošni varnosti proizvodov] ali [člena 10(1)] Uredbe (EU) …/… [akt o digitalnih storitvah].

Člen 30
Obveznost informiranja za gospodarske subjekte

1. Kadar zadevni gospodarski subjekti omogočijo dostopnost izdelkov na trgu prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, so v zadevni ponudbi izdelkov jasno in vidno navedene vsaj naslednje informacije:

   (a) ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka proizvajalca ter poštni ali elektronski naslov, na katerem so dosegljivi;

   (b) če proizvajalec nima sedeža v Uniji, ime, naslov, telefonska številka in elektronski naslov gospodarskega subjekta s sedežem v Uniji v smislu člena 4 Uredbe (EU) 2019/1020;

   (c) informacije za identifikacijo izdelka, vključno z njegovo vrsto ter, kadar je na voljo, serijsko številko in katero koli drugo identifikacijsko oznako izdelka.

2. Gospodarski subjekti organom za nadzor trga na njihovo zahtevo zagotovijo:

   (a) ime vsakega gospodarskega subjekta, ki jim je dobavil izdelek, ki spada na področje uporabe delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4;

   (b) vsak gospodarski subjekt, ki so mu dobavili take izdelke, vključno s količinami in natančnimi modeli.

Gospodarski subjekti morajo biti sposobni predložiti te informacije še 10 let po tem, ko so jim bili dobavljeni zadevni izdelki, in še 10 let po tem, ko so take izdelke dobavili. Pri sprejemanju delegiranih aktov v skladu s členom 4 lahko Komisija določi obdobje, daljše ali krajše od 10 let, da se upošteva narava zadevnih izdelkov ali zahtev.

3. Komisija pri zahtevi, da proizvajalci, njihovi pooblaščeni zastopniki ali uvozniki dajo dele tehnične dokumentacije v zvezi z zadevnim izdelkom na voljo digitalno v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (a), upošteva naslednja merila:

(a) potrebo, da organi za nadzor trga lažje preverjajo skladnost z veljavnimi zahtevami;

(b) potrebo po preprečitvi nesorazmernega upravnega bremena za gospodarske subjekte.

Komisija določi način, kako se dajo na voljo ustrezni deli tehnične dokumentacije. Kadar je na voljo, se tehnična dokumentacija da na voljo prek potnega lista izdelka.

Člen 31
Obveznosti spremljanja in poročanja za gospodarske subjekte

1. Komisija pri zahtevi, da proizvajalci, njihovi pooblaščeni zastopniki ali uvozniki dajo na voljo Komisiji informacije o količinah izdelka, zajetega v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (b), upošteva naslednja merila:

(a) razpoložljivost dokazov o prodorih zadevnega izdelka na trg, da se olajša pregled delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, ki se uporabljajo za ta izdelek;

(b) potrebo po preprečitvi nesorazmernega upravnega bremena za gospodarske subjekte.

Komisija določi časovno obdobje, na katero se nanašajo informacije iz prvega pododstavka. Te informacije se razlikujejo glede na model izdelka.

Komisija zagotovi, da se dobljeni podatki obdelujejo varno in v skladu s pravom Unije.

Komisija v teh delegiranih aktih določi načine, na katere se dajo na voljo ustrezne informacije, in njihovo periodičnost.

2. Komisija pri zahtevi, da je izdelek sposoben meriti energijo, ki jo porabi, ali svojo učinkovitost v zvezi z drugimi ustreznimi parametri izdelka iz Priloge I med uporabo v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (c), upošteva naslednja merila:

(a) koristnost podatkov, pridobljenih med uporabo, za končne uporabnike za razumevanje in upravljanje rabe energije ali učinkovitosti izdelka;

(b) tehnično izvedljivost beleženja podatkov, pridobljenih med uporabo;

(c) potrebo po preprečitvi nesorazmernega upravnega bremena za gospodarske subjekte.

Izdelki, za katere velja zahteva, določena v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (c), beležijo podatke, pridobljene med uporabo, in jih dajo končnim uporabnikom na voljo.

3. Komisija pri zahtevi, da proizvajalci, njihovi pooblaščeni zastopniki ali uvozniki zbirajo, anonimizirajo ali Komisiji sporočajo podatke, pridobljene med uporabo, iz odstavka 2 v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (d), upošteva naslednja merila:

(a) koristnost podatkov, pridobljenih med uporabo, za Komisijo pri pregledu zahtev za okoljsko primerno zasnovo ali pomoči organom za nadzor trga s statističnimi informacijami za njihovo analizo na podlagi tveganja;

(b) potrebo po preprečitvi nesorazmernega upravnega bremena za gospodarske subjekte.

Take zahteve iz prvega pododstavka lahko zajemajo zlasti:

(a) zbiranje podatkov, pridobljenih med uporabo, če je do njih mogoče dostopati na daljavo prek interneta, razen če končni uporabnik izrecno noče dati teh podatkov na voljo;

(b) anonimiziranje podatkov, zbranih v skladu s točko (a), in poročanje o njih Komisiji vsaj enkrat letno. Gospodarski subjekt vključi identifikacijsko oznako modela iz zbirke podatkov o izdelkih iz člena 12(5) Uredbe (EU) št. 2017/1369 in, če je to pomembno za njihovo delovanje, geografske informacije o izdelkih.

Komisija določi podrobnosti in obliko za sporočanje podatkov, pridobljenih med uporabo, iz drugega pododstavka, točka (b).

4. Komisija redno ocenjuje podatke, pridobljene med uporabo, prejete v skladu z odstavkom 3, in po potrebi objavi zbirne nabore podatkov.

POGLAVJE VIII – SKLADNOST IZDELKOV

Člen 32
Preskusne, merilne in računske metode

1. Za namene skladnosti in preverjanja skladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo se preskusi, meritve in izračuni opravijo z uporabo zanesljivih, natančnih in ponovljivih metod, pri katerih se upošteva splošno priznan najnovejši tehnični razvoj. Te metode izpolnjujejo zahteve za preskušanje, merjenje in izračun iz ustreznih delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4.

2. Komisija lahko po potrebi za zagotovitev skladnosti z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, določenimi v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (e), zahteva uporabo spletnih orodij za izračun učinkovitosti izdelkov v zvezi z ustreznim parametrom izdelka iz Priloge I, ki odraža veljavne zahteve za izračun.

Komisija pri določanju takih zahtev za uporabo spletnih orodij upošteva naslednja merila:

(a) potrebo po zagotovitvi usklajene uporabe zahtev za izračun;

(b) potrebo po čim manjšem upravnem bremenu za gospodarske subjekte, ki izpolnjujejo ustrezne zahteve.

Spletna orodja so prosto dostopna gospodarskim subjektom, ki izpolnjujejo ustrezne zahteve.

Člen 33
Izogibanje

1. Izdelki, ki spadajo na področje uporabe delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, se ne dajo na trg ali v uporabo, če so zasnovani tako, da spremenijo svoje

vedenje ali lastnosti, ko se preskušajo, da bi dosegli ugodnejši rezultat za katerega koli parametre izdelka, kot jih urejajo delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelke.

Za namene tega odstavka izdelki, ki so zasnovani tako, da lahko odkrijejo, da so predmet preskušanja, in v odziv samodejno spremenijo svojo učinkovitost, ter izdelki, ki so vnaprej nastavljeni tako, da v času preskušanja spremenijo svojo učinkovitost, predstavljajo izdelke, ki so zasnovani tako, da med preskušanjem spremenijo svoje vedenje ali lastnosti.

2. Gospodarski subjekti, ki dajejo izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, na trg, ne predpišejo posebnih navodil za preskušanje, ki spreminjajo vedenje ali lastnosti izdelkov, da bi dosegli ugodnejši rezultat za katere koli parametre izdelka, kot jih urejajo delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelke.

   Za namene tega odstavka navodila, ki vodijo do ročne spremembe izdelka pred preskusom, zaradi katere se spremeni učinkovitost izdelka, predstavljajo posebna navodila za preskušanje, ki spreminjajo vedenje ali lastnosti izdelka.

3. Izdelki, ki spadajo na področje uporabe delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, se ne dajo na trg ali v uporabo, če so zasnovani tako, da se njihovo vedenje ali lastnosti spremenijo v kratkem obdobju po začetku uporabe izdelka, kar vodi do poslabšanja njihove učinkovitosti v zvezi s katerim koli od parametrov izdelka, kot jih urejajo delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelke, ali njihove funkcionalne učinkovitost z vidika uporabnika.

4. Posodobitve programske ali strojne programske opreme ne poslabšajo učinkovitosti izdelka v zvezi s katerim koli od parametrov izdelka, kot jih urejajo delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 4, ki zajemajo izdelke, ali funkcionalne učinkovitosti z vidika uporabnika, kadar se merijo s preskusno metodo, uporabljeno za ugotavljanje skladnosti, razen z izrecnim soglasjem končnega uporabnika pred posodobitvijo. Zaradi zavrnitve posodobitve ne sme priti do spremembe delovanja.

   Posodobitve programske ali strojne programske opreme ne poslabšajo učinkovitosti iz prvega pododstavka do te mere, da izdelek postane neskladen z zahtevami iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, ki se uporabljajo v času dajanja izdelka na trg ali v uporabo.

Člen 34
Domneva o skladnosti

1. Za preskusne, merilne ali računske metode iz člena 32, ki so v skladu s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladne z zahtevami iz navedenega člena ter zahtevami za preskuse, meritve in izračun iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, če te zahteve zajemajo te harmonizirane standarde ali njihove dele.

2. Za izdelke, ki so v skladu s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladni z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, določenimi v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, če te zahteve zajemajo te harmonizirane standarde ali njihove dele.

3. Za izdelke, zajete v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, ki jim je bil podeljen znak EU za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 66/2010, se domneva, da izpolnjujejo zahteve za okoljsko primerno zasnovo iz navedenega delegiranega akta, če so navedene zahteve zajete v merilih za podeljevanje znaka EU za okolje, določenih v skladu s členom 16(2) Uredbe (ES) št. 66/2010.

Člen 35
Skupne specifikacije

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi skupne specifikacije za zahteve za okoljsko primerno zasnovo, bistvene zahteve za potne liste izdelka iz člena 10 ali za preskusne, merilne ali računske metode iz člena 32, v naslednjih primerih:

   (a) od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo je zahtevala, da pripravijo harmoniziran standard v zvezi z zahtevo za okoljsko primerno zasnovo ali metodo, ki ni zajeta v harmoniziranem standardu ali njegovem delu, katerega sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, in v postopku standardizacije obstajajo neupravičene zamude ali pa zahteve ni sprejela nobena evropska organizacija za standardizacijo;

   (b) Komisija v skladu s postopkom iz člena 11(5) Uredbe (EU) št. 1025/2012 odloči, da bo z omejitvijo ohranila ali da bo umaknila sklice na harmonizirane standarde ali njihove dele, s katerimi so zajete zahteve za okoljsko primerno zasnovo ali metoda.

   Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

2. Za preskusne, merilne in računske metode iz člena 32, skladne s skupno specifikacijo ali njenimi deli, se domneva, da so skladne z zahtevami iz navedenega člena ter zahtevami za preskuse, meritve in izračun iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, če te zahteve zajemajo tako skupno specifikacijo ali njene dele.

3. Za izdelke, ki so v skladu s skupnimi specifikacijami ali njihovimi deli, se domneva, da so skladni z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, določenimi v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, ki zajema te izdelke, če te zahteve zajemajo te skupne specifikacije ali njihove dele.

Člen 36
Ugotavljanje skladnosti

1. Komisija pri določanju veljavnega postopka ugotavljanja skladnosti v skladu s členom 4, drugi pododstavek, upošteva naslednja merila:

   (a) primernost modula glede na vrsto izdelka in sorazmernost z javnim interesom, za katerega si prizadeva;

   (b) naravo parametrov izdelka iz Priloge I, na katerih temeljijo ustrezne zahteve za okoljsko primerno zasnovo, zlasti ali se učinkovitost v zvezi s temi parametri izdelka lahko preveri na samem izdelku;

   (c) v primerih, ko je sodelovanje tretje strani obvezno, potreba proizvajalca, da lahko izbira med zagotavljanjem kakovosti in moduli certifikacije izdelka, kot določa Priloga II k Sklepu št. 768/2008/ES.

2. Po potrebi so evidenca in korespondenca v zvezi z ugotavljanjem skladnosti v uradnem jeziku države članice, v kateri ima sedež priglašeni organ, vključen v postopek ugotavljanja skladnosti iz odstavka 1, ali v jeziku, ki je za navedeni organ sprejemljiv.

Člen 37
Izjava EU o skladnosti

1. V izjavi EU o skladnosti je navedeno, da je bilo dokazano izpolnjevanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo, določenih v veljavnih delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4.

2. Izjava EU o skladnosti ima vzorčno strukturo, določeno v Prilogi V, vsebuje elemente, opredeljene v veljavnem postopku ugotavljanja skladnosti, in sklic na veljavne delegirane akte, sprejete v skladu s členom 4. Izjava se redno posodablja. Prevede se v jezik ali jezike, ki ga/jih zahteva država članica, kjer je izdelek dan na trg ali je na njem dostopen.

3. Kadar za izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, velja več kot en akt Unije, ki zahteva izjavo EU o skladnosti, se pripravi enotna izjava EU o skladnosti za vse take akte Unije. V tej izjavi so navedeni zadevni akti Unije in sklici na njihove objave. Lahko gre za dokumentacijo, sestavljeno iz ustreznih posameznih izjav EU o skladnosti.

4. Proizvajalec s pripravo izjave EU o skladnosti prevzame odgovornost za skladnost izdelka.

Člen 38
Splošna načela za oznako CE

Za oznako CE veljajo splošna načela iz člena 30 Uredbe (ES) št. 765/2008.

Člen 39
Pravila in pogoji za namestitev oznake CE

1. Oznaka CE je vidno, čitljivo in neizbrisno nameščena na izdelek. Kadar to ni mogoče ali ni upravičeno zaradi značilnosti izdelka, se oznaka namesti na embalažo in spremne dokumente.

2. Oznaka CE se namesti, preden se da izdelek na trg.

3. Če pri ugotavljanju skladnosti izdelka sodeluje priglašeni organ, oznaki CE sledi identifikacijska številka zadevnega priglašenega organa.

   Identifikacijsko številko priglašenega organa namesti organ sam ali pa jo v skladu z njegovimi navodili namesti proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik.

4. Oznaki CE in po potrebi identifikacijski številki priglašenega organa lahko sledi piktogram ali druga oznaka, ki označuje posebno tveganje ali uporabo.

5. Države članice nadalje razvijajo obstoječe mehanizme, da zagotovijo pravilno uporabo sistema za označevanje z oznako CE, in sprejmejo ustrezne ukrepe v primeru nepravilne uporabe te oznake.

Člen 40
Alternativne izjave in oznake o skladnosti

Komisija pri določanju alternativnih pravil o izjavi o skladnosti ali oznakah, ki navajajo skladnost z veljavnimi zahtevami iz prava Unije v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (f), upošteva naslednja merila:

(a) potrebo po čim manjšem upravnem bremenu za gospodarske subjekte;

(b) potrebo po zagotovitvi skladnosti z drugimi izjavami in oznakami o skladnosti, ki se uporabljajo za določen izdelek;

(c) potrebo po preprečevanju zmede glede pomena izjav in oznak o skladnosti v skladu z drugim pravom Unije.

POGLAVJE IX – PRIGLASITEV ORGANOV ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

Člen 41
Priglasitev

Države članice Komisiji in drugim državam članicam priglasijo organe, ki so pooblaščeni, da kot tretje strani opravljajo naloge ugotavljanja skladnosti, določene v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4.

Člen 42
Priglasitveni organi

1. Države članice določijo priglasitveni organ, ki je pristojen za uvedbo in izvajanje potrebnih postopkov za ocenjevanje in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti ter spremljanje priglašenih organov, vključno z izpolnjevanjem določb člena 47.

2. Države članice lahko odločijo, da ocenjevanje in spremljanje iz odstavka 1 izvaja nacionalni akreditacijski organ v smislu Uredbe (ES) št. 765/2008 in v skladu z njo.

3. Kadar priglasitveni organ za ocenjevanje, priglasitev ali spremljanje iz odstavka 1 pooblasti organ, ki ni vladni organ, ali mu zaupa opravljanje teh nalog, je navedeni organ pravna oseba in smiselno izpolnjuje zahteve iz člena 43. Poleg tega ima tak organ urejeno zavarovanje odgovornosti, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti.

4. Priglasitveni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvaja organ iz odstavka 3.

Člen 43
Zahteve v zvezi s priglasitvenimi organi

1. Priglasitveni organ se ustanovi tako, da ne pride do navzkrižja interesov z organi za ugotavljanje skladnosti ali priglašenimi organi.

2. Priglasitveni organ je organiziran ter deluje tako, da zagotavlja objektivnost in nepristranskost svojih dejavnosti.

3. Priglasitveni organ je organiziran tako, da vsako odločitev v zvezi s priglasitvijo organa za ugotavljanje skladnosti sprejmejo usposobljene osebe, ki niso tiste, ki so izvedle ocenjevanje.

4. Priglasitveni organ ne ponuja ali izvaja nobenih dejavnosti, ki jih izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti, ali storitev svetovanja na komercialni ali konkurenčni podlagi.

5. Priglasitveni organ varuje zaupnost pridobljenih informacij. Vendar pa si informacije o priglašenih organih na zahtevo izmenjuje s Komisijo, priglasitvenimi organi drugih držav članic in drugimi ustreznimi nacionalnimi organi.

6. Priglasitveni organ kot podlago za priglasitev upošteva samo zadevni organ za ugotavljanje skladnosti, ki zaprosi za priglasitev, in ne upošteva zmogljivosti ali osebja matičnih ali sestrskih družb. Priglasitveni organ oceni navedeni organ za ugotavljanje skladnosti glede na vse ustrezne zahteve in naloge ugotavljanja skladnosti.

7. Priglasitveni organ ima na voljo zadostno število usposobljenega osebja in zadostno financiranje za pravilno izvajanje svojih nalog.

   Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi minimalno število ekvivalentov polnega delovnega časa, ki se štejejo za zadostne za ustrezno spremljanje priglašenih organov, kadar je to primerno v zvezi s posebnimi nalogami ugotavljanja skladnosti. Kadar spremljanje izvaja nacionalni akreditacijski organ ali organ iz člena 42(3), se za ta organ uporablja to minimalno število.

   Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

Člen 44
Obveznosti obveščanja za priglasitvene organe

Države članice obvestijo Komisijo o svojih postopkih za ocenjevanje in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti in spremljanje priglašenih organov ter o vsaki spremembi v zvezi s tem.

Komisija poskrbi, da so navedene informacije javno dostopne.

Člen 45
Zahteve v zvezi s priglašenimi organi

1. Za namene priglasitve organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 11.

2. Organ za ugotavljanje skladnosti se ustanovi v skladu z nacionalnim pravom države članice in je pravna oseba.

3. Organ za ugotavljanje skladnosti je organ tretje strani, neodvisen od organizacije ali izdelka, ki ga ocenjuje. Nima poslovnih vezi z organizacijami, ki imajo interes za izdelke, ki jih ocenjuje, zlasti s proizvajalci, njihovimi trgovskimi partnerji in vlagatelji delničarji. To organu za ugotavljanje skladnosti ne preprečuje, da opravlja dejavnosti ugotavljanja skladnosti za konkurenčne proizvajalce.

4. Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, niso niti projektanti, proizvajalci, dobavitelji, uvozniki, distributerji, monterji, kupci, lastniki, uporabniki ali vzdrževalci izdelkov, katerih skladnost ugotavljajo, niti zastopniki katere od teh strani. To ne onemogoča uporabe ocenjenih izdelkov, nujnih za delovanje organa za ugotavljanje skladnosti, ali uporabe takih izdelkov za osebne namene.

   Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, niso neposredno vključeni pri zasnovi, proizvodnji ali konstrukciji, trženju, namestitvi, uporabi ali vzdrževanju navedenih izdelkov niti ne zastopajo strani, ki sodelujejo pri navedenih dejavnostih. Ne

sodelujejo pri nobeni dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njihovo neodvisno presojo ali integriteto v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so priglašeni. To velja zlasti za svetovalne storitve.

Organi za ugotavljanje skladnosti zagotovijo, da dejavnosti njihovih matičnih ali sestrskih družb, odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost ali nepristranskost njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti.

Na podizvajalca ali odvisno družbo se ne sme prenesti določanje notranjih postopkov, splošnih politik, kodeksov ravnanja ali drugih notranjih pravil ali nadzor nad njimi, dodeljevanje posameznih nalog osebju in sprejemanje odločitev glede zagotavljanja skladnosti.

5. Organi za ugotavljanje skladnosti in njihovo osebje morajo izvajati dejavnosti za ugotavljanje skladnosti z najvišjo stopnjo profesionalne integritete ter potrebnimi tehničnimi kompetencami na zadevnem področju. Delovati morajo tudi brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti, predvsem v zvezi z osebami ali skupinami oseb, za katere so rezultati navedenih dejavnosti pomembni.

6. Organ za ugotavljanje skladnosti je sposoben izvajati vse naloge ugotavljanja skladnosti, ki so mu dodeljene v skladu z ustreznim delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 4, ter za katere je bil priglašen, ne glede na to, ali navedene naloge izvaja sam organ za ugotavljanje skladnosti ali pa se te izvajajo v njegovem imenu in na njegovo odgovornost.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima vedno in za vsak postopek ugotavljanja skladnosti ter za vsako vrsto ali kategorijo izdelkov, v zvezi s katerimi je bil priglašen, na voljo:

(a) osebje s tehničnim znanjem ter zadostnimi in ustreznimi izkušnjami za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti. Osebje, odgovorno za sprejemanje odločitev glede ugotavljanja skladnosti, je zaposleno pri organu za ugotavljanje skladnosti v skladu z nacionalnim pravom priglasitvene države članice in nima nobenega drugega morebitnega navzkrižja interesov ter je pristojno za preverjanje ugotavljanj skladnosti, ki jih opravijo drugo osebje, zunanji strokovnjaki ali podizvajalci. Število takega osebja zadostuje za zagotovitev neprekinjenega poslovanja in doslednega pristopa k ugotavljanju skladnosti;

(b) opise postopkov, v skladu s katerimi se izvaja ugotavljanje skladnosti, da se zagotovita preglednost in zmožnost ponovitve navedenih postopkov. To vključuje matriko kvalifikacij, ki ustrezno osebje, njihov status in naloge v organu za ugotavljanje skladnosti poveže z nalogami ugotavljanja skladnosti, v zvezi s katerimi namerava organ biti priglašen;

(c) ustrezne politike in postopke za razlikovanje med nalogami, ki jih izvaja kot priglašeni organ, in drugimi dejavnostmi;

(d) postopke za izvajanje dejavnosti, pri katerih je ustrezno upoštevana velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, njegova struktura, stopnja zahtevnosti zadevne tehnologije izdelka ter množična ali serijska narava proizvodnega postopka.

Na razpolago ima sredstva, potrebna za ustrezno izvajanje tehničnih in upravnih nalog, povezanih z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, in dostop do vse potrebne opreme ali prostorov.

7. Osebje, odgovorno za izvajanje dejavnosti ugotavljanja skladnosti:

   (a) je dobro tehnično in strokovno usposobljeno, kar zajema vse dejavnosti ugotavljanja skladnosti, za katere je organ za ugotavljanje skladnosti priglašen;

   (b) zadovoljivo pozna zahteve ugotavljanj skladnosti, ki jih izvaja, in je ustrezno pooblaščeno za izvajanje teh ugotavljanj skladnosti, kar vključuje tudi ustrezno poznavanje in razumevanje ustrezne zakonodaje, zahtev za preskuse, meritve in izračun, veljavnih harmoniziranih standardov ali skupnih specifikacij in ustreznih določb te uredbe ter delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4;

   (c) je usposobljeno za pripravo certifikatov, evidence in poročil, ki izkazujejo, da so bila ugotavljanja skladnosti izvedena.

8. Zagotovi se nepristranskost organa za ugotavljanje skladnosti ter njegovega najvišjega vodstva in osebja za ugotavljanje skladnosti.

   Prejemki najvišjega vodstva in osebja za ugotavljanje skladnosti v organu za ugotavljanje skladnosti niso odvisni od števila ali rezultatov opravljenih ocenjevanj.

9. Organi za ugotavljanje skladnosti sklenejo zavarovanje odgovornosti, razen če odgovornost prevzame država v skladu z nacionalnim pravom ali če je država članica sama neposredno odgovorna za ugotavljanje skladnosti.

10. Osebje organa za ugotavljanje skladnosti varuje poklicno skrivnost v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog ugotavljanja skladnosti v skladu z ustreznimi delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4, razen v odnosu do priglasitvenih organov in drugih nacionalnih organov države članice, v kateri izvaja svoje dejavnosti. Lastninske pravice so zaščitene.

11. Organi za ugotavljanje skladnosti sodelujejo pri ustreznih dejavnostih standardizacije ali zagotovijo, da je njihovo osebje za ugotavljanje skladnosti obveščeno o teh dejavnostih, ter kot splošne smernice uporabljajo upravne odločitve in dokumente, ki so rezultat dela navedene skupine.

Člen 46
Domneva o skladnosti organov za ugotavljanje skladnosti

Kadar organ za ugotavljanje skladnosti izkaže svojo skladnost z merili, določenimi v ustreznih harmoniziranih standardih ali njihovih delih, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, se šteje, da izpolnjuje zahteve iz člena 45, če ustrezni harmonizirani standardi zajemajo navedene zahteve.

Člen 47
Odvisne družbe in podizvajalci priglašenih organov

1. Kadar priglašeni organ za določene naloge, povezane z ugotavljanjem skladnosti, sklene pogodbo s podizvajalcem ali jih prenese na odvisno družbo, zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz člena 45, ter o tem ustrezno obvesti priglasitveni organ.

2. Priglašeni organi so v celoti odgovorni za naloge, ki jih izvajajo podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na to, kje imajo ti podizvajalci ali te odvisne družbe sedež. Ustrezni priglašeni organi vzpostavijo postopke za tekoče spremljanje usposobljenosti, dejavnosti in učinkovitost podizvajalcev ali odvisnih družb, pri čemer upoštevajo matriko kvalifikacij iz člena 45(6).

3. Dejavnosti se lahko prenesejo na podizvajalca ali odvisno družbo samo, če stranka s tem soglaša.

4. Priglašeni organi hranijo ter omogočajo priglasitvenemu organu dostop do zadevnih dokumentov v zvezi z ocenjevanjem in spremljanjem usposobljenosti podizvajalca ali odvisne družbe ter nalogami, ki jih izvaja v skladu z ustreznimi delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4.

Člen 48
Zahtevek za priglasitev

1. Organ za ugotavljanje skladnosti predloži zahtevek za priglasitev priglasitvenemu organu države članice, v kateri ima sedež.

2. Navedenemu zahtevku se priložijo opis dejavnosti ocenjevanja skladnosti ter opis modula ali modulov za ocenjevanje skladnosti in izdelka ali izdelkov, za katere naj bi bil navedeni organ po lastnih trditvah pristojen, opis matrike kvalifikacij iz člena 45(6) ter certifikat o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ in ki potrjuje, da organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz člena 45. Certifikat o akreditaciji se nanaša samo na točno določen pravni organ, ki vloži zahtevek za priglasitev, ter poleg na ustreznih harmoniziranih standardih temelji na specifičnih zahtevah in nalogah ugotavljanja skladnosti, določenih v ustreznem delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4.

3. Kadar zadevni organ za ugotavljanje skladnosti ne more predložiti certifikata o akreditaciji, priglasitvenemu organu predloži vsa dokumentarna dokazila, potrebna za preverjanje, priznavanje in redno spremljanje njegove skladnosti z zahtevami iz člena 45.

Člen 49
Postopek priglasitve

1. Priglasitveni organi obveščajo samo tiste organe za ugotavljanje skladnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 45.

2. Komisijo in druge države članice obveščajo prek elektronskega orodja za priglasitev, ki ga je razvila in ga upravlja Komisija.

3. Priglasitev vključuje vse podrobnosti o dejavnostih ugotavljanja skladnosti, modulu ali modulih za ugotavljanje skladnosti in zadevnem izdelku ali izdelkih ter ustrezno potrdilo o usposobljenosti.

4. Kadar priglasitev ne temelji na certifikatu o akreditaciji iz člena 48(2), priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam predloži dokumentarna dokazila, ki potrjujejo usposobljenost organa za ugotavljanje skladnosti in vzpostavljene ureditve, s čimer se zagotovi, da bo organ pod rednim nadzorom in bo stalno izpolnjeval zahteve iz člena 45.

5. Zadevni organ lahko izvaja dejavnosti priglašenega organa, če Komisija ali druge države članice ne vložijo ugovora v dveh tednih od priglasitve, pri kateri se uporablja certifikat o akreditaciji, ali v dveh mesecih od priglasitve, pri kateri se akreditacija ne uporablja.

Samo tak organ se šteje za priglašeni organ za namene te uredbe.

6. Priglasitev začne veljati dan po tem, ko Komisija organ vključi na seznam priglašenih organov iz člena 50(2). Zadevni organ lahko izvaja dejavnosti priglašenega organa šele po tem, ko priglasitev postane veljavna.

   Komisija priglasitve ne objavi, če je seznanjena ali izve, da zadevni priglašeni organ ne izpolnjuje zahtev iz člena 45.

7. Komisija in druge države članice so uradno obveščene o vseh nadaljnjih pomembnih spremembah priglasitve.

Člen 50
Identifikacijske številke in seznami priglašenih organov

1. Komisija priglašenemu organu dodeli identifikacijsko številko.

   Dodeli mu samo eno tako številko, tudi kadar je organ priglašen na podlagi več aktov Unije.

2. Komisija javno objavi seznam organov, priglašenih na podlagi te uredbe, vključno z identifikacijskimi številkami, ki so jim bile dodeljene, in dejavnostmi, za katere so bili priglašeni.

   Komisija zagotovi redno posodabljanje navedenega seznama.

Člen 51
Spremembe priglasitev

1. Kadar priglasitveni organ ugotovi ali je obveščen, da priglašeni organ ne izpolnjuje več zahtev iz člena 45 ali ne izpolnjuje svojih obveznosti, omeji, začasno prekliče ali odvzame priglasitev, kot je primerno glede na resnost neizpolnjevanja navedenih zahtev ali nespoštovanja navedenih obveznosti. O tem takoj ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. V primeru omejitve, začasnega preklica ali odvzema priglasitve ali če je priglašeni organ prenehal opravljati dejavnost, država članica priglasiteljica sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dokumente navedenega organa obravnava drug priglašeni organ ali da so na voljo pristojnim priglasitvenim organom in organom za nadzor trga na njihovo zahtevo.

Člen 52
Izpodbijanje usposobljenosti priglašenih organov

1. Komisija razišče vse primere, v katerih dvomi oziroma je bila opozorjena na dvom v usposobljenost priglašenega organa ali v to, da še naprej izpolnjuje zahteve in obveznosti, ki veljajo zanj.

2. Država članica priglasiteljica Komisiji na zahtevo predloži vse informacije v zvezi s podlago za priglasitev ali z vzdrževanjem usposobljenosti zadevnega organa.

3. Komisija zagotovi, da se vse občutljive informacije, pridobljene med preiskavami, obravnavajo zaupno.

4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za priglasitev, sprejme izvedbeni akt, s katerim od države članice priglasiteljice zahteva, naj sprejme potrebne korektivne ukrepe, vključno z

odvzemom priglasitve, če je to potrebno. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 67(2).

Komisija posodobi seznam priglašenih organov iz člena 50(2) v dveh tednih po sprejetju izvedbenega akta.

Člen 53
Operativne obveznosti priglašenih organov

1. Priglašeni organi izvajajo ugotavljanje skladnosti v skladu s postopki za ugotavljanje skladnosti, določenimi v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4.

2. Ugotavljanja skladnosti se izvajajo sorazmerno, tako da se prepreči nepotrebna obremenitev gospodarskih subjektov. Organi za ugotavljanje skladnosti pri izvajanju svojih dejavnosti upoštevajo velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, in njegovo strukturo, stopnjo zahtevnosti zadevne tehnologije izdelka ter množično ali serijsko naravo proizvodnega postopka.

   Pri tem spoštujejo stopnjo natančnosti in raven varstva, ki se zahtevata za skladnost izdelka z ustreznimi zahtevami.

3. Kadar priglašeni organ ugotovi, da proizvajalec ne izpolnjuje ustreznih zahtev ali ustreznih harmoniziranih standardov, skupnih specifikacij ali drugih tehničnih specifikacij, od tega proizvajalca zahteva, naj sprejme ustrezne korektivne ukrepe glede na drugo in končno ugotavljanje skladnosti, razen če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, v tem primeru pa ne izda certifikata ali odločbe o odobritvi.

4. Kadar priglašeni organ med spremljanjem skladnosti po izdaji certifikata ali odločbe o odobritvi ugotovi, da izdelek ali proizvajalec ni skladen ali ni več skladen, od proizvajalca zahteva, naj sprejme ustrezne korektivne ukrepe, in po potrebi začasno prekliče ali odvzame certifikat ali odločitev o odobritvi.

5. Kadar korektivni ukrepi niso sprejeti ali nimajo zahtevanega učinka, priglašeni organ po potrebi omeji, začasno prekliče ali odvzame vse certifikate oziroma odločbe o odobritvi.

6. Pri sprejemanju odločitev o ugotavljanju skladnosti, tudi pri odločanju o potrebi po začasnem preklicu ali odvzemu certifikata ali odločb o odobritvi zaradi morebitne neskladnosti, priglašeni organi uporabljajo jasna in vnaprej določena merila.

7. Priglašeni organi zagotovijo rotacijo med osebjem, ki izvaja različne naloge ugotavljanja skladnosti.

Člen 54
Obveznosti obveščanja za priglašene organe

1. Priglašeni organi obveščajo priglasitveni organ:

   (a) o vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali odvzemu certifikata;

   (b) o vseh okoliščinah, ki vplivajo na področje uporabe priglasitve in pogoje za priglasitev;

   (c) o vsaki zahtevi po informacijah v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, ki so jo prejeli od organov za nadzor trga;

(d) o dejavnostih ugotavljanja skladnosti, izvedenih v okviru njihove priglasitve, in o kakršnih koli drugih izvedenih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci, če je to zahtevano.

2. Priglašeni organi drugim organom, priglašenim v skladu s to uredbo, ki izvajajo podobne dejavnosti ugotavljanja skladnosti, ki zajemajo iste izdelke, zagotovijo ustrezne informacije o vprašanjih v zvezi z negativnimi rezultati ugotavljanja skladnosti, na zahtevo pa tudi s pozitivnimi rezultati ugotavljanja skladnosti.

3. Če Komisija ali organ za nadzor trga države članice predloži zahtevek priglašenemu organu s sedežem na ozemlju druge države članice v zvezi z ugotavljanjem skladnosti, ki ga je opravil ta priglašeni organ, pošlje izvod tega zahtevka priglasitvenemu organu te druge države članice. Zadevni priglašeni organ odgovori na zahtevo nemudoma in najpozneje v 15 dneh. Priglasitveni organ zagotovi, da priglašeni organ reši take zahtevke, razen če obstaja legitimen razlog, da tega ne stori.

4. Kadar imajo priglašeni organi dokaze ali jih prejmejo:

(a) da drugi priglašeni organ ne izpolnjuje zahtev iz člena 45 ali svojih obveznosti; ali

(b) da izdelek, dan na trg, ne izpolnjuje zahtev za okoljsko primerno zasnovo, določenih v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, ki zajemajo ta izdelek; ali

(c) da izdelek, ki je dan na trg, zaradi svojega fizičnega stanja lahko povzroči resno tveganje;

na take dokaze ustrezno opozorijo in jih posredujejo ustreznemu organu za nadzor trga ali priglasitvenemu organu.

Člen 55
Izmenjava izkušenj

Komisija organizira izmenjavo izkušenj med organi držav članic, ki so pristojni za politiko priglasitev.

Člen 56
Usklajevanje priglašenih organov

1. Komisija zagotovi, da se vzpostavita ustrezno usklajevanje in sodelovanje med organi, priglašenimi v skladu s to uredbo, ter njuno pravilno izvajanje v obliki skupine ali skupin priglašenih organov, po potrebi vključno s skupinami organov, priglašenimi v skladu z istim delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 4, ali v zvezi s podobnimi nalogami ugotavljanja skladnosti.

Priglašeni organi sodelujejo pri delu katere koli ustrezne skupine, neposredno ali prek pooblaščenih predstavnikov.

2. Priglašeni organi kot splošne smernice uporabljajo vse ustrezne dokumente, pripravljene na podlagi dela skupin iz odstavka 1.

3. Cilj usklajevanja in sodelovanja v skupinah iz odstavka 1 je zagotoviti usklajeno uporabo te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4. Pri tem skupine kot splošne smernice upoštevajo vse ustrezne dokumente, ki jih pripravi

skupina za upravno koordinacijo, ustanovljena v skladu s členom 30(2) Uredbe (EU) 2019/1020.

POGLAVJE X – SPODBUDE

Člen 57
Spodbude držav članic

1. Spodbude držav članic v zvezi z izdelki, zajetimi v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, ki določa razrede učinkovitosti v skladu s členom 7(4), v zvezi s parametrom izdelka iz Priloge I, se nanašajo na najvišja dva razreda učinkovitosti, uporabljena na ravni Unije, ali po potrebi na izdelke z znakom EU za okolje, razen če je v navedenem delegiranem aktu določeno drugače.

2. Kadar delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, določa razrede učinkovitosti v skladu s členom 7(4) v zvezi z več kot enim parametrom izdelka iz Priloge I ali kadar so razredi učinkovitosti določeni tako v skladu z Uredbo (EU) 2017/1369 kot v skladu s to uredbo, lahko Komisija v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (g), podrobneje določi, katere parametre izdelka zadevajo spodbude držav članic.

   Pri tem Komisija upošteva naslednja merila:

   (a) število izdelkov v vsakem razredu učinkovitosti;

   (b) relativno cenovno dostopnost izdelkov v vsakem razredu učinkovitosti;

   (c) potrebo po zagotovitvi zadostnega povpraševanja po okoljsko bolj trajnostnih izdelkih.

3. Kadar delegirani akt, sprejet v skladu s členom 4, ne določa razredov učinkovitosti, lahko Komisija v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (g), določi zahteve v zvezi s parametri izdelka, ki jih morajo izpolniti izdelki, na katere se nanašajo spodbude držav članic.

   Pri tem Komisija upošteva naslednja merila:

   (a) relativno cenovno dostopnost izdelkov, ki izpolnjujejo navedene zahteve;

   (b) potrebo po zagotovitvi zadostnega povpraševanja po okoljsko bolj trajnostnih izdelkih.

Člen 58
Zelena javna naročila

1. Zahteve v skladu s členom 4, tretji pododstavek, točka (h), za javna naročila, ki jih oddajo javni naročniki, kot so opredeljeni v členu 2(1) Direktive 2014/24/EU ali členu 3(1) Direktive 2014/25/EU, ali naročniki, kot so opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2014/25/EU, so lahko v obliki obveznih tehničnih specifikacij, pogojev za sodelovanje, meril za oddajo javnega naročila, klavzul o izvedbi javnega naročila ali ciljev, kot je ustrezno.

2. Komisija pri določanju zahtev iz člena 4, tretji pododstavek, točka (h) za javna naročila upošteva naslednja merila:

   (a) vrednost in obseg javnih naročil, oddanih za zadevno skupino izdelkov ali za storitve ali dela, ki uporabljajo zadevno skupino izdelkov;

(b) potrebo po zagotovitvi zadostnega povpraševanja po okoljsko bolj trajnostnih izdelkih;

(c) ekonomsko izvedljivost za javne naročnike ali naročnike, da kupujejo okoljsko bolj trajnostne izdelke, ne da bi to povzročilo nesorazmerne stroške.

POGLAVJE XI – NADZOR TRGA

Člen 59
Akcijski načrti za nadzor trga

1. Brez poseganja v člen 13 Uredbe (EU) 2019/1020 vsaka država članica vsaj vsaki dve leti pripravi akcijski načrt, v katerem so opisane načrtovane dejavnosti nadzora trga, da se zagotovi, da se v zvezi s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4, opravijo ustrezni pregledi v ustreznem obsegu. Vsaka država članica pripravi prvi tak akcijski načrt do [16. julija 2024].

   Akcijski načrt iz odstavka 1 vključuje vsaj:

   (a) izdelke ali zahteve, opredeljene kot prednostne naloge za nadzor trga, ob upoštevanju skupnih prednostnih nalog, ki jih je določila skupina za upravno koordinacijo v skladu s členom 62(1), točka (a), in v skladu z izvedbenimi akti iz odstavka 5;

   (b) dejavnosti nadzora trga, načrtovane za zmanjšanje neskladnosti za tiste izdelke ali zahteve, ki so opredeljene kot prednostne, vključno z naravo in najmanjšim številom pregledov, ki jih je treba opraviti v obdobju, ki ga zajema akcijski načrt.

2. Prednostne naloge za nadzor trga iz odstavka 1, točka (a), se opredelijo na podlagi objektivnih meril, ki vključujejo:

   (a) ravni neskladnosti, ugotovljene na trgu;

   (b) vplive neskladnosti na okolje;

   (c) število zadevnih izdelkov, ki so na voljo na nacionalnih trgih, in

   (d) število zadevnih gospodarskih subjektov, dejavnih na teh trgih.

3. Vrsta in število pregledov, načrtovanih v skladu z odstavkom 1, točka (b), sta sorazmerna z objektivnimi merili, ki se uporabljajo za opredelitev prednostnih nalog v skladu z odstavkom 2.

4. Države članice sporočijo svoje akcijske načrte Komisiji in drugim državam članicam prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, v katerih navede izdelke ali zahteve, ki bi jih morale države članice kot minimum upoštevati za prednostne naloge za nadzor trga v skladu z odstavkom 1, točka (a).

   Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 67(2).

Člen 60
Najmanjše število pregledov

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 66 za dopolnitev te uredbe z določitvijo najmanjšega števila pregledov, ki jih morajo izvesti organi za nadzor trga vsake države članice pri določenih izdelkih, zajetih v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4, ali v zvezi z določenimi zahtevami, navedenimi v takih delegiranih aktih. Delegirani akt lahko, kadar je ustrezno, določa naravo zahtevanih pregledov in metod, ki jih je treba uporabiti.

   Najmanjše število pregledov se določi na podlagi naslednjih meril:

   (a) merila iz člena 59(2);

   (b) dejavnosti, načrtovane v akcijskih načrtih držav članic;

   (c) skupne prednostne naloge, ki jih je določila skupina za upravno koordinacijo v skladu s členom 62(1), točka (a);

   (d) po potrebi prednostne naloge, vključene v izvedbene akte iz člena 59(5).

2. Organi za nadzor trga imajo pravico, da v primeru neskladnosti z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4, od odgovornega gospodarskega subjekta zahtevajo povračilo stroškov za pregled dokumentacije in fizične preskuse izdelkov.

Člen 61
Poročanje in primerjalna analiza

1. Organi za nadzor trga v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 vnesejo informacije o naravi in resnosti kazni, naloženih v zvezi z neskladnostjo s to uredbo.

2. Komisija vsaki dve leti do 30. junija pripravi poročilo na podlagi informacij, ki jih v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 vnesejo organi za nadzor trga. Prvo od teh poročil objavi [*Urad za publikacije: Dodajte datum: dve leti po začetku uporabe te uredbe*].

   Poročilo vključuje:

   (a) informacije o naravi in številu pregledov, ki so jih organi za nadzor trga opravili v preteklih dveh koledarskih letih v skladu s členom 34(4) in (5) Uredbe (EU) 2019/1020;

   (b) informacije o ugotovljenih ravneh neskladnosti ter o naravi in resnosti kazni, naloženih za pretekli dve koledarski leti v zvezi z izdelki, zajetimi v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 4 te uredbe;

   (c) primerjavo teh informacij z dejavnostmi, načrtovanimi v akcijskih načrtih, pripravljenih v skladu s členom 59(1);

   (d) okvirna referenčna merila za organe za nadzor trga v zvezi s pogostostjo pregledov ter naravo in resnostjo naloženih kazni.

3. Komisija objavi poročilo iz odstavka 2 tega člena v informacijskem in komunikacijskem sistemu iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 ter objavi povzetek poročila.

Člen 62

Usklajevanje in podpora za nadzor trga

1. Za namene te uredbe se skupina za upravno koordinacijo (v nadaljnjem besedilu: skupina ADCO), ustanovljena v skladu s členom 30(2) Uredbe (EU) 2019/1020, sestaja redno in po potrebi na utemeljeno zahtevo Komisije ali dveh ali več sodelujočih organov za nadzor trga.

   Pri izvajanju svojih nalog iz člena 32 Uredbe (EU) 2019/1020 skupina ADCO podpira izvajanje akcijskih načrtov, pripravljenih v skladu s členom 59(1), in opredeli:

   (a) skupne prednostne naloge za nadzor trga iz člena 59(1), točka (a), ki temeljijo na objektivnih merilih iz člena 59(2);

   (b) prednostne naloge za podporo Unije v skladu z odstavkom 2;

   (c) zahteve iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, ki se različno uporabljajo ali razlagajo, ki bi se morale prednostno obravnavati pri organizaciji skupnih usposabljanj ali sprejetju smernic v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Na podlagi prednostnih nalog, ki jih določi skupina ADCO, Komisija:

   (a) organizira skupne projekte za nadzor trga in preskušanje na področjih skupnega interesa;

   (b) organizira skupne naložbe v zmogljivosti za nadzor trga, vključno z opremo in orodji informacijske tehnologije;

   (c) organizira skupna usposabljanja za osebje organov za nadzor trga, priglasitvenih organov in priglašenih organov, vključno o pravilni razlagi in uporabi zahtev iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, ter metodah in tehnikah, pomembnih za uporabo ali preverjanje skladnosti s temi zahtevami;

   (d) izdela smernice za uporabo in izvrševanje zahtev iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, vključno s skupnimi praksami in metodologijami za učinkovit nadzor trga.

   Unija po potrebi financira ukrepe iz točk (a), (b) in (c).

3. Komisija zagotovi tehnično in logistično podporo za zagotovitev, da skupina ADCO izpolnjuje svoje naloge iz člena 32 Uredbe (EU) 2019/1020 in tega člena.

POGLAVJE XII – ZAŠČITNI POSTOPKI

Člen 63

Postopek za obravnavo izdelkov, ki predstavljajo tveganje, na nacionalni ravni

1. Kadar organi države članice za nadzor trga upravičeno domnevajo, da izdelek, zajet v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 4, predstavlja tveganje, izvedejo oceno, ki zajema vse zahteve, ki se nanašajo na tveganje in so določene v tej uredbi ali ustreznem delegiranem aktu. Zadevni gospodarski subjekti sodelujejo z organi za nadzor trga, kot je potrebno.

   Kadar organi za nadzor trga med navedenim ocenjevanjem ugotovijo, da izdelek ni skladen z zahtevami iz veljavnih delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 4, od

zadevnega gospodarskega subjekta nemudoma zahtevajo, naj v razumnem roku, ki ga določijo organi za nadzor trga, sprejme ustrezne in sorazmerne korektivne ukrepe, ki ustrezajo naravi in, kadar je ustrezno, stopnji neskladnosti, da se neskladnost odpravi. Korektivni ukrepi, ki jih mora sprejeti gospodarski subjekt, lahko vključujejo ukrepe iz člena 16(3) Uredbe (EU) 2019/1020.

Organi za nadzor trga o tem ustrezno obvestijo zadevni priglašeni organ.

2. Kadar organi za nadzor trga menijo, da neskladnost ni omejena na njihovo nacionalno ozemlje, Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, ki jih zahtevajo od gospodarskega subjekta.

3. Gospodarski subjekt zagotovi sprejetje vseh ustreznih korektivnih ukrepov glede vseh zadevnih izdelkov, katerih dostopnost je omogočil na trgu po vsej Uniji.

4. Kadar zadevni gospodarski subjekt v roku iz odstavka 1, drugi pododstavek, ne sprejme korektivnih ukrepov ali neskladnost ne preneha, organi za nadzor trga sprejmejo vse ustrezne začasne ukrepe za prepoved ali omejitev dostopnosti zadevnega izdelka na nacionalnem trgu, umik izdelka s tega trga ali njegov odpoklic.

Komisijo in druge države članice nemudoma obvestijo o takih ukrepih.

5. Informacije Komisiji in drugim državam članicam iz odstavka 4 se sporočijo prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 ter vsebujejo vse razpoložljive podrobnosti, še zlasti podatke, potrebne za identifikacijo neskladnega izdelka, poreklo izdelka, vrsto domnevne in dejanske neskladnosti ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov kakor tudi argumente zadevnega gospodarskega subjekta. Organi za nadzor trga navedejo, ali je neskladnost posledica:

(a) dejstva, da izdelek ne izpolnjuje zahtev iz ustreznega delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, ali

(b) pomanjkljivosti harmoniziranih standardov ali skupnih specifikacij iz členov 34 in 35, na katerih temelji domneva o skladnosti.

6. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek, Komisijo in druge države članice brez odlašanja obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih razpoložljivih informacijah v zvezi z neskladnostjo zadevnega izdelka oziroma o svojih ugovorih, če se s priglašenim nacionalnim ukrepom ne strinjajo.

7. Če države članice ali Komisija v treh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 4 ne vložijo ugovora zoper začasni ukrep, ki ga je sprejela posamezna država članica, se šteje, da je ukrep upravičen. Ukrepi lahko določajo obdobje, daljše ali krajše od treh mesecev, da se upoštevajo posebnosti zadevnih izdelkov ali zahtev.

8. Države članice zagotovijo takojšnje sprejetje ustreznih omejevalnih ukrepov v zvezi z zadevnim izdelkom ali proizvajalcem, kot je umik izdelka s trga.

Člen 64
Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so po zaključku postopka iz člena 63(3) in (4) vloženi ugovori zoper ukrep države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju z zakonodajo Unije, Komisija nemudoma začne posvetovanja z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni nacionalni ukrep.

Komisija na podlagi rezultatov navedenega ocenjevanja z izvedbenim aktom odloči, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne.

Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

2. Komisija svoj sklep naslovi na vse države članice ter ga nemudoma sporoči državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

Če se ugotovi, da je nacionalni ukrep upravičen, vse države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za umik neskladnega izdelka s svojega trga, in o tem ustrezno obvestijo Komisijo.

Če se ugotovi, da je nacionalni ukrep neupravičen, zadevna država članica ukrep umakne.

3. Kadar se nacionalni ukrep šteje za upravičenega, izdelek pa ni skladen zaradi pomanjkljivosti harmoniziranih standardov iz člena 34 te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.

4. Kadar se nacionalni ukrep šteje za upravičenega, izdelek pa ni skladen zaradi pomanjkljivosti skupnih specifikacij iz člena 35, Komisija nemudoma sprejme izvedbene akte, s katerimi spremeni ali razveljavi zadevne skupne specifikacije.

Izvedbeni akti iz prvega pododstavka se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 67(3).

Člen 65
Formalna neskladnost

1. Država članica od gospodarskega subjekta zahteva, naj neskladnost odpravi, če ugotovi enega od naslednjih dejstev:

(a) oznaka CE je bila nameščena v nasprotju s členom 30 Uredbe (ES) št. 765/2008 ali členom 39 te uredbe;

(b) oznaka CE ni bila nameščena;

(c) identifikacijska številka priglašenega organa je bila nameščena v nasprotju s členom 39 ali ni bila nameščena, kadar je to potrebno;

(d) izjava EU o skladnosti ni pripravljena;

(e) izjava EU o skladnosti ni pravilno pripravljena;

(f) tehnična dokumentacija ni na voljo, ni popolna ali vsebuje napake;

(g) informacije iz člena 21(6) ali člena 23(3) manjkajo, so napačne ali nepopolne;

(h) katera koli od drugih upravnih zahtev iz člena 21 ali člena 23 ali iz veljavnega delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4, ni izpolnjena.

2. Kadar se neskladnost iz odstavka 1 nadaljuje, zadevna država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dostopnosti izdelka na trgu ali pa zagotovi njegov odpoklic ali umik s trga.

POGLAVJE XIII – PRENOS POOBLASTIL IN POSTOPEK V ODBORU

Člen 66
Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4, člena 9(1), drugi pododstavek, člena 11(4), člena 20(3) in člena 61(1) se prenese na Komisijo za obdobje šestih let od *[en mesec po začetku veljavnosti tega akta*]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem šestletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 4, člena 9(1), drugi pododstavek, člena 11(4), člena 20(3) in člena 61(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4, člena 9(1), drugi pododstavek, člena 11(4), člena 20(3) in člena 61(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 67
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicih na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE XIV – KONČNE DOLOČBE

Člen 68
Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne, ob upoštevanju obsega neskladnosti in števila enot neustreznih izdelkov na trgu Unije. Države članice o teh določbah uradno obvestijo Komisijo najpozneje

do [*eno leto po začetku uporabe te uredbe*] in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 69
Ocena

Komisija ne prej kot [*8 let po začetku uporabe te uredbe*] izvede oceno te uredbe ter njen prispevek k delovanju notranjega trga in izboljšanju okoljske trajnostnosti izdelkov. Komisija predloži poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Države članice Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo tega poročila.

Kadar Komisija meni, da je to primerno, poročilu priloži zakonodajni predlog za spremembo ustreznih določb te uredbe.

Člen 70
Razveljavitev in prehodne določbe

1. Direktiva 2009/125/ES se razveljavi.
2. Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VIII.
3. Člen 1(3), člen 2, člen 3(1), členi 4, 5 in 8, člen 9(3), člen 10 ter priloge IV, V in VI k Direktivi 2009/125/ES, kot se uporabljajo [Urad za publikacije: *vstavite dan pred datumom začetka uporabe te uredbe*], se še naprej uporabljajo za izvedbene ukrepe, sprejete v skladu s členom 15 navedene direktive.
4. Člena 3 in 33 ter členi 59 do 65 te uredbe se uporabljajo za izvedbene ukrepe, sprejete v skladu s členom 15 Direktive 2009/125/ES.
5. Proizvajalec za izdelke, dane na trg ali v uporabo v skladu z Direktivo 2009/125/ES pred datumom začetka uporabe delegiranega akta, sprejetega v skladu s členom 4 te uredbe, ki zajema iste izdelke, za obdobje desetih let od datuma, ko je bil zadnji izdelek proizveden, v desetih dneh po prejemu zahteve organov za nadzor trga ali Komisije pripravi elektronsko različico dokumentacije v zvezi z ugotavljanjem skladnosti in izjavo o skladnosti, ki je na voljo za pregled.

Člen 71
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije.*

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

1.2. Zadevna področja

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

1.4.2. Specifični cilji

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo trajnostnih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2009/125/ES

1.2. Zadevna področja

03 – Enotni trg

09 – Okolje in podnebni ukrepi

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☐ **Nov ukrep**

☐ **Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa[86]**

☑ **Podaljšanje obstoječega ukrepa**

☑ **Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep**

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Cilji te uredbe so izboljšati okoljsko trajnostnost izdelkov in zagotoviti prost pretok na notranjem trgu izdelkov, za katere so določene zahteve glede trajnostnosti.

To doseže z določitvijo sprejetja delegiranih aktov, ki vsebujejo zahteve glede trajnosti, možnosti ponovne uporabe, možnosti nadgradnje in popravljivosti izdelkov, prisotnosti snovi, ki vzbujajo skrb, v izdelkih, energijske učinkovitosti in učinkovite rabe virov izdelkov, vsebnosti recikliranih materialov v izdelkih, ponovne izdelave in visokokakovostnega recikliranja izdelkov, ter za zmanjšanje ogljičnega in okoljskega odtisa izdelkov. Določa tudi oblikovanje digitalnega potnega lista izdelka (v nadaljnjem besedilu: potni list izdelka), določitev obveznih meril za zelena javna naročila in ustvarja okvir za preprečevanje uničenja neprodanih potrošniških izdelkov.

1.4.2. Specifični cilji

V skladu s splošnim ciljem so specifični cilji:

- izboljšati okoljsko trajnostnost izdelkov in dostop do informacij o trajnostnosti v oskrbovalni verigi;
- spodbujati bolj trajnostne izdelke in poslovne modele za izboljšanje ohranjanja vrednosti;
- izboljšati uporabo zakonodajnega okvira za trajnostne izdelke.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Pričakovani rezultati in učinki izvajanja te uredbe so:

[86] Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

Kar zadeva izboljšanje okoljske trajnostnosti izdelkov in dostopa do informacij o trajnostnosti v oskrbovalni verigi:

- povečano število zajetih (neživilskih) izdelkov;
- zahteve za izdelke, ki bolje pokrivajo vrednostno verigo izdelkov, vidike krožnosti in dostop do informacij o trajnostnosti;
- manjši vplivi na okolje, boljša energijska učinkovitost in učinkovitost virov v življenjskem ciklu izdelkov, vključno z obravnavanjem življenjske dobe in uporabljenih materialov.

Kar zadeva spodbujanje bolj trajnostnih izdelkov in poslovnih modelov:

- povečane naložbe v zasnovo, proizvodnjo in poprodajne storitve bolj trajnostnih izdelkov, ki vodijo do večjega tržnega deleža za te izdelke;
- povečana gospodarska vrednost sektorjev recikliranja, popravil in ponovne uporabe.

Kar zadeva boljšo uporabo zakonodajnega okvira za trajnostne izdelke:

- povečano število izdelkov, za katere veljajo zahteve glede trajnostnosti;
- zahteve za izdelke, ki bolje pokrivajo vrednostno verigo izdelkov, vidike krožnosti in dostop do informacij o trajnostnosti;
- zmanjšana raven neskladnosti glede zahtev za trajnostnost izdelkov, danih na trg EU.

Kar zadeva podjetja, ki poslujejo prek meja EU, bodo usklajene zahteve na ravni EU verjetno zmanjšale skupne stroške izpolnjevanja obveznosti, saj bodo nadomestile različne obstoječe ali načrtovane zahteve na nacionalni ravni. Prinesle bodo tudi neposredne koristi konkurenčnosti podjetij, vključno s preusmeritvijo dejavnosti iz predelave primarnih surovin v predelavo sekundarnih surovin ter iz proizvodnje izdelkov v vzdrževanje, ponovno uporabo, prenovitev, popravilo in prodajo rabljenih izdelkov, kar bo predvidoma zelo koristilo MSP, ki so v teh sektorjih bolj dejavna.

Prav tako se pričakuje, da bo ta uredba spremenila vedenje potrošnikov. Odzvala se bo na ugotovljeno težavo, da gospodarski subjekti in državljani še vedno težko sprejemajo trajnostne odločitve v zvezi z nakupi, saj ni dovolj s tem povezanih informacij in cenovno dostopnih možnosti. Potrošnike bo usmerila k okolju prijaznejšim nakupom, saj bo izključila najmanj trajnostne izdelke s trga (in s tem poenostavila možnosti izbire potrošnikov) ter zagotovila jasnejše in dostopnejše informacije, vključno z njihovimi razredi učinkovitosti in morebitnimi povezanimi znaki za nekatere izdelke. Digitalni potni list izdelka bo še povečal razpoložljive informacije in olajšal dostop. Zasebnim ponudnikom bo omogočil razvoj aplikacij in storitev, ki izboljšujejo zmožnost potrošnikov, da ocenijo izdelke in jih primerjajo.

Z digitalnim potnim listom izdelka bodo ustrezne informacije o izdelkih tudi digitalno na voljo organom za nadzor trga in po možnosti carinskim organom, kar bo olajšalo preverjanje skladnosti in izboljšalo učinkovitost dejavnosti v zvezi z izvrševanjem v državah članicah. Vendar pa je razširjeno področje uporabe okvira za okoljsko primerno zasnovo z višjimi trajnostnimi cilji lahko uspešno le, če se sredstva Evropske komisije in držav članic okrepijo na raven, ki je sorazmerna z ambicijami.

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Za spremljanje izvajanja te uredbe in učinkov se bo uporabil naslednji temeljni sklop kazalnikov:

Kar zadeva izboljšanje okoljske trajnostnosti izdelkov in dostopa do informacij o trajnostnosti v oskrbovalni verigi:

- število skupin izdelkov, zajetih v delegiranih aktih na podlagi člena 5;
- ocenjena sprememba emisij onesnaževal in toplogrednih plinov (vključno z odvzemi) iz proizvodnih vrednostnih verig, ki z reguliranimi izdelki oskrbujejo notranji trg EU;
- ocenjena sprememba rabe energije in učinkovitosti ter rabe vode in učinkovitosti ustreznih reguliranih izdelkov, danih v uporabo na notranji trg EU; produktivnost virov (učinkovitost materialov);
- povprečno trajanje življenjske dobe zadevnega reguliranega izdelka zaradi (1) njegove dejanske trajnosti, (2) vzdrževanja, popravila in nadgradnje, ki jih je bil deležen, in (3) števila zaporednih uporabnikov;
- prispevek popotrošniških recikliranih materialov k povpraševanju po surovinah na notranjem trgu – za neplemenite kovine, kritične surovine in plastiko;
- stopnja krožne rabe materiala – delež potrebe po materialu, ki ga zadovoljijo sekundarne surovine (odstotek celotne rabe materiala).

Kar zadeva spodbujanje bolj trajnostnih izdelkov in poslovnih modelov:

- dodana vrednost in njeni sestavni deli po dejavnostih;
- zelena javna naročila – delež postopkov javnih naročil nad pragovi EU (po številu in vrednosti), ki vključujejo okoljske elemente;
- vpliv na potrošnike zaradi spremembe stroškov izdelkov in spremembe vrednosti zaradi njihove uporabe;
- „bruto naložbe v opredmeteno blago“, „število zaposlenih oseb“ in „dodana vrednost v stroških faktorjev“ v sektorjih recikliranja, popravil in ponovne uporabe.

Kar zadeva boljšo uporabo zakonodajnega okvira za trajnostne izdelke:

- določene vrste zahtev, vključno z digitalnim potnim listom izdelka;
- stopnja neskladnosti z zahtevami, določenimi za izdelke, zajete v delegiranih aktih.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Predlog temelji na že obstoječi direktivi in strukturi, ki se že več kot 15 let uporablja za urejanje izdelkov, povezanih z energijo, s sekundarno zakonodajo. Na enak način se večina ukrepov, uvedenih s to uredbo, ne uporablja takoj, ampak bi morali slediti sprejetju pravnega akta s sprejetjem delegiranih in izvedbenih aktov. Takoj se

uporabljajo samo ukrepi o izogibanju in razkritju uničenja neprodanih potrošniških izdelkov.

Po sprejetju pravnega akta Komisija sprejme delovni načrt, v katerem določi okvirni seznam skupin izdelkov, za katere namerava sprejeti delegirane akte na podlagi člena 4. To bo prevzelo nadaljevanje dela v skladu z obstoječo direktivo, ki bo vključena v novo uredbo.

V teh delegiranih aktih se določijo zahteve za okoljsko primerno zasnovo, ki se uporabljajo za posebne skupine izdelkov ali za vrsto skupin izdelkov, kadar so te skupine izdelkov podobne, kar omogoča določitev skupnih zahtev za okoljsko primerno zasnovo. Ti delegirani akti lahko vključujejo zahteve, ki se uporabljajo za javna naročila in ustvarjanje digitalnih potnih listov izdelka.

Delegirani akti se lahko sprejmejo tudi o prepovedi zavrženja neprodanih potrošniških izdelkov in o številu pregledov, ki jih morajo opraviti organi za nadzor trga.

Izvedbeni akti se lahko sprejmejo, da se določi oblika za razkritje informacij o uničenju neprodanih potrošniških izdelkov in navedejo izdelki ali zahteve, ki bi jih države članice morale vsaj upoštevati za prednostne naloge za dejavnosti nadzora trga.

Delegirani akti in po potrebi izvedbeni akti bodo sprejeti po temeljiti oceni učinkov in posvetovanju z deležniki v skladu s smernicami za boljše pravno urejanje.

Delegirane akte o zahtevah za okoljsko primerno zasnovo in o prepovedi zavrženja neprodanih potrošniških izdelkov bodo izvajali gospodarski subjekti, zlasti proizvajalci, uvozniki in distributerji. Industrijo bo podpiralo zagotavljanje smernic o krožnih poslovnih modelih, ki jih bo podpiralo vseevropsko vozlišče, ki bo podpiralo uporabo krožnih poslovnih modelov, usmerjanje informacij in storitev, vključno z ozaveščanjem, sodelovanjem, zagotavljanjem usposabljanja, izmenjavo najboljših praks itd.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno)

Države članice same ne bi imele možnosti, da sprejmejo ustrezne ukrepe, ne da bi ustvarile razlike v zahtevah za gospodarske subjekte in ovire za prosti pretok izdelkov, regulativno breme in čezmerne stroške za gospodarske subjekte, kar je primerljivo z utemeljitvijo obstoječe zakonodaje o okoljsko primerni zasnovi. Poleg tega bi države članice same neizogibno razvile orodja, ki bi se razlikovala in bi potrošnikove odločitve še bolj zapletla. Če bi države članice ukrepale posamično, bi zato obstajalo veliko tveganje, da bodo imele različne konkurenčne sisteme na podlagi različnih metod in pristopov, zlasti izdelkov, s katerimi se trguje na notranjem trgu, kar bi povzročilo razdrobljenost trga in bi verjetno pripeljalo do neenakomerne ozaveščenosti in ravni obveščenosti o okoljski učinkovitosti izdelkov po vsej EU ter dodatnih stroškov za podjetja, ki trgujejo prek meja.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno)

Ukrepanje na ravni Unije je učinkovitejše od ukrepanja na nacionalni ravni, ker lahko samo ukrepanje EU določi usklajene skupne zahteve za izdelke in zahteve glede informacij o trajnostnih značilnostih, ki zagotavljajo prosti pretok blaga ter potrošnikom omogočajo, da razpolagajo z ustreznimi in zanesljivimi informacijami o trajnostnih značilnostih in krožnih značilnostih izdelkov v kateri koli državi članici, kjer so kupljeni. Določitev skupnih zahtev na ravni EU ima jasno dodano vrednost, saj se bo tako zagotovil usklajen in dobro delujoč notranji trg v vseh državah članicah in s tem enaki konkurenčni pogoji za podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu. Z usklajenimi minimalnimi zahtevami in zahtevami glede informacij, določenimi na ravni EU, se bodo v vseh državah članicah spodbujali trajnostni izdelki in krožne prakse, s čimer se bo ustvaril večji in učinkovitejši trg, kar bo še bolj spodbudilo industrijo, da razvija take izdelke in prakse. Nazadnje, velikost notranjega trga zagotavlja kritično maso, ki EU omogoča, da spodbuja trajnostnost izdelkov ter vpliva na zasnovo izdelkov in upravljanje vrednostnih verig po vsem svetu.

1.5.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Na ravni EU obstajajo dolgoletne izkušnje z urejanjem najprej izdelkov, ki rabijo energijo, nato pa izdelkov, povezanih z energijo. Sedanja Direktiva 2009/125 (direktiva o okoljsko primerni zasnovi) zagotavlja podlago za sprejete ukrepe, ki se nanašajo na posamezne izdelke. Koristi so bile dokumentirane v letnih računovodskih poročilih o vplivu okoljsko primerne zasnove, ki kažejo predvsem na energetske koristi, ki jih spremljajo druge koristi na področju emisij in virov.

Medtem ko so številne ocene direktive o okoljsko primerni zasnovi potrdile njeno jasno pomembnost in učinkovitost kot regulativno orodje, kažejo možnost izboljšanja njenega izvajanja in izvrševanja. V oceni iz leta 2012 je bilo na primer ugotovljeno, da čeprav je splošno priznano, da lahko direktiva o okoljsko primerni zasnovi in izvedbeni ukrepi koristijo vidikom energijske učinkovitosti akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo/trajnostno industrijsko politiko ter politike EU za učinkovito rabo virov, so zastopniki nekaterih držav članic in okoljske nevladne organizacije tudi navedli, da so bile zamujene priložnosti, ker je vključevanje drugih okoljskih vidikov v izvedbene ukrepe omejeno. Poudarjen je bil tudi neizkoriščen potencial Direktive za obravnavo vidikov, ki presegajo energijsko učinkovitost, pri čemer je ista ocena pokazala, da so bile morda dosežene neenergijske izboljšave, ki niso bile obravnavane zaradi obsega izdelkov, odločitev politike ali temeljne tehnične analize. Čeprav nedvomno obstajajo možnosti za nadaljnje ukrepanje, je treba to vedno obravnavati v okviru razpoložljivih sredstev in osredotočenosti na največje koristi.

Komisija je marca 2019 objavila delovni dokument služb Komisije z naslovom *Sustainable Products in a Circular Economy – Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy* (Trajnostni izdelki v krožnem gospodarstvu – k okviru EU za politiko izdelkov, ki bo prispeval h krožnemu gospodarstvu). S tem je bilo proučeno, v kolikšni meri politike EU, ki zadevajo izdelke, prispevajo k prehodu na krožno gospodarstvo, in kje obstaja možnost za večji prispevek, na primer z doslednejšim izvajanjem, boljšimi sinergijami med političnimi posegi ali boljšo pokritostjo izdelkov s političnimi instrumenti, zlasti pa je bilo proučenih več posebnih skupin izdelkov. Ugotovljeno je bilo, da ni nobenega krovnega, povezanega instrumenta politike EU, ki zajema trajnostno proizvodnjo in potrošnjo vseh izdelkov in/ali razpoložljivost in zanesljivost informacij o teh izdelkih

za potrošnike. Namesto tega je bil opredeljen sklop orodij, ki kljub temu, da lahko obravnavajo nekatere vidike, povezane s krožnostjo izdelkov, zagotavljajo prostor za dodatno delo, ki ga je treba opraviti. V dokumentu je bilo tudi ugotovljeno, da v nekaterih zelo pomembnih sektorjih (kot sta tekstil in pohištvo) še ni bilo orodij za sistematično obravnavanje krožnosti in da je bilo treba v drugih zadevnih sektorjih uporabiti še uspeh politik za okoljsko primerno zasnovo pri spodbujanju krožnosti izdelkov, povezanih z energijo.

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Evropska unija je odobrila obsežen načrt okrevanja na podlagi okrepljenega dolgoročnega proračuna za naslednji večletni finančni okvir in novega instrumenta za okrevanje Next Generation EU.

Pobuda spada v okvir **evropskega zelenega dogovora**, ki je vodilo strategije EU za okrevanje gospodarstva. Zeleni dogovor priznava prednosti vlaganja v našo konkurenčno trajnostnost z gradnjo bolj pravične, zelene in digitalne Evrope. To obsega tudi vključevanje tretjih držav in trgovinskih partnerjev, da se zagotovi trajnostnost svetovnih vrednostnih verig ter da bo evropsko zmanjšanje emisij prispevalo h globalnemu zmanjšanju emisij, namesto da bi se ogljično intenzivna proizvodnja izrinila iz Evrope. To bo koristilo državljanom in jim zagotovilo visokokakovostne izdelke, ki so učinkoviti in cenovno dostopni, trajajo dlje in so boljši za okolje.

Pobuda spada v razdelek 1 (Enotni trg, inovacije in digitalno), naslov 3 (Enotni trg) in razdelek 3 (Naravni viri in okolje), naslov 9 (Okoljski in podnebni ukrepi) večletnega finančnega okvira. Kot je navedeno v nadaljevanju, bodo za izvajanje tega zakonodajnega akta potrebni dodatni človeški viri in nekateri podporni odhodki.

Druga področja politike bodo zagotavljala podporo, zlasti financiranje EU za inovacije in naložbe podjetjem. **Evropski sklad za regionalni razvoj** prek pametne specializacije, programa **LIFE** in programa **Obzorje Evropa** dopolnjuje zasebna sredstva za inovacije in podpira celoten inovacijski cikel, da bi na trg uvedel rešitve. Pričakuje se, da bo **program za digitalno Evropo** do konca leta 2022 začel 18-mesečno usklajeno ukrepanje za predlaganje ter dogovor z ustreznimi deležniki o zasnovi in prototipih digitalnega potnega lista izdelka v treh sektorjih, vključno z zahtevami za medsektorsko interoperabilnost. **Sklad za inovacije** je eden od največjih svetovnih programov financiranja za predstavitev inovativnih nizkoogljičnih tehnologij in rešitev. V obdobju 2020–2030 bo zagotovil približno 10 milijard EUR podpore za uvajanje industrijskih rešitev za razogljičenje Evrope na trg in podporo njenega prehoda na podnebno nevtralnost.

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Proračunske posledice izhajajo predvsem iz naslednjih dejavnikov:

– pregled 33 uredb Komisije med letoma 2022 in 2026 ter sprejetje 5 novih uredb v obdobju 2022–2023 v okviru obstoječe direktive o okoljsko primerni zasnovi, ki jih ne more obravnavati samo osebje, trenutno dodeljeno izvajanju okoljsko primerne zasnove; 14 uredb Komisije, pregledanih v letu 2021, še

naprej vpliva tudi na zaposlene pri nalogah, kot sta standardizacija in usmerjanje deležnikov;

– priprava in sprejetje do 18 novih delegiranih aktov med letoma 2024 in 2027; izvajanje večletnega delovnega načrta je ključni korak za opredelitev in prednostno razvrstitev skupin izdelkov; prizadevamo si za predpostavko postopnega uvajanja 4 izdelkov v letu 2024, 6 v letu 2025 in 4 vsako leto od leta 2026, da bi dosegli cilje pobude o trajnostnih izdelkih, hkrati pa sčasoma zgladili potrebo po sredstvih. Med letoma 2028 in 2030 bi bilo treba sprejeti tudi 12 delegiranih aktov, ki bi imeli posledice za osebje in proračun v obdobju 2025–2027;

– priprava izvedbenih aktov (povprečno enkrat na leto od leta 2024), ko je to potrebno za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe, na primer v zvezi z nadzorom trga, razkritjem informacij o uničevanju neprodanega potrošniškega blaga ali priznavanjem ukrepov za samoregulacijo, in

– izvedba horizontalnih nalog v zvezi z digitalnim potnim listom izdelka, nadzorom trga in carinsko kontrolo ter vzpostavitev evropskega vozlišča za krožno poslovanje, s katerim bi se podprla izmenjava izkušenj med gospodarskimi subjekti pri vključevanju krožnosti v zasnovo in proizvodnjo izdelkov.

Za pregled obstoječih uredb je razumna ocena, ki temelji na izkušnjah, da je v povprečju potrebnih približno 0,5 EPDČ (ter podpora asistentov) za kritje enega izdelka, vključno z delom na standardizaciji, vendar brez tehnične ocene, povezane s pregledom, ki se oddaja v delo zunanjim izvajalcem. 11,5 ekvivalenta polnega delovnega časa (EPDČ), trenutno dodeljenih za okoljsko primerno zasnovo v treh generalnih direktoratih, ne zadostuje za izpolnjevanje zakonskih obveznosti. Poleg prerazporeditve in zunanjega izvajanja študij se zahtevajo dodatni viri v višini 13 EPDČ leta 2022, 24 EPDČ leta 2023 in nato postopno zmanjšanje na 19 EPDČ leta 2027.

V zvezi s skupinami novih izdelkov v okviru pobude o trajnostnih izdelkih analiza novih zahtev in nalog ocenjevanja pripelje do ocene približno 0,9 EPDČ (in podpora asistentov) na nov izdelek. Analiza ocene učinka vodi do ocene približno 30 novih skupin izdelkov ali horizontalnih ukrepov, ki bodo zajeti v pobudi o trajnostnih izdelkih. To vodi do ocenjene potrebe po 16 EPDČ do leta 2023 in postopnega povečevanja do 28,5 EPDČ do leta 2027, poleg prerazporeditve 8,5 EPDČ, trenutno dodeljenih za pripravo pobude o trajnostnih izdelkih ali drugih nalog v treh glavnih generalnih direktoratih. V naslednji tabeli so navedene ocene za dodatne potrebe na leto.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 in naprej
Ekološka zasnova obstoječih izdelkov, vklj.	13	24	23	21	20	19
GD GROW	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
GD ENV	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5

GD ENER	4,5	12	12	12	12	12
Novi izdelki pobude o trajnostnih izdelkih, vklj.	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
GD GROW	0	7	10	11	12	13,5
GD ENV	0	7	10	11	12	13,5
GD ENER	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Digitalni potni list izdelka, vklj.	0,5	2	2	2	2	2
GD GROW	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENV	0,5	1	1	1	1	1
GD ENER	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Podpora nadzoru trga, vklj.	0,5	0,5	2	2	2	2
GD GROW	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENV	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENER	0,5	0,5	1	1	1	1
Podpora carinski kontroli (GD TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Vozlišče krožnih poslovnih modelov (GD GROW)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Skupaj	14	44	51	51	52	54

V poročilu o oceni učinka so bile predvidene različne upravne ureditve za izvajanje novega zakonodajnega okvira.

Možnost bi bila vzpostavitev „središča za trajnostne izdelke“ v Evropski komisiji. Razlika bi bila v tem, da bi osebje, dodeljeno politiki trajnostnih izdelkov, delovalo v okviru virtualnega „središča za trajnostne izdelke“ v Evropski komisiji. Medtem ko bi osebje Evropske komisije ostalo v okviru svojega izvirnega generalnega direktorata, bi bilo tudi del stalnega središča/delovne skupine s splošnim usklajevanjem, ki bi zagotavljalo izmenjavo znanja in z odgovornostjo za horizontalne naloge. Ta možnost bi lahko tudi nadgradila ter v celoti vključila tehnično znanje in izkušnje Skupnega raziskovalnega središča, ki že prispeva k pripravljalnim študijam za okoljsko primerno zasnovo in horizontalnemu/metodološkemu delu v zvezi z odtisom potrošnje, strategijami

krožnega gospodarstva ter ogljičnim in okoljskim odtisom. To izkušnjo in strokovno znanje lahko Skupno raziskovalno središče izkoristi v okviru „središča za trajnostne izdelke“. Skupno raziskovalno središče bi prispevalo k znanstveno-tehnični razsežnosti metodologije in skladnosti podatkov, pilotnim pripravam novih vrst zahtev po izdelkih in prednostni razvrstitvi izdelkov. V okviru te ocene finančnih posledic se ta možnost ni štela za bistveno drugačno od sedanjega stanja v smislu potrebnih sredstev.

Ocene te ocene finančnih posledic temeljijo na sedanjih razmerah, s porazdelitvijo kompetenc med tri generalne direktorate ter z mobilizacijo dodatnega osebja in finančnih sredstev v skladu s povečanjem skupin izdelkov in dodatnimi zahtevami. V zvezi z morebitnim oddajanjem zunanjim izvajalcem sedanje stanje že vključuje znatno uporabo zunanje podpore za pripravo regulativnih ukrepov (pripravljalne in revizijske študije) in podporo ocenam učinka. Predvidena je dodatna zunanja podpora za vozlišče za krožno poslovanje in podporo organom za nadzor trga, vendar pa to ne spreminja potrebe po dodatnih (notranjih) kadrovskih virih za temeljne naloge izvajanja zakonodaje, ki jih ni mogoče oddati zunanjim izvajalcem.

Potrebna so tudi dodatna sredstva za podporo carinskemu sistemu pri uveljavljanju novih zahtev, ki se uporabljajo za uvožene izdelke. To vključuje analizo vpliva pobude o trajnostnih izdelkih na informacijski ekosistem TAXUD, zlasti enotno okence; kar vključuje poslovni primer, modeliranje poslovnih procesov, usklajevanje s carinskimi organi držav članic, pripravo na zasnovo in izvajanje, podporo pri preskušanju in uvajanju skladnosti, vzdrževanje, vodenje poslovnih skupin za carino, prispevanje k večletnemu strateškemu načrtu za elektronsko carino (MASP-C) in sestankom skupine za usklajevanje elektronskega carinjenja (ECCG).

Pri ocenjevanju dodatnih sredstev, podrobno opisanih v tej oceni finančnih posledic, je bila opravljena skrbna ocena morebitne prerazporeditve osebja znotraj vsakega generalnega direktorata, poleg prerazporeditve osebja, ki že dela na izvajanju okoljsko primerne zasnove in priprave zakonodajnega predloga. Redke možnosti ali prerazporeditve so bile vključene v ocene. Kar zadeva vrsto potrebnih kadrovskih virov, se kot PU zahteva pomemben del, zlasti v prvih letih obdobja, od leta 2023 pa se zahtevajo še 3 dodatni NNS, da se olajša postopna uvedba stalnega osebja, in sicer s 26,5 EPDČ leta 2023 na 45 EPDČ leta 2027. Kljub temu je za usklajevanje postopkov odločanja, zastopanje institucije in zagotavljanje pogodbenega upravljanja potrebno stalno osebje. To se deli na 87 % administrativnega osebja in 13 % strokovno-tehničnega osebja.

Kar zadeva upravne odhodke, razen za osebje, je osnova za izračun naslednja in odraža podvojitev števila zajetih izdelkov:

– stroški misij so bili ocenjeni na podlagi tekočih proračunov (brez učinka sanitarne krize) ter podvojitve med letoma 2024 in 2027, kar ustreza razširitvi obsega ter potrebi po predstavitvi in pojasnitvi novega okvira deležnikom;

– stroški srečanj foruma za okoljsko primerno zasnovo temeljijo na tekočih stroških v GD ENER, pri čemer se pogostost sestankov zaradi povečanja števila zajetih izdelkov v povprečju poveča s 6 na 9 na leto;

– stroški za strokovne skupine temeljijo na tekočih stroških, povezanih z odborom za okoljsko primerno zasnovo, z enakim povečanjem pogostosti sestankov, stroški sestankov odbora v zvezi z izvedbenimi akti pa so bili

ocenjeni na podlagi enakovrednih stroškov v GD ENV za obdobje 2024–2026, ko bi izvedbeni akti morali biti pripravljeni.

V zvezi z odhodki iz poslovanja so bile ohranjene naslednje hipoteze:

– za vsak pregled podporna študija s stroški v višini 300 000 EUR, ki temelji na tekočih stroških v okviru okoljsko primerne zasnove; za vsak nov izdelek podporna študija s stroški v višini 400 000 EUR, ki bo po pričakovanjih bolj zapletena od sedanjih pripravljalnih študij v okviru okoljsko primerne zasnove, ter dodatni stroški v višini 800 000 EUR za pripravo pravil o okoljskem odtisu kategorij izdelkov, ki se po potrebi pričakujejo za polovico novih izdelkov – časovni okvir za preglede in pripravljalne študije je enak kot za osebje, vendar je ustrezni proračun dodeljen dve leti pred načrtovanim datumom sprejetja;

– ocenjuje se, da bodo horizontalne študije, na primer o metodologiji, delovnem načrtu in nadzoru trga, med letoma 2022 in 2024 stale približno 1 milijon EUR na leto, kar si bosta razdelila GD GROW in GD ENV;

– potrebne bodo študije, specifične za pripravo digitalnega potnega lista izdelka, v okviru usklajevanja GD GROW: 3 podporne študije in razvoj informacijske tehnologije o nosilcih podatkov, pravicah dostopa in varnosti, upravljanju podatkov in registru: 1 milijon EUR od leta 2022 do leta 2024; vzdrževanje registra potnih listov izdelka se ocenjuje na 0,1 milijona EUR od leta 2025 do leta 2026; priprava digitalnega potnega lista izdelka lahko zahteva tudi razvoj informacijske tehnologije za zbirko podatkov posebnih programov nadzora in inšpekcijskih pregledov o snoveh, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, vendar natančna ocena tega ni dosežena v času priprave te ocene finančnih posledic; odločitve v zvezi z razvojem informacijske tehnologije in oddajo javnih naročil bo moral predhodno odobriti Odbor Evropske komisije za informacijsko tehnologijo in kibernetsko varnost;

– upravna in tehnična podpora za vozlišče krožnih poslovnih modelov se ocenjuje na 0,5 milijona EUR od leta 2024 do leta 2027 v proračunski vrstici GD GROW;

– podpora nadzoru trga in carini bo v obliki smernic in izvedbenih aktov (vključenih v horizontalne študije), pa tudi projektov, na primer za usposabljanje, tehnično podporo sodelovanju, podporo skupnemu preskušanju skladnosti; vsako leto med letoma 2024 in 2027 bi bilo treba za 3 do 10 projektov dodeliti proračun, ki bi se povečal s 3 milijonov EUR leta 2024 na 9 milijonov EUR leta 2027 in bi se porazdelil med tri glavne generalne direktorate;

– nove zahteve za izdelke lahko zahtevajo tudi razvoj informacijske tehnologije v zvezi z dejavnostmi carinskega sistema enotnega okenca EU za izmenjavo potrdil za GD TAXUD, za katere bi bilo od leta 2023 do leta 2027 potrebnih 1,25 milijona EUR, od začetka delovanja pa letna pristojbina za vzdrževanje v višini 160 000 EUR. Odločitve v zvezi z razvojem informacijske tehnologije in oddajo javnih naročil bo moral predhodno odobriti Odbor Evropske komisije za informacijsko tehnologijo in kibernetsko varnost.

Za nekatera od teh področij delovanja se bo strokovno znanje Skupnega raziskovalnega središča mobiliziralo s sporazumi o storitvah v okviru ocen in sredstev, navedenih v tej oceni finančnih posledic.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ **Časovno omejeno**

– od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,

– finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☑ **Časovno neomejeno**

– izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2022 in 2027,

– ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja[87]

☑ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

☑ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,

☐ prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,

☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,

☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,

☐ subjektom javnega prava,

☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor imajo ti subjekti ustrezna finančna jamstva,

☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščeni za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki imajo ustrezna finančna jamstva,

☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.

Opombe

[87] Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Ta ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga vključuje odhodke za osebje, javna naročila in morebitne upravne ureditve. Veljajo standardna pravila za to vrsto odhodkov.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Način upravljanja pobude je neposredno upravljanje s strani Komisije. Komisiji bo pomagala strokovna skupina s predstavniki držav članic in deležniki: forum za okoljsko primerno zasnovo. Komisiji bo pomagal tudi odbor.

Pobuda na splošno zahteva odhodke za osebje, javna naročila in morebitne upravne ureditve. Veljajo standardna pravila za to vrsto odhodkov.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Pobuda na splošno zahteva odhodke za osebje, javna naročila in morebitne upravne ureditve. Veljajo standardna pravila za to vrsto odhodkov.

Večina vidikov pobude je v skladu s standardnimi postopki za nabavo tehnične podpore ter vključujejo deležnike in sprejetje sekundarne zakonodaje. Glavno tveganje, ki je že bilo prikazano v preteklosti, so nezadostni človeški viri za izvajanje delovnih načrtov. Obstaja tudi tveganje sodnih izpodbijanj sprejete zakonodaje o izdelkih.

Nova tveganja se lahko pojavijo zaradi novih vidikov okvira pobude o trajnostnih izdelkih, vključno z vzpostavitvijo in delovanjem digitalnega potnega lista izdelka, in zaradi zahtev, ki neposredno ali posredno vplivajo na dobavne verige zunaj EU.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Pobuda na splošno zahteva odhodke za osebje, javna naročila in morebitne upravne ureditve. Veljajo standardna pravila za to vrsto odhodkov.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Pobuda na splošno zahteva odhodke za osebje, javna naročila in morebitne upravne ureditve. Veljajo standardna pravila za to vrsto odhodkov.

Glavno tveganje goljufije se nanaša na namerno izogibanje zahtevam za izdelke s strani gospodarskih subjektov. Preprečevanje tega temelji na krepitvi dejavnosti nadzora trga in carinske kontrole.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif.[88]	držav Efte[89]	držav kandidatk[90]	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]	dif./nedif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE
1	03.02.01.01 – Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev	dif.	DA	NE[91]	NE[6]	NE
3	09.02.02 – Program LIFE – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja	dif.	DA	DA	DA	NE
3	09.02.04 – Program LIFE – Prehod na čisto energijo	dif.	DA	DA	DA	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

88 Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.
89 Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.
90 Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.
91 Pogajanja o pridružitvi držav kandidatk in tretjih držav k programu Enotni trg še potekajo.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☑ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	Razdelek 1 (Enotni trg, inovacije in digitalno)

GD GROW			Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	Po letu 2027	**SKUPAJ**
• Odobritve za poslovanje										
Proračunska vrstica[92] 03.02.01.01 – Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev	obveznosti	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	plačila	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Proračunska vrstica	obveznosti	(1b)								
	plačila	(2b)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov[93]										
Proračunska vrstica		(3)								
Odobritve za GD GROW **SKUPAJ**	obveznosti	= 1a + 1b + 3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	plačila	= 2a + 2b	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

92 Po uradni proračunski nomenklaturi.

93 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

		+ 3								

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	plačila	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA 1 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	= 4 + 6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	plačila	= 5 + 6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	Naslov 3 – Naravni viri in okolje

GD ENV			Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	Po letu 2027	**SKUPAJ**
• Odobritve za poslovanje										
Proračunska vrstica[94] 09.02.02 – Program LIFE – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja	obveznosti	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	plačila	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Proračunska vrstica 09.02.02 – Program LIFE – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja[95]	obveznosti	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	plačila	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

[94] Po uradni proračunski nomenklaturi.

Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov[96]										
Proračunska vrstica		(3)								
Odobritve za GD ENV **SKUPAJ**	obveznosti	= 1a + 1b + 3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	plačila	= 2a + 2b + 3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

GD ENER			Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	Po letu 2027	**SKUPAJ**
• Odobritve za poslovanje										
Proračunska vrstica[97] 09.02.04 – Program LIFE – Prehod na čisto energijo	obveznosti	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	plačila	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Proračunska vrstica	obveznosti	(1b)								
	plačila	(2b)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov[98]										

95 Predlog predvideva razvoj informacijske tehnologije v okolju enotnega okenca EU za carino, da bi se olajšalo izvrševanje zahtev glede izdelkov za uvožene izdelke in zagotovila interoperabilnost z digitalnim potnim listom izdelka. Za tako delo bodo potrebna finančna sredstva, ki bodo na voljo GD TAXUD. Trenutno ravni ustreznih sredstev za to delo ni mogoče določiti z gotovostjo, vendar je ocenjeno, da bi bil lahko potreben najvišji predvideni proračun v višini 1,250 milijona EUR za obdobje 2024–2027, potem pa bo potrebno nadomestilo za vzdrževanje v višini 0,160 milijona EUR letno. Odločitve v zvezi z razvojem informacijske tehnologije in oddajo javnih naročil bo moral predhodno odobriti Odbor Evropske komisije za informacijsko tehnologijo in kibernetsko varnost.

96 Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

97 Po uradni proračunski nomenklaturi.

Proračunska vrstica		(3)								
Odobritve za GD ENER **SKUPAJ**	obveznosti	= 1a + 1b + 3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	plačila	= 2a + 2b + 3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	plačila	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA 3 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	= 4 + 6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	plačila	= 5 + 6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

<u>Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov za poslovanje, ponovite zgornji odsek:</u>

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)	obveznosti	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	plačila	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)		(6)								

[98] Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 6 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ** (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	plačila	= 5 + 6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Razdelek večletnega finančnega okvira	**7**	„Upravni odhodki“

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga (Priloga V k notranjim pravilom), ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	**SKUPAJ**
GD GROW								
• Človeški viri		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Drugi upravni odhodki		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
GD GROW **SKUPAJ**	odobritve	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	**SKUPAJ**
GD ENV								
• Človeški viri		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Drugi upravni odhodki		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
GD ENV **SKUPAJ**	odobritve	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	**SKUPAJ**
GD ENER								
• Človeški viri		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639
• Drugi upravni odhodki		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390

GD ENER **SKUPAJ**	odobritve	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	**SKUPAJ**
GD TAXUD								
• Človeški viri		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Drugi upravni odhodki		0	0	0	0	0	0	0
GD TAXUD **SKUPAJ**	odobritve	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	Po letu 2027	**SKUPAJ**
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	plačila	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

Specifični cilji:
št. 1: izboljšati okoljsko trajnostnost izdelkov in dostop do informacij o trajnostnost v oskrbovalni verigi;
št. 2: spodbujati bolj trajnostne izdelke in poslovne modele za izboljšanje ohranjanja vrednosti;

št. 3: izboljšati uporabo zakonodajnega okvira za trajnostne izdelke.

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije			Leto **2022**		Leto **2023**		Leto **2024**		Leto **2025**		Leto **2026**		Leto **2027 in naprej**		**SKUPAJ**	
	REALIZACIJE															
⇩	vrsta[99]	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški
SPECIFIČNI CILJ št. 1[100]			Izboljšati okoljsko trajnostnost izdelkov in dostop do informacij o trajnostnosti v oskrbovalni verigi.													
– realizacija	Delegirani akti (pregledi)	0,300	–		–		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
– realizacija	Delegirani akti (novi izdelki)	0,800	–		–		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
– realizacija	Izvedbeni akti (nadzor trga, neprodano blago)	1,000	–		–		1	1,000	1	1,000	1	1,000			+ 3	3,000
Seštevek za specifični cilj št. 1			–		–		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
SPECIFIČNI CILJ št. 2			Spodbujati bolj trajnostne izdelke in poslovne modele za izboljšanje ohranjanja vrednosti.													

99 Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest …).

100 Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji …“.

– realizacija	Podpora vozlišču za krožno poslovanje [101]	0,500 na leto	–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Seštevek za specifični cilj št. 2			–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
SPECIFIČNI CILJ št. 3			Izboljšati uporabo zakonodajnega okvira za trajnostne izdelke.													
– realizacija	Projekti, ki podpirajo nadzor trga	1,000 na projekt	–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Seštevek za specifični cilj št. 3			–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
SKUPAJ			–	–	–	–	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Evropsko vozlišče za krožno poslovanje bi moralo podpirati izmenjavo izkušenj med gospodarskimi subjekti pri vključevanju krožnosti v zasnovo in proizvodnjo izdelkov.

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☑ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027**	**SKUPAJ**
RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira							
Človeški viri	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Drugi upravni odhodki	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Odobritve zunaj RAZDELKA 7[102] večletnega finančnega okvira							
Človeški viri							
Drugi upravni odhodki							
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira							

SKUPAJ	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

[102] Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☑ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto **2022**	Leto **2023**	Leto **2024**	Leto **2025**	Leto **2026**	Leto **2027 in naprej**
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)						
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	8	28,5	38	42	44	45
vklj. GD GROW	0	7	11	13	14	15
GD ENV	4	9	12	14	15	15
GD ENER	4	11	13	13	13	13
GD TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (delegacije)						
01 01 01 01 (posredne raziskave)						
01 01 01 11 (neposredne raziskave)						
Druge proračunske vrstice (navedite)						
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)[103]						
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
vklj. GD GROW	4,5	7,5	7	5	4	3,5
GD ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
GD ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)						
XX 01 xx **yy zz** [104] – na sedežu						
XX 01 xx **yy zz** [104] – na delegacijah						
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)						
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)						
Druge proračunske vrstice (navedite)						
SKUPAJ	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se pristojnim GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	<u>Za referente:</u>

103 PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

104 Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

	priprava zunanjih pogodb v podporo pripravljalnim študijam, oceni učinka, oceni harmoniziranih standardov (pristojnosti ali dogovor o izvajanju, ocena, spremljanje); nadzor pripravljalnih, revizijskih ali drugih študij pri pripravi delovnega načrta, izvedbenih aktov, delegiranih aktov; posvetovanje s forumom za okoljsko primerno zasnovo, posvetovanje s STO, notranji postopek sprejetja; nadaljnje ukrepanje na podlagi delegiranih aktov, vključno s pooblastilom za standardizacijo, spremljanjem in objavo harmoniziranih standardov; smernice industriji pri izvajanju in organom za nadzor trga pri nadzornih dejavnostih; prispevek k horizontalnim nalogam, vključno z vrednotenjem rezultatov, predstavitvijo zakonodaje deležnikom, pripravo informativnih sestankov, korespondenca ...; <u>za asistente:</u> organizacija sestankov (dnevni redi, vabila, nadaljnji upravni ukrepi, zapisniki, register strokovnih skupin); postopki odločanja (odločanje o vnosih, pozivih k predložitvi dokazov, odborih, pripravah dokumentov, vključno s pravno obdelavo, prošnjami za prevod in objavo); finančni postopki (priprava načrta upravljanja, povabil k oddaji ponudb ali naročil storitev ali pogodb o sodelovanju, ocen, zahtev za prevzem obveznosti in izvedbo plačil, poročanje).
Zunanji sodelavci	Nadzor pripravljalnih, revizijskih ali drugih študij pri pripravi delovnega načrta, izvedbenih aktov, delegiranih aktov; posvetovanje s forumom za okoljsko primerno zasnovo, posvetovanje s STO; nadaljnje ukrepanje na podlagi delegiranih aktov, vključno s pooblastilom za standardizacijo, spremljanjem in objavo harmoniziranih standardov; smernice industriji pri izvajanju in organom za nadzor trga pri nadzornih dejavnostih; prispevek k horizontalnim nalogam, vključno z vrednotenjem rezultatov, predstavitvijo zakonodaje deležnikom, korespondenco ...

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- ☑ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Študije, javna naročila ali projekti, ki podpirajo izvajanje zakonodaje, se bodo financirali iz obstoječih programov in obstoječih proračunskih sredstev, ki podpirajo izvajanje politike, iz razdelkov 1 in 3 večletnega finančnega okvira. Ponovno programiranje ni potrebno. Proračunske potrebe bodo vključene v letne načrte upravljanja in bodo v skladu s standardnimi postopki. Zadevne proračunske vrstice so tiste, ki že podpirajo izvajanje direktive o okoljsko primerni zasnovi v zadevnih generalnih direktoratih: 03.02.01.01 – Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev za GD GROW 09.02.02 – Program LIFE – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja za GD ENV 09.02.04 – Program LIFE – Prehod na čisto energijo za GD ENER

- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice, ustrezne zneske in instrumente, ki naj bi bili uporabljeni.

- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ☑ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- ☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto **N**[105]	Leto **N+1**	Leto **N+2**	Leto **N+3**	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

[105] Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☑ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
  - ☐ za lastna sredstva,
  - ☐ za druge prihodke.
  - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice ☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude[106]						
		Leto **N**	Leto **N+1**	Leto **N+2**	Leto **N+3**	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen …….								

Za namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

[106] Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.